

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

17 december 2002

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MORGENVERGADERING

DECREET TWEEDE AANPASSING VAN DE MIDDELENBEGROTING 2002

DECREET DERDE AANPASSING VAN DE ALGEMENE UITGAVENBEGROTING 2002

DECREET BEPALINGEN TOT BEGELEIDING VAN DE DERDE AANPASSING VAN DE BEGROTING 2002

DECREET MIDDELENBEGROTING 2003

DECREET ALGEMENE UITGAVENBEGROTING 2003

DECREET BEPALINGEN TOT BEGELEIDING VAN DE BEGROTING 2003

Inhoud

Nr. 21

Dinsdag 17 december 2002
Morgenvergadering

Berichten van verhindering	1
Voorstel van decreet	
Indiening en verwijzing	1
Voorstellen van resolutie	
Indiening en verwijzing	1
Verslagen	
Indiening	1
Met redenen omklede moties	
Indiening	4
Advies van de Raad van State	
Indiening	4
Verzoekschriften	
Indiening	4
Voorontwerpen van decreet	
Indiening	4
Mededeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap	
Indiening	5
Mededelingen van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (MINA-raad)	
Indiening	5
Mededeling van het Raadgevend Comité voor Bio-ethiek	
Indiening	5
Motie van een gemeente	
Indiening	5
Arresten van het Arbitragehof	
Indiening	6
Kennisgevingen van het Arbitragehof	
Indiening	6
Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002	
– 18 (2002-2003) – Nrs. 1 tot 3 : Ontwerp van decreet	
– 20 (2002-2003) – Nr. 1 : Verslag van het Rekenhof	
Algemene bespreking	6
Spreker : de heer Eric Van Rompuy	
Artikelsgewijze bespreking	7

Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002

– 19 (2002-2003) – Nrs. 1 tot 6 : Ontwerp van decreet

– 20 (2002-2003) – Nr. 1 : Verslag van het Rekenhof

Algemene bespreking

7

Artikelsgewijze bespreking

8

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de derde aanpassing van de begroting 2002

– 1437 (2002-2003) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

17

Artikelsgewijze bespreking

17

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2003

– 13 (2002-2003) – Nr. 1 : Toelichtingen

– 14 (2002-2003) – Nrs. 1 tot 3 : Ontwerp van decreet

– 16 (2002-2003) – Nr. 1 : Verslag van het Rekenhof

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2003

– 13 (2002-2003) – Nr. 1 : Toelichtingen

– 15 (2002-2003) – Nrs. 1 tot 12 : Ontwerp van decreet

– 16 (2002-2003) – Nr. 1 : Verslag van het Rekenhof

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2003

– 1438 (2002-2003) – Nrs. 1 tot 19

Algemene bespreking

19

Sprekers : de heren Luc Martens, Eloi Glorieux, verslaggever, Eric Van Rompuy, Ludo Sannen, André Denys, Herman De Reuse, Luc Van den Brande en Carl Decaluwe, mevrouw Wivina De-meester-De Meyer, mevrouw Sonja Becq, de heren Filip Dewinter, Bruno Tobback, Francis Vermeiren en Dirk Holemans, mevrouw Marleen Van den Eynde, de heren Herman Lauwers, Johan De Roo en Chris Vandenbroeke, minister Dirk Van Mechelen, minister Steve Stevaert, minister Mieke Vogels en minister-president Patrick Dewael

Regeling van de werkzaamheden

53

VOORZITTER : De heer Johan De Roo, eerste ondervoorzitter

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 10.03 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Jan Loones, Miel Verrijken : gezondheidsredenen ;

Anny De Maght-Aelbrecht, Brigitte Grouwels, Jacques Timmermans, Isabel Vertriest : ambtsverplichtingen.

VOORSTEL VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgend voorstel van decreet werd ingediend :

- Voorstel van decreet van mevrouw Trees Merckx-Van Goey en de heren Dirk Holemans, Robert Voorhamme, Gilbert Van Baelen en Chris Vandenbroeke houdende wijziging van het decreet van 17 juli 2000 houdende oprichting van een Vlaams Instituut voor Wetenschappelijk en Technologisch Aspectenonderzoek
– 1491 (2002-2003) – Nr. 1.
Verwezen naar de Verenigde Commissies voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid en voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme.

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende voorstellen van resolutie werden ingediend :

- Voorstel van resolutie van de heren Pieter Huybrechts, Jean Geraerts en Frans Wymeersch en mevrouw Marleen Van den Eynde betreffende het Vlaams Ecologisch Netwerk (VEN)
– 1489 (2002-2003) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening.
- Voorstel van resolutie van de heer Johan Malcorps en mevrouw Ria Van Den Heuvel betreffende de afbouw van korte-afstandsvluchten in Vlaanderen
– 1492 (2002-2003) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie.

VERSLAGEN

Indiening

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Frans De Cock over het voorstel van resolutie van de heren Johan Sauwens en Eric Van Rompuy betreffende de bekendmaking van akkoorden inzake begrotingsnormen
– 1327 (2002-2003) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand uitgebracht door mevrouw Brigitte Grouwels over de beleidsbrief Brusselse Aangelegenheden. Beleidsprioriteiten 2002-2003
– 1393 (2002-2003) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door de heer Marino Keulen over de beleidsbrief Sport. Beleidsprioriteiten 2002-2003
– 1394 (2002-2003) – Nr. 2.

Voorzitter

- Verslag namens de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken uitgebracht door de heer Dirk Holemans over de beleidsbrief Ambtenarenzaken. Beleidsprioriteiten 2002-2003
– 1395 (2002-2003) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door de heer Marino Keulen over de beleidsbrief Cultuur. Beleidsprioriteiten 2002-2003
– 1396 (2002-2003) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door de heer Marino Keulen over de beleidsbrief Monumenten, Landschappen en Archeologie. Beleidsprioriteiten 2002-2003
– 1397 (2002-2003) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid uitgebracht door mevrouw Anne-Marie Baeke over de beleidsbrief Binnenlandse Aangelegenheden en Stedenbeleid. Beleidsprioriteiten 2002-2003
– 1398 (2002-2003) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door de heer Marino Keulen over de beleidsbrief Jeugd. Beleidsprioriteiten 2002-2003
– 1399 (2002-2003) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand uitgebracht door mevrouw Brigitte Grouwels over de beleidsbrief Vlaamse Rand. Beleidsprioriteiten 2002-2003
– 1400 (2002-2003) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Frans De Cock over de beleidsbrief Financiën en Begroting. Beleidsprioriteiten 2002-2003
– 1401 (2002-2003) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer Julien Demeulenaere over de beleidsbrief Onderwijs en Vorming. Beleidsprioriteiten 2002-2003
– 1402 (2002-2003) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door de heren Frans De Cock en Jef Van Looy over de beleidsbrief Landbouw. Beleidsprioriteiten 2002-2003
– 1403 (2002-2003) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heer Patrick Lachaert en mevrouw Isabel Vertriest over de beleidsbrief Leefmilieu. Beleidsprioriteiten 2002-2003
– 1404 (2002-2003) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door de heren Frans De Cock en Jef Van Looy over de beleidsbrief Visserij. Beleidsprioriteiten 2002-2003
– 1405 (2002-2003) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen uitgebracht door mevrouw Riet Van Cleuvenbergen over de beleidsbrief Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen. Beleidsprioriteiten 2002-2003
– 1407 (2002-2003) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden uitgebracht door de heer Patrick Hostekint over de beleidsbrief Buitenlands Beleid. Beleidsprioriteiten 2002-2003
– 1408 (2002-2003) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden uitgebracht door de heer André Moreau over de beleidsbrief Buitenlandse Handel en Extern Economisch Beleid. Beleidsprioriteiten 2002-2003
– 1409 (2002-2003) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door de heer Frans De Cock over de beleidsbrief Economie. Beleidsprioriteiten 2002-2003
– 1410 (2002-2003) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid uitgebracht door mevrouw Anne-Marie Baeke over de beleidsbrief Vlaams Woonbeleid. Beleidsprioriteiten 2002-2003
– 1411 (2002-2003) – Nr. 2.

Voorzitter

- Verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie uitgebracht door de heer Eloi Glorieux over de beleidsbrief Mobiliteit en Openbare Werken. Beleidsprioriteiten 2002-2003
– 1412 (2002-2003) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie uitgebracht door de heer Eloi Glorieux over de beleidsbrief Energie. Beleidsprioriteiten 2002-2003
– 1413 (2002-2003) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Frans De Cock over de beleidsbrief Planning en Statistiek. Beleidsprioriteiten 2002-2003
– 1416 (2002-2003) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door de heer Eddy Schuermans en mevrouw Veerle Declercq over de beleidsbrief Werkgelegenheid. Beleidsprioriteiten 2002-2003
– 1419 (2002-2003) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door de heer Marino Keulen over de beleidsbrief Media. Beleidsprioriteiten 2002-2003
– 1420 (2002-2003) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door de heer Eddy Schuermans en mevrouw Veerle Declercq over de beleidsbrief Toerisme. Beleidsprioriteiten 2002-2003
– 1421 (2002-2003) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heer Patrick Lachaert en mevrouw Isabel Vertriest over de beleidsbrief Ruimtelijke Ordening. Beleidsprioriteiten 2002-2003
– 1422 (2002-2003) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door de heer Frans De Cock over de beleidsbrief Het economisch overheidsinstrumentarium. Beleidsprioriteiten 2002-2003
– 1423 (2002-2003) – Nr. 2.
- Verslag namens de Verenigde Commissies voor Onderwijs, Vorming en Wetenschaps-beleid en voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door de heer Frans De Cock over de beleidsbrief Wetenschaps- en technologisch innovatiebeleid. Beleidsprioriteiten 2002-2003
– 1424 (2002-2003) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden uitgebracht door de heer Louis Bril over de beleidsbrief Ontwikkelingssamenwerking. Beleidsprioriteiten 2002-2003
– 1427 (2002-2003) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie uitgebracht door de heren Johan Malcorps en Ludwig Caluwé over het verzoekschrift betreffende de verkeersveiligheid voor jongeren
– 1488 (2002-2003) – Nr. 1.
- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen uitgebracht door mevrouw Ann De Martelaer over de gedachtewisseling met mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, en met de heer Jef Foubert, leidend ambtenaar van het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap, over het beleid voor personen met een handicap
– 1490 (2002-2003) – Nr. 1.
- Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid uitgebracht door de heer Bart De Smet en mevrouw Dominique Guns over het verzoekschrift over de toekenning van een bouwpremie of een tussenkomst in de leninglast
– 1493 (2002-2003) – Nr. 1.
- Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid uitgebracht door mevrouw Veerle Heeren en mevrouw Dominique Guns over het verzoekschrift betreffende de toepassing van de gezondheidsindex op de sociale huurprijzen
– 1494 (2002-2003) – Nr. 1.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES**Indiening**

De voorzitter : De volgende met redenen omklede moties werden ingediend :

- Met redenen omklede motie van de heren Luk Van Nieuwenhuysen en Julien Librecht tot besluit van de op 12 december 2002 door de heer Luk Van Nieuwenhuysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over het ontbreken van het dossier van het faciliteitenonderwijs op de agenda van het Overlegcomité van 29 november 2002
– 1495 (2002-2003) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heren Johan Sauwens, Stefaan Platteau, Leo Peeters, Etienne Van Vaerenbergh, Eloi Glorieux en Kris Van Dijck tot besluit van de op 10 december 2002 door de heer Johan Sauwens in commissie gehouden interpellatie tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over het huisvestings- en grondbeleid in de Vlaamse Rand
– 1496 (2002-2003) – Nr. 1.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE**Indiening**

De voorzitter : Het volgend advies van de Raad van State werd ingediend :

- Advies over de amendementen op het ontwerp van decreet betreffende het onderwijs XIV
– 1355 (2002-2003) – Nr. 5.

VERZOEKSCHRIFTEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende verzoekschriften werden ingediend :

- Verzoekschrift van de heer Dirk De Neve over de verkiezing van de provinciegouverneurs (20/2002-2003) ;
- Verzoekschrift van de heer Willy Haegeman over het laten samengaan van reclame voor alcoholische dranken met de boodschap "Geniet, maar drink met mate"
(21/2002-2003).

VOORONTWERPEN VAN DECREET**Indiening**

De voorzitter : De volgende voorontwerpen van decreet werden ingediend :

- Voorontwerp van decreet houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de republiek Costa Rica inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 26 april 2002, principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 6 december 2002
(VR 13/2002-2003) ;
- Voorontwerp van decreet houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de republiek Belarus, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 9 april 2002, principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 6 december 2002
(VR 14/2002-2003) ;
- Voorontwerp van decreet houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van het koninkrijk Thailand inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 12 juni 2002, principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 6 december 2002
(VR 15/2002-2003) ;
- Voorontwerp van decreet houdende de oprichting en de werking van de lokale werkwinkels, principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 6 december 2002
(VR 16/2002-2003) ;

Voorzitter

- Voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 20 april 2001 betreffende de organisatie van het personenvervoer over de weg en tot oprichting van de Mobiliteitsraad van Vlaanderen (VR 17/2002-2003).

Deze voorontwerpen van decreet liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

- Advies d.d. 5 december 2002 over het ontwerp van besluit van de Vlaamse regering tot uitvoering van het decreet van 15 juni 1994 betreffende de milieubeleidsovereenkomsten (DOC 87/2002-2003).

Deze mededelingen van de MINA-raad liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN HET MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd ingediend :

- Krachtlijnen voor een geïntegreerd rioleringsbeleid in Vlaanderen – Code van goede praktijk voor het ontwerp en gebruik van DWA-systemen in Vlaanderen (aanvulling oktober 2002) (DOC 90/2002-2003).

Deze mededeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELINGEN VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN (MINA-RAAD)**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededelingen van de MINA-raad werden ingediend :

- Briefadvies d.d. 5 december 2002 omtrent het voorontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord klimaat (DOC 86/2002-2003) ;

MEDEDELING VAN HET RAADGEVEND COMITÉ VOOR BIO-ETHIEK**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van het Raadgevend Comité voor Bio-ethiek werd ingediend :

- Advies nr. 20 d.d. 18 november 2002 betreffende predictieve genetische tests en HIV-tests in het kader van arbeidsverhoudingen (DOC 89/2002-2003).

Deze mededeling van het Raadgevend Comité voor Bio-ethiek ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MOTIE VAN EEN GEMEENTE**Indiening**

De voorzitter : De volgende motie van een gemeente werd ingediend :

- Motie van de gemeente Zemst in verband met de indeling van Vlaanderen in zorgregio's, goedgekeurd door de gemeenteraad op 14 november 2002 (DOC 88/2002-2003).

Deze motie van een gemeente ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende arresten van het arbitragehof liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Arrest nr. 154 van 6 november 2002 ;
- Arrest nr. 155 van 6 november 2002 ;
- Arrest nr. 156 van 6 november 2002 ;
- Arrest nr. 157 van 6 november 2002 ;
- Arrest nr. 158 van 6 november 2002 ;
- Arrest nr. 159 van 6 november 2002 ;
- Arrest nr. 160 van 6 november 2002 ;
- Arrest nr. 161 van 6 november 2002 ;
- Arrest nr. 162 van 6 november 2002 ;
- Arrest nr. 163 van 6 november 2002 ;
- Arrest nr. 164 van 6 november 2002 ;
- Arrest nr. 165 van 13 november 2002 ;
- Arrest nr. 166 van 13 november 2002 ;
- Arrest nr. 167 van 13 november 2002 ;
- Arrest nr. 168 van 27 november 2002 ;
- Arrest nr. 169 van 27 november 2002 ;
- Arrest nr. 170 van 27 november 2002 ;
- Arrest nr. 171 van 27 november 2002 ;
- Arrest nr. 172 van 27 november 2002 ;
- Arrest nr. 173 van 27 november 2002 ;
- Arrest nr. 174 van 27 november 2002 ;
- Arrest nr. 175 van 5 december 2002 ;
- Arrest nr. 176 van 5 december 2002 ;
- Arrest nr. 177 van 5 december 2002 ;
- Arrest nr. 178 van 5 december 2002.

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en prejudiciële vragen liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Rolnummers 2466, 2472 en 2547 (samengevoegde zaken) ;
- Rolnummer 2527 ;
- Rolnummer 2528 ;
- Rolnummers 2529, 2530, 2531, 2532 en 2533 (samengevoegde zaken) ;

- Rolnummers 2534, 2537, 2538 en 2556 (samengevoegde zaken) ;
- Rolnummer 2535 ;
- Rolnummer 2539 ;
- Rolnummers 2543, 2544, 2545 en 2551 (samengevoegde zaken) ;
- Rolnummers 2548 en 2549 (samengevoegde zaken) ;
- Rolnummers 2552 en 2555 (samengevoegde zaken) ;
- Rolnummer 2553 ;
- Rolnummer 2554 ;
- Rolnummer 2565 ;
- Rolnummer 2567 ;
- Rolnummer 2569 ;
- Rolnummer 2570 ;
- Rolnummer 2571 ;
- Rolnummers 2571 en 2578 (samengevoegde zaken) ;
- Rolnummer 2574 ;
- Rolnummer 2575.

ONTWERP VAN DECREET houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002

– 18 (2002-2003) – Nrs. 1 tot 3 : Ontwerp van decreet

– 20 (2002-2003) – Nr. 1 : Verslag van het Rekenhof

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002.

De algemene bespreking is geopend.

De heer De Cock, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer de voorzitter, gezien het kleine aantal aanwezigen, stel ik voor de vergadering even te schorsen.

De voorzitter : Mijnheer Van Rompuy, we hoeven niet op de verslaggevers te wachten om onze werkzaamheden aan te vatten.

Voorzitter– *Aangenomen.*Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikel 3**Artikelsgewijze bespreking**

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

De raming der niet-toegewezen ontvangsten van de Vlaamse Gemeenschap inzake de aangelegenheden bedoeld in artikelen 127 tot 129 van de Grondwet, voor het begrotingsjaar 2002, wordt aangepast volgens de omstandige vermeldingen in de bij dit decreet toegevoegde tabel ten belope van :

(duizend euro)

Aanpassingen	
Vermeerderingen	Verminderingsen
37.817	-

– *Aangenomen.***Artikel 2**

De raming der niet-toegewezen ontvangsten van de Vlaamse Gemeenschap inzake de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet, voor het begrotingsjaar 2002, wordt aangepast volgens de omstandige vermeldingen in de bij dit decreet toegevoegde tabel ten belope van :

(duizend euro)

Aanpassingen	
Vermeerderingen	Verminderingsen
25.165	-

De raming der toegewezen ontvangsten van de Vlaamse Gemeenschap inzake de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet, voor het begrotingsjaar 2002 wordt aangepast volgens de omstandige vermeldingen in de bij dit decreet toegevoegde tabel ten belope van :

(duizend euro)

Aanpassingen	
Vermeerderingen	Verminderingsen
1.450	-

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende derde aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002

– 19 (2002-2003) – Nrs. 1 tot 6 : Ontwerp van decreet

– 20 (2002-2003) – Nr. 1 : Verslag van het Rekenhof

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002.

De algemene bespreking is geopend.

De heer De Cock, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

De kredieten ingeschreven onder Afdeling 1 voor de uitgaven met betrekking tot de werkingskosten van de organen en diensten van de Vlaamse Gemeenschap, voor het begrotingsjaar 2002 worden aangepast volgens de omstandige vermeldingen in de bij dit decreet gevoegde tabel ten belope van :

(in duizend euro)

Gesplitste kredieten			
Aanpassingen	Niet-ge-splitste kredieten	Vastleg-gingskre-dieten	Ordonnan-cerings-kredieten
Bijkredieten voor het lopend jaar	73.289	537	
Verminderingen			14.188
Bijkredieten voor vorige jaren	743		

– *Aangenomen.*

Artikel 2

De kredieten ingeschreven onder Afdeling 1, voor de uitgaven met betrekking tot de bevoegdheden verleend bij de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet voor het begrotingsjaar 2002 worden aangepast volgens de omstandige vermeldingen in de bij dit decreet gevoegde tabel ten belope van :

(in duizend euro)

Gesplitste kredieten	
----------------------	--

Aanpassingen	Niet-ge-splitste kredieten	Vastleg-gingskre-dieten	Ordonnan-cerings-kredieten
Bijkredieten voor het lopend jaar	53.133	916	621
Bijkredieten voor vorige jaren	1.218		

– *Aangenomen.*

Artikel 3

De kredieten ingeschreven onder Afdeling 1, voor de uitgaven met betrekking tot de bevoegdheden verleend bij artikel 39 van de Grondwet voor het begrotingsjaar 2002 worden aangepast volgens de omstandige vermeldingen in de bij dit decreet gevoegde tabel ten belope van :

(in duizend euro)

Gesplitste kredieten			
Aanpassingen	Niet-ge-splitste kredieten	Vastleg-gingskre-dieten	Ordonnan-cerings-kredieten
Verminderingen	18.645	3.001	25.829
Bijkredieten voor vorige jaren	227		

– *Aangenomen.*

Artikel 4

De raming der variabele kredieten voor de aangelegenheden bedoeld bij artikel 39 van de Grondwet voor het begrotingsjaar 2002 wordt aangepast volgens de omstandige vermeldingen in de bij dit decreet toegevoegde tabel ten belope van :

(in duizend euro)

Aanpassingen	
Vermeerderingen	1.450

Voorzitter

– *Aangenomen.*

Artikel 5

Het Vlaams-Brusselfonds wordt ertoe gemachtigd het niet aangewende saldo van de vastleggingsmachtiging van het begrotingsjaar 2002 over te hevelen naar het begrotingsjaar 2003.

– *Aangenomen.*

Artikel 6

Het provisioneel krediet ingeschreven onder b.a. 01.02 programma 24.20 mag volgens de behoeften verdeeld worden over de passende basisallocaties van de begroting door middel van een besluit van de Vlaamse regering.

– *Aangenomen.*

Artikel 7

Het provisioneel krediet ingeschreven onder b.a. 01.01 programma 40.10 mag aangewend worden voor het dekken van uitgaven die voorheen gefinancierd werden via de gelden ter beschikking gesteld door de Nationale Loterij binnen de sectoren welzijn, gezondheid en ontwikkelingssamenwerking.

Het mag volgens de behoeften verdeeld worden over de passende basisallocaties van de begroting door middel van een besluit van de Vlaamse regering.

– *Aangenomen.*

Artikel 8

§ 1. In afwijking van de bepalingen van artikel 34 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit worden de vastleggingen samen met de kredietsaldi voor vastleggingen en ordonnancerings-

van de volgende basisallocaties op 31 december van het jaar 2002 naar het begrotingsjaar 2003 overgedragen. De overgedragen kredieten worden met de nieuwe kredieten samengevoegd en gedragen zich gedurende het betrokken begrotingsjaar als gesplitste kredieten.

Organisatie afdeling	Programma	Basisallocatie
24	10	85.03
24	60	00.22
40	10	01.01
35	40	33.80
45	10	33.80
45	20	33.80
45	30	33.80
45	40	33.80
45	40	41.80
45	50	33.80
61	20	52.80

§ 2. In afwijking van de bepalingen van artikel 35 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit wordt het saldo in ordonnanceringskrediet op 31 december 2002 overgedragen naar het begrotingsjaar 2003 voor onderstaande basisallocaties en samengevoegd met het gesplitste ordonnanceringskrediet voor het begrotingsjaar 2003 :

Organisatie afdeling	Programma	Basisallocatie
54	10	51.01
54	30	31.68
54	30	31.59
54	30	31.54

– *Aangenomen.*

Artikel 9

§ 1. De tekstomschrijvingen en/of bedragen voorzien onder artikel 15 van het decreet van 21 december 2001 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002 en/of artikel 11 van het decreet van 5 juli 2002 houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002 worden als volgt verder aangepast :

Pr	Ba	Teksten	K.S	Bedrag
45.10	33.07	Subsidies voor participatieprojecten	NGK	362
	33.32	Subsidie aan de vzw Jint-coördinatieorgaan voor internationale jongerenwerking	NGK	753
45.20	33.56	Subsidie aan het steunpunt voor het sociaal- culturele werk	NGK	1.261
45.30	33.03	Subsidies voor initiatieven op het vlak van culturele ontsluiting van archieven, documentatiecentra en bewaarbibliotheken	NGK	650
	33.06	Subsidies aan initiatieven op het vlak van erfgoeddepots	NGK	0
	33.58	Subsidies aan tentoonstellingen van cultuurhistorisch belang	NGK	326
	33.62	Subsidie aan de vzw Kunst in Huis	NGK	299
	33.63	Subsidie aan de vzw Muhka	NGK	1.936
	33.71	Subsidies aan de koepel van musea van de Vlaamse Ontvoogding	NGK	0
45.40	33.29	Subsidie aan de vzw De Singel	NGK	2.759
	33.42	Subsidie aan de vzw Koninklijk Ballet van Vlaanderen	NGK	6.396
	33.43	Subsidie aan de vzw Filharmonie van Vlaanderen	NGK	5.215
	33.49	Subsidies aan diverse Brusselse podia	NGK	929
	33.55	Subsidies aan de stichting Lezen Vlaanderen vzw	NGK	507
45.50	33.05	Subsidies met betrekking tot internationale culturele samenwerking	NGK	5.568
	33.09	Subsidie aan het sociaal fonds voor sociaal cultureel werk enzovoort	NGK	498
	33.10	Subsidie aan de vzw Vlaams Centrum voor cultuurcommunicatie voor het Vlaams steunpunt voor de uitvoering van de culturele programma's van de Europese Unie	NGK	15
	33.11	Subsidies aan verenigingen voor het organiseren van activiteiten en projecten met sociaal-cultureel en artistiek belang	NGK	114
	33.16	Subsidies in het kader van de uitvoering van het Vlaams Intersectoraal Akkoord Social Profit	NGK	18.877

§ 2. Binnen de perken van de betrokken basisallocaties kunnen subsidies worden verstrekt op onderstaande basisallocaties gedurende het begrotingsjaar 2002 :

(in duizend euro)

Pr	B.a.	Teksten	K.S.	Bedrag
35.40	33.80	Subsidies voor buitengewoon onderwijs gefinancierd met de netto opbrengst van de winst van de Nationale Loterij		
45.10	33.80	Subsidies gefinancierd met de netto opbrengst van de winst van de Nationale Loterij voor jeugd	NGK	393
45.20	33.80	Subsidies gefinancierd met de netto opbrengst van de winst van de Nationale Loterij voor sociaal cultureel werk	NGK	531
45.30	33.80	Subsidies gefinancierd met de netto opbrengst van de winst van de Nationale Loterij voor beeldende kunst en musea	NGK	655
45.40	33.80	Subsidies gefinancierd met de netto opbrengst van de winst van de Nationale Loterij voor podiumkunsten, muziek en letteren	NGK	4.006
45.50	33.80	Subsidies gefinancierd met de netto opbrengst van de winst van de Nationale Loterij voor algemeen cultuurbeleid	NGK	545
45.40	41.80	Dotatie aan de Vlaamse Opera (VLOPERA) gefinancierd met de netto opbrengst van de winst van de Nationale Loterij	NGK	545
61.10	33.80	Subsidies gefinancierd met de netto opbrengst van de winst van de Nationale Loterij voor de natuur- en milieubescherming		
61.20	33.80	Subsidies gefinancierd met de netto opbrengst van de winst van de Nationale Loterij voor dierenwelzijn (pro memorie)		
61.20	52.80	Subsidies gefinancierd met de netto opbrengst van de winst van de Nationale Loterij voor de aankoop van natuurgebieden		
71.40	31.61	Subsidies aan wetenschappelijk en technologisch onderzoek met landbouwkundig doel via het IWT-Vlaanderen		
11.20	33.50	Subsidies aan het steunpunt Bestuurlijke Organisatie in Vlaanderen		
21.10	33.50	Subsidies aan het steunpunt Bestuurlijke Organisatie in Vlaanderen		
24.10	33.50	Subsidies aan het steunpunt Bestuurlijke Organisatie in Vlaanderen		
53.10	33.50	Subsidies aan het steunpunt Bestuurlijke Organisatie in Vlaanderen		
99.10	33.50	Subsidies aan het steunpunt Bestuurlijke Organisatie in Vlaanderen		
54.30	31.54	Subsidies voor programma's inzake generieke steun in de tuinbouw		
54.30	31.59	Subsidies inzake visserijstructuren en controle van het gemeenschappelijk visserijbeleid (conserveringsbeleid)		
54.30	31.68	Overgedragen maatregelen federale programma voor plattelandsontwikkeling		
34.50	33.02	Subsidies aan de vzw's "Huis van het Nederlands"		
	33.03	Subsidies in het kader van de realisatie van de interface		

Voorzitter

– *Aangenomen.*

Artikel 10

Ten laste van de hieronder vermelde basisallocaties mogen op een thesaurierekening begrotingsgelden worden gestort in de rekening, van de gewone rekenplichtige belast met de betaling van uitgaven waarvan derden de cofinanciering voor hun rekening nemen :

Organisatie afdeling	Programma	Basis- allocatie
54	30	31.57
54	30	31.59
54	30	31.68

– *Aangenomen.*

Artikel 11

Artikel 66 van het decreet van 5 juli 2002 houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002 wordt vervangen door wat volgt :

"De thesaurierekening 854108331 mag een negatief saldo vertonen ten belope van het bedrag van 11.000.000 euro.

De financiële rekening 091-2225009-52 mag eveneens een negatief saldo van 11.000.000 euro vertonen.

De thesaurierekening en de financiële rekening worden aangezuiverd met de gerealiseerde ontvangsten."

– *Aangenomen.*

Artikel 12

De Schatkist mag voorschotten toekennen wanneer de verrichtingen met betrekking tot de orderekening "Quotumfonds" een debetpositie veroorzaken.

Zowel de orderekening als de financiële rekening mogen een debetsaldo veroorzaken ten belope van maximaal 250.000 euro.

De orderekening en de financiële rekening worden aangezuiverd met de gerealiseerde ontvangsten.

– *Aangenomen.*

DIENSTEN MET AFZONDERLIJK BEHEER**Artikel 13**

§ 1. Goedgekeurd wordt de bij dit decreet gevoegde aangepaste begroting voor het jaar 2002 van de Dienst met Afzonderlijk Beheer "Luchthaven Antwerpen".

De begroting beloopt voor de ontvangsten 5.673.000 euro en voor de uitgaven 5.673.000 euro.

De ontvangsten en uitgaven voor orde worden respectievelijk geraamd op 0 euro en 0 euro.

§ 2. De D.A.B. wordt ertoe gemachtigd ten laste van zijn begroting en in de mate dat de in § 1 vermelde ontvangsten effectief gerealiseerd worden, een bedrag van 5.686.000 euro vast te leggen.

– *Aangenomen.*

Artikel 14

§ 1. Goedgekeurd wordt de bij dit decreet gevoegde aangepaste begroting voor het jaar 2002 van de Dienst met Afzonderlijk Beheer "Luchthaven Oostende".

De begroting beloopt voor de ontvangsten 12.318.000 euro en voor de uitgaven 12.318.000 euro.

De ontvangsten en uitgaven voor orde worden respectievelijk geraamd op 0 euro en 0 euro.

§ 2. De D.A.B. wordt ertoe gemachtigd ten laste van zijn begroting en in de mate dat de in § 1 vermelde ontvangsten effectief gerealiseerd worden, een bedrag van 11.510.000 euro vast te leggen.

– *Aangenomen.*

Voorzitter**Artikel 15**

In artikel 27 van het decreet van 5 juli 2002 houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002 wordt § 1 vervangen door wat volgt :

"§ 1. Goedgekeurd wordt de bij dit decreet gevoegde aangepaste begroting voor het jaar 2002 van de Dienst met Afzonderlijk Beheer "Vlaams Infrastructuurfonds".

De begroting beloopt voor de ontvangsten 1.320.268.000 euro en voor de uitgaven 1.320.268.000 euro.

De ontvangsten en uitgaven voor orde worden respectievelijk geraamd op 0 euro en 0 euro.

De dienst met afzonderlijk beheer "Vlaams Infrastructuurfonds" wordt ertoe gemachtigd ten laste van zijn begroting en in de mate dat de vermelde ontvangsten effectief worden gerealiseerd, een bedrag van 658.239.000 euro vast te leggen."

– *Aangenomen.*

Artikel 16

Goedgekeurd wordt de bij dit decreet gevoegde aangepaste begroting voor het jaar 2002 van de Dienst met Afzonderlijk Beheer "Kasteel van Gaasbeek".

De begroting beloopt voor de ontvangsten 324.000 euro.

De begroting beloopt voor de uitgaven 309.000 euro in vastleggingen en 324.000 euro in ordonnanceren.

De ontvangsten en uitgaven voor orde worden respectievelijk geraamd op 0 euro en 0 euro.

De DAB kan aan het instellingshoofd van de DAB een kasvoorschot voor dringende uitgaven ter beschikking stellen van maximaal 12.000 euro. Het instellingshoofd is er toe gehouden de aanwending van dit kasvoorschot te verantwoorden.

– *Aangenomen.*

Artikel 17

Goedgekeurd wordt de bij dit decreet gevoegde aangepaste begroting voor het jaar 2002 van de Dienst met Afzonderlijk Beheer "Koninklijk Museum voor Schone Kunsten – Antwerpen" (KMSKA).

De begroting beloopt voor de ontvangsten 4.321.000 euro.

De begroting beloopt voor de uitgaven 3.142.000 euro in vastleggingen en 4.321.000 euro in ordonnanceren.

De ontvangsten en uitgaven voor orde worden respectievelijk geraamd op 0 euro en 0 euro.

De DAB kan aan het instellingshoofd van de DAB "Koninklijk Museum voor Schone Kunsten – Antwerpen" een kasvoorschot voor dringende uitgaven ter beschikking stellen van maximaal 12.000 euro. Het instellingshoofd is er toe gehouden de aanwending van dit kasvoorschot te verantwoorden.

– *Aangenomen.*

Artikel 18

Goedgekeurd wordt de bij dit decreet gevoegde aangepaste begroting voor het jaar 2002 van de dienst met Afzonderlijk Beheer "Landcommanderij Alden Biesen".

De begroting beloopt voor de ontvangsten 1.225.000 euro.

De begroting beloopt voor de uitgaven 1.093.000 euro in vastleggingen en 1.225.000 euro in ordonnanceren.

De ontvangsten en uitgaven voor orde worden respectievelijk geraamd op 0 euro en 0 euro.

De DAB kan aan het instellingshoofd van de DAB een kasvoorschot voor dringende uitgaven ter beschikking stellen van maximaal 12.000 euro. Het instellingshoofd is er toe gehouden de aanwending van dit kasvoorschot te verantwoorden.

Het vastgestelde recht ten belope van 2.602,88 euro, geregistreerd in het transactieregister onder het factuurnummer 868.01.000.39 wordt geannuleerd.

Voorzitter

– *Aangenomen.*

Artikel 19

Goedgekeurd wordt de bij dit decreet gevoegde aangepaste begroting voor het jaar 2002 van de DAB "Vlaams Kenniscentrum P.P.S.".

De begroting beloopt voor de ontvangsten 1.531.000 euro.

De begroting beloopt voor de uitgaven 1.531.000 euro in vastleggingen en 1.531.000 euro in ordonnanceringsen.

De ontvangsten en uitgaven voor orde worden respectievelijk geraamd op 0 euro en 0 euro.

– *Aangenomen.*

Artikel 20

Goedgekeurd wordt de bij dit decreet gevoegde aangepaste begroting voor het jaar 2002 van de Dienst met Afzonderlijk Beheer "Schoonmaak".

De begroting beloopt voor de ontvangsten 7.798.000 euro.

De begroting beloopt voor de uitgaven 9.984.000 euro in vastleggingen en 7.798.000 euro in ordonnanceringsen.

De ontvangsten en uitgaven voor orde worden respectievelijk geraamd op 0 euro en 0 euro.

– *Aangenomen.*

Artikel 21

Goedgekeurd wordt de bij dit decreet gevoegde aangepaste begroting voor het jaar 2002 van de Dienst met Afzonderlijk Beheer "Linker Schelde Oever".

De begroting beloopt voor de ontvangsten 12.539.000 euro.

De begroting beloopt voor de uitgaven 10.029.000 euro in vastleggingen en 12.539.000 euro in ordonnanceringsen.

De ontvangsten en uitgaven voor orde worden respectievelijk geraamd op 0 euro en 0 euro.

– *Aangenomen.*

Artikel 22

Goedgekeurd wordt de bij dit decreet gevoegde aangepaste begroting voor het jaar 2002 van de Dienst met Afzonderlijk Beheer "Catering".

De begroting beloopt voor de ontvangsten 7.635.000 euro.

De begroting beloopt voor de uitgaven 7.635.000 euro in vastleggingen en 7.635.000 euro in ordonnanceringsen.

De ontvangsten en uitgaven voor orde worden respectievelijk geraamd op 0 euro en 0 euro.

– *Aangenomen.*

INSTELLINGEN VAN OPENBAAR NUT

Artikel 23

§ 1. De bij dit decreet gevoegde begroting voor het jaar 2002 van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden wordt goedgekeurd.

De begroting beloopt voor de ontvangsten en de uitgaven 179.811.000 euro. De ontvangsten uit huurovereenkomsten met de openbare psychiatrische ziekenhuizen en deze uit huurovereenkomsten van de woningen verbonden aan de gemeenschapsinstellingen kunnen bovenop de verleende machtiging worden aangewend voor herstellings- en onderhoudswerken aan deze instellingen en woningen.

Het kassaldo van het vorige jaar zal in mindering worden gebracht van de dotatie van het lopende jaar.

De ontvangsten in verband met de waarborgverlening van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Per-

Voorzitter

soonsgebonden Aangelegenheden worden geraamd op 250.000 euro. Het reservefonds in verband met de uitwinning van de waarborg bedroeg begin 2002 2.015.000 euro.

Het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden wordt ertoe gemachtigd ten laste van het artikel 01.2.B een bedrag van 78.028.000 euro vast te leggen voor de ziekenhuizen. Het VIPA mag ten laste van artikel 01.2.A vereffenen ten bedrage van 70.521.000 euro.

Het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden wordt ertoe gemachtigd ten laste van artikel 01.2.B een bedrag van 883.000 euro vast te leggen voor de centra voor geestelijke gezondheidszorg. Het VIPA mag ten laste van artikel 01.2.A vereffenen ten bedrage van 932.000 euro.

Het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden wordt er tevens toe gemachtigd, ten laste van het artikel 01.02.B een bedrag van 44.961.000 euro vast te leggen voor de ouderenvoorzieningen en welzijnsvoorzieningen in de thuiszorg en ten laste van het artikel 01.02.A te vereffenen voor een bedrag van 24.422.000 euro.

Het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden wordt ertoe gemachtigd ten laste van artikel 01.05, een bedrag van 4.908.000 euro vast te leggen en een bedrag van 4.960.000 euro uit te betalen ten gunste van de gemeenschapsinstellingen voor Bijzondere Jeugdbijstand. Het eventuele saldo van de eigen ontvangsten uit huurgelden en verkopen wordt overgedragen naar het volgend begrotingsjaar.

Het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden wordt ertoe gemachtigd ten laste van het artikel 01.06 een bedrag van 84.000 euro vast te leggen en ten bedrage van 84.000 euro te vereffenen voor het CICOV te Overijse.

Het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden wordt ertoe gemachtigd ten laste van het artikel 01.07 vastleggingen en betalingen te doen voor 25.000 euro voor de gezondheidscentra, de centra voor medisch schooltoezicht en de consultatiebureaus voor respiratoire aandoeningen en te vereffenen voor 25.000 euro.

Het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden wordt ertoe gemachtigd

ten laste van het artikel 01.08.B een bedrag van 372.000 euro vast te leggen voor de per lot gesplitste vastleggingen voor de wijkgezondheidscentra en aanloopadressen beschut wonen. Het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden mag ten laste van het artikel 01.08.A vereffenen ten bedrage van 372.000 euro.

Het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden wordt er toe gemachtigd ten laste van artikel 01.03 een bedrag van 10.374.000 euro te vereffenen in het kader van het besluit van de Vlaamse Executieve van 25 november 1992 (alternatieve financiering).

Het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden wordt ertoe gemachtigd ten laste van het artikel 01.09.B een bedrag van 7.173.000 euro vast te leggen voor de per lot gesplitste vastleggingen voor de centra voor algemeen welzijnswerk. Het V.I.P.A. mag ten laste van het artikel 01.09.A vereffenen ten bedrage van 2.300.000 euro.

Het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden wordt ertoe gemachtigd ten laste van het artikel 01.10.B een bedrag van 1.859.000 euro vast te leggen voor de instellingen voor Bijzondere Jeugdbijstand. Het V.I.P.A. mag ten laste van het artikel 01.10.A vereffenen ten bedrage van 186.000 euro.

Het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden wordt er ten slotte toe gemachtigd ten laste van het artikel 00.01 een bedrag van 89.000 euro vast te leggen en voor 89.000 euro te ordonnanceren als eigen werkingskredieten.

Het VIPA zal 10.000.000 euro aan betalingskredieten terugstorten aan de algemene middelen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Het over te dragen saldo aan betalingskredieten van het huidige boekjaar wordt geraamd op 53.256.000 euro.

§ 2. De bevoegde Vlaamse minister kan, na akkoord van de Vlaamse regering, onderling en gelijktijdig overschrijvingen uitvoeren tussen de vastleggingsmachtigingen en bijbehorende vereffeningskredieten zoals vastgesteld in § 1 van dit artikel.

– *Aangenomen.*

Voorzitter**Artikel 24**

Goedgekeurd wordt de bij dit decreet gevoegde aangepaste begroting voor het jaar 2002 van het Vlaams Fonds voor de Lastendelging.

De begroting beloopt voor de ontvangsten 73.684.000 euro en voor de uitgaven 73.684.000 euro.

De ontvangsten en uitgaven voor de orde worden respectievelijk geraamd op 0 euro en 0 euro.

– *Aangenomen.*

Artikel 25

Goedgekeurd wordt de bij dit decreet gevoegde aangepaste begroting voor het jaar 2002 van het Fonds Bijzondere Jeugdbijstand.

De begroting beloopt voor de ontvangsten 198.485.000 euro en voor de uitgaven 198.485.000 euro.

De ontvangsten en uitgaven voor de orde worden respectievelijk geraamd op 0 euro en 0 euro.

– *Aangenomen.*

Artikel 26

§ 1. Artikel 54, eerste, tweede en derde lid van het decreet van 5 juli 2002 houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002 wordt aangepast als volgt :

"Goedgekeurd wordt de bij dit decreet gevoegde aangepaste begroting voor het jaar 2002 van het Fonds Flankerend Economisch Beleid.

De begroting beloopt voor de ontvangsten 307.410.000 euro en voor de uitgaven 307.410.000 euro.

Het Fonds wordt ertoe gemachtigd ten laste van zijn begroting een bedrag van 226.976.000 euro vast te leggen, verhoogd met de conform het laatste lid van artikel 54 voornoemde over te dragen machtiging."

§ 2. Het niet aangewende saldo van de vastleggingsmachtiging voor het begrotingsjaar 2002 van het Fonds, ten belope van maximaal 25.000.000 euro, wordt overgeheveld naar het begrotingsjaar 2003 ten behoeve van verbintenissen m.b.t bedrijventerreinen (10.000.000 euro) en in het kader van de EFRO-steunverlening (15.000.000 euro).

– *Aangenomen.*

Artikel 27

Goedgekeurd wordt de bij dit decreet gevoegde aangepaste begroting voor het jaar 2002 voor het "Vlaams Egalisatie Rente Fonds".

De begroting beloopt voor de ontvangsten 65.983.000 euro en voor de uitgaven 65.983.000 euro.

De ontvangsten en uitgaven voor orde worden respectievelijk geraamd op 0 euro en 0 euro.

– *Aangenomen.*

Artikel 28

Goedgekeurd wordt de bij dit decreet gevoegde aangepaste begroting voor het jaar 2002 van het Vlaams Zorgfonds.

De begroting beloopt voor de ontvangsten 211.686.000 euro en voor de uitgaven 211.686.000 euro.

De ontvangsten en uitgaven voor orde worden respectievelijk geraamd op 0 euro en 0 euro.

De minister die bevoegd is voor bijstand aan personen wordt ertoe gemachtigd een specifieke werkingssubsidie voor recurrente werkingskosten toe te kennen aan de Vlaamse Zorgkas v.z.w. ten belope van 1.508.000 euro.

– *Aangenomen.*

Artikel 29

Goedgekeurd wordt de bij dit decreet gevoegde aangepaste begroting voor het jaar 2002 van het Fi-

Voorzitter

nancieringsfonds voor schuldafbouw en éénmalige investeringsuitgaven.

De begroting beloopt voor de ontvangsten 546.134.000 euro en voor de uitgaven 335.311.000 euro in vastleggingen en 546.134.000 in ordonnanceringsen.

De ontvangsten en uitgaven voor orde worden respectievelijk geraamd op 0 euro en 0 euro.

– *Aangenomen.*

Artikel 30

Goedgekeurd wordt de bij dit decreet gevoegde aangepaste begroting van het Fonds Culturele Infrastructuur.

De begroting beloopt voor de ontvangsten 22.865.000 euro en voor de uitgaven 22.865.000 euro. Het fonds wordt ertoe gemachtigd ten laste van zijn begroting een bedrag van 15.630.000 euro vast te leggen. De ontvangsten en uitgaven voor orde worden respectievelijk geraamd op 0 euro en 0 euro.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende bepalingen tot begeleiding van de derde aanpassing van de begroting 2002

– 1437 (2002-2003) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de derde aanpassing van de begroting 2002.

De algemene bespreking is geopend.

De heer De Meyer, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de derde aanpassing van de begroting 2002.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

HOOFDSTUK I

Algemeen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK II

Landbouw

AFDELING 1

Fonds voor de Kwaliteit van de Landbouwproductie

Artikel 2

§ 1. Er wordt een “Fonds voor de Kwaliteit van de Landbouwproductie”, in de zin van artikel 45 van de wetten op de rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991, opgericht.

§ 2. Aan het Fonds voor de Kwaliteit van de Landbouwproductie worden toegewezen :

1° de saldi die op 31 december 2001 beschikbaar waren op de volgende federale begrotingsfondsen :

Voorzitter

- het Landbouwfonds, bedoeld in subrubriek 31-3 van de tabel gevoegd bij de organieke wet van 27 december 1990 houdende oprichting van begrotingsfondsen,
- het Fonds voor de productie en bescherming van planten en plantaardige producten, bedoeld in subrubriek 31-4 van de tabel gevoegd bij de voornoemde organieke wet van 27 december 1990,
- het Begrotingsfonds voor de gezondheid en de kwaliteit van de dieren en de dierlijke producten, bedoeld in subrubriek 31-1 van de tabel gevoegd bij de voornoemde organieke wet van 27 december 1990,

en die met toepassing van artikel 35quater, § 2, tweede lid, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten, gewijzigd bij de bijzondere wet van 13 juli 2001, aan het Vlaamse Gewest zijn overgemaakt ;

- 2° de bijdragen opgelegd door de Vlaamse regering ten laste van natuurlijke personen en rechtspersonen die planten of plantaardige producten, dieren of dierlijke producten voortbrengen, verhandelen, vervoeren, bewerken, verwerken, invoeren of uitvoeren ;
- 3° de verhogingen en intresten van de bijdragen vermeld onder 2° alsmede de intresten van de betalingen ;
- 4° de bedragen, rechten en vergoedingen opgelegd met toepassing van de wet van 20 juni 1956 betreffende de verbetering van de rassen van voor de landbouw nuttige huisdieren, van de wet van 11 juli 1969 betreffende de bestrijdingsmiddelen en de grondstoffen voor de landbouw, tuinbouw, bosbouw en veeteelt, en van de wet van 28 maart 1975 betreffende de handel in landbouw-, tuinbouw- en zeevisserijproducten, geïnd voor de controles en de prestaties van de overheid ;
- 5° de administratieve geldboeten opgelegd in het kader van de in 4° vermelde wetten ;
- 6° vrijwillige bijdragen ;
- 7° de ontvangsten voortkomend uit de deelneming van de Europese Gemeenschappen in de uitgaven van het Fonds ;

8° de financiële middelen verworven bij de financiering door het EOGFL, afdeling garantie, van de uitgaven bedoeld in artikel 1, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1258/1999, na de goedkeuring van de rekeningen overeenkomstig de bepalingen van artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1258/1999 ;

9° terugbetalingen van toelagen of voorschotten en ontvangen intresten ;

10° medefinanciering van de EG van de acties uitgevoerd krachtens artikel 8 van Verordening (EG) nr. 1258/1999 ;

11° bijstand van de EU voor de tenuitvoerlegging van de in het kader van het gemeenschappelijk visserijbeleid geldende controleregeling overeenkomstig Verordening 2847/93.

§ 3. De middelen van het Fonds voor de Kwaliteit van de Landbouwproductie dienen aangewend te worden voor de prefinanciering of de financiering van :

- 1° de uitgaven in toepassing van de wet van 20 juni 1956 betreffende de verbetering van de rassen van voor de landbouw nuttige huisdieren ;
- 2° de uitgaven in toepassing van de wet van 11 juli 1969 betreffende de bestrijdingsmiddelen en de grondstoffen voor de landbouw, tuinbouw, bosbouw en veeteelt ;
- 3° de uitgaven in toepassing van de wet van 28 maart 1975 betreffende de handel in landbouw-, tuinbouw- en zeevisserijproducten ;
- 4° personeels- en werkingskosten en kosten verbonden aan opdrachten toevertrouwd aan derden ;
- 5° de programma's voor inkomenssteun in de landbouw in toepassing van de Verordening (EEG) nr. 768/89 ;
- 6° andere toelagen betreffende de land- en tuinbouwproductie, namelijk om de producenten een bepaalde prijs te verzekeren ;
- 7° aflossingen van leningen aangegaan voor de financiering van de steun aan landbouwondernemingen ;

Voorzitter

8° de uitgaven in het kader van de acties uitgevoerd krachtens artikel 8 van Verordening (EG) nr. 1258/1999 ;

9° de uitgaven in het kader van de begeleidende maatregelen van de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, goedgekeurd door de EEG-Raad op 30 juni 1992 ;

10° de programma's voor inkomenssteun in de landbouw in toepassing van de Verordening (EEG) nrs 805/68, 1527/95 en 2443/96 en van de beslissing van de Ministerraad van 10 november 1995 ten gevolge van de monetaire fluctuaties ;

11° de uitgaven voor het controlesysteem van het gemeenschappelijk visserijbeleid in uitvoering van Verordening (EG) nr. 2847/93 ;

12° de uitgaven in het kader van de federale maatregelen met betrekking tot het sectorplan visserijstructuren (Verordening (EEG) nr. 3699/93) ;

13° de uitgaven in het kader van het federale plan voor plattelandontwikkeling uit hoofde van Verordening (EG) nr. 1257/1999 ;

14° de uitgaven ten laste van het EOGFL-Garantie van de erkende federale EOGFL-Garantiebetaalorganen die door de Europese Commissie geweigerd worden in het kader van de goedkeuring van de EOGFL-Garantierekeningen overeenkomstig de verordening (EG) nr. 1258/1999.

§ 4. De rekenplichtige die de ontvangsten gedaan heeft, beschikt rechtstreeks over de kredieten van het in § 1 bedoelde Fonds.

– *Aangenomen.*

AFDELING 2

Centrum voor Landbouwkundig Onderzoek (CLO) en Centrum voor Landbouweconomie (CLE)

Artikel 3

In artikel 69 van het decreet van 5 juli 2002 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpas-

sing van de begroting 2002 wordt 7° vervangen door de volgende bepaling, die luidt als volgt :

“7° de artikelen 27 en 28 hebben uitwerking op het ogenblik van het van kracht worden van de koninklijke besluiten tot afschaffing van het Eigen Vermogen van het CLE en het CLO.”.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2003

– 13 (2002-2003) – Nr. 1 : Toelichtingen

– 14 (2002-2003) – Nrs. 1 tot 3 : Ontwerp van decreet

– 16 (2002-2003) – Nr. 1 : Verslag van het Rekenhof

ONTWERP VAN DECREET houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2003

– 13 (2002-2003) – Nr. 1 : Toelichtingen

– 15 (2002-2003) – Nrs. 1 tot 12 : Ontwerp van decreet

– 16 (2002-2003) – Nr. 1 : Verslag van het Rekenhof

ONTWERP VAN DECREET houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2003

– 1438 (2002-2003) – Nrs. 1 tot 19

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn het ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2003, het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2003 en het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2003.

Het Uitgebreid Bureau stelt voor om de algemene besprekingen van de drie ontwerpen van decreet samen te voegen tot één enkele algemene bespreking.

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

Voorzitter

De algemene bespreking is geopend.

De heer De Cock, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Mevrouw Baeke, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Mevrouw Grouwels, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Keulen, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens : Mijnheer de voorzitter, het is beschamend dat al die verslaggevers afwezig zijn. Ik kan er nog mee leven dat ze zich niet willen vermoeien met lange uiteenzettingen, maar dat ze zelfs niet aanwezig zijn vind ik een schande. (*Applaus*)

De voorzitter : Ik kan daar alleen akte van nemen en instemmend knikken.

De heer Lachaert, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Mevrouw Vertriest, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Demeulenaere, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Glorieux, verslaggever, heeft het woord.

Ik neem aan dat dit verslag zich beperkt tot het onderdeel van uw commissie.

De heer Eloi Glorieux, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, de commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie heeft de haar toegewezen bepalingen van het ontwerp van decreet houdende de derde aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2002 en het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2003 samen behandeld. Dat gebeurde tijdens drie vergaderingen, op 19, 21 en 26 november. De bespreking van de beide ontwerpen was zo verstrengeld dat deze bespreking werd opgenomen in één enkel verslag.

Na een algemene toelichting door de minister volgde in het kader van de algemene bespreking een discussie tussen de diverse commissieleden en de minister over het beleid inzake Openbare Werken, Mobiliteit en Energie. De commissie besloot unaniem dat een aantal specifieke vragen die de heer Decaluwe schriftelijk had ingediend, maar die niet meer konden worden behandeld tijdens de besprekingen, bij het schriftelijke verslag zouden worden gevoegd. Dat is ook gebeurd. Het volledige schriftelijke verslag van de commissiebesprekingen bedraagt 150 pagina's. Ik zal het dus niet voorlezen. Ik zou teveel oneer doen aan de collega's, en dan vooral aan de heer Decaluwe, die een belangrijke bijdrage heeft geleverd aan de besprekingen, wanneer ik hier zou trachten in enkele minuten een samenvatting te geven.

Er kwamen heel wat thema's aan bod, zoals verkeersveiligheid, wegen, fietspaden, de havens, het loodswezen, de basismobiliteit, de Lijn, de regionale luchthavens, rationeel energiegebruik, groene stroom, enzovoort. Over al deze thema's werden inhoudelijke vragen gesteld en werd er gedebatteerd. Voor details daarvan verwijs ik verder dan ook graag naar het schriftelijke verslag, dat overigens op voortreffelijke wijze werd samengesteld door de secretaris van de commissie en de diensten van dit parlement. Dat mag ook wel eens worden gezegd. (*Applaus*)

De voorzitter : Mevrouw Van Cleuvenbergen, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte leden van de regering, collega's, ik denk dat ik de mening van het hele parlement vertolk wanneer ik mijn ontgoocheling uitdruk over het feit dat de verslaggevers – met uitzondering van de heer Glorieux – hun taak als verslaggever zo lichtzinnig opnemen. Ik wil wel zeker de diensten van het parlement bedanken voor de volledigheid van de verslaggeving.

In zijn Septemberverklaring heeft de minister-president gesteld dat de begroting 2003 van de Vlaamse regering het bewijs levert dat de Vlaamse economie 11 september goed heeft verwerkt. Hij waarschuwde voor doemdenken en noemde in diverse interviews de huidige conjunctuurverzwakking 'een dipje'. Het was iets tijdelijk, dat wel zou overwaaien.

Sinds die Septemberverklaring zijn de economische vooruitzichten echter steeds somberder ge-

Van Rompuy

worden. Economen verwachten dat de wereldeconomie nog 2 jaar zal aanmodderen. In Nederland heeft het Centraal Planbureau zijn groeiprognoze van september van 1,5 percent herzien tot 0,75 percent. Ook in Duitsland verwacht de Deutsche Bank voor volgend jaar een groei van 0,6 percent. Twee gezaghebbende conjunctuurinstituten in Duitsland spreken vandaag over 1 percent. We zitten dus in de vork beneden het percent.

De Europese Commissie heeft vorige week berekend dat in het eerste kwartaal van 2003 de economische groei in het rood kan duiken : min 0,2 percent. Dit is een negatieve groei, die we twee keer hebben meegemaakt : in het begin van 1993 en tijdens het laatste kwartaal van 2001.

De winstgevendheid van de bedrijven ligt op het laagste peil sinds 1993. Het Verbond van Belgische Ondernemingen mikt voor volgend jaar op een groei van 1,3 percent. Dit is merkkelijk lager dan de 2 percent – conjunctuurprovisie inbegrepen – die door de Vlaamse regering werd vooropgesteld. In de commissiebesprekingen hield men nog vast aan die 2 percent, maar het is duidelijk dat de groei lager zal zijn. De 1,3 percent van het VBO zal wellicht veel dichterbij de werkelijkheid liggen dan de groeiprognoze van de Vlaamse regering.

Het VBO verwacht trouwens dat de bedrijfsinvesteringen pas in het najaar van 2003 zullen hernemen en zegt dat de bedrijfsinvesteringen dit jaar een daling kennen van gemiddeld 4,7 percent. Ook voor 2003 verwacht men een daling van 2,6 percent. De werkgelegenheid – de arbeidsmarkt – zou volgens het VBO op zijn vroegst hernemen begin 2004.

De paars-groene jaren zijn verloren jaren op het vlak van werkgelegenheid. De VDAB heeft berekend dat er 17.000 werklozen meer zijn dan bij de start van de regering-Dewael. Als we kijken naar de evolutie van de werkgelegenheid, zien we dat er sinds 1994 een constante stijging was van de werkgelegenheid in Vlaanderen. In 2002 is die positieve trend afgebroken. We zien nu dat de werkzaamheidsgraad daalt. De actieve welvaartsstaat bestaat dus niet.

De werkloosheid is een enorm probleem geworden. Het doelgroepenbeleid heeft gefaald, onder meer inzake de jongeren. Ook de jeugdwerkloosheid stijgt. Ook onder de allochtonen neemt de werkloosheid toe, op 3 jaar tijd van 9 naar 15 percent van de werkloze populatie. Ook oudere werk-

lozen komen steeds meer in de problemen. Er zijn 20.000 jobs verloren gegaan door faillissementen. Agoria heeft berekend dat de werkgelegenheid in de industrie is teruggevallen op het peil van 1995.

Dames en heren van de Vlaamse regering, al deze gegevens tonen aan dat er iets fundamenteels aan de hand is, niet zomaar een dipje. De competitiviteit van onze ondernemingen is aangetast ; dat heeft ook het World Economic Forum aangetoond. Zelfs een bedrijf als Philips Hasselt – de centres of excellence – verhuist, wat erop wijst dat onze kennisfunctie in de gevaarzone komt. Er zijn ook elders mensen om de centres of excellence te bevolken. Het gaat dus niet alleen meer om de traditionele industrieën.

Het aantal beginners zit op een dieptepunt. Nog slechts 2,6 percent begint met een nieuw bedrijf, wat op Japan na het laagste cijfer ter wereld is. De investeringsdossiers voor expansiesteun liggen op het laagste peil sinds 10 jaar.

Toch relativeert de Vlaamse regering de toestand. Ze doet denken aan een dokter die aan een patiënt met 38 graden koorts zegt dat hij geen koorts heeft, maar dat de thermometer slecht is, en dat het wel zal overgaan. Dat is dramatisch. Als de geschiedenis wordt geschreven van de laatste jaren van de Vlaamse regering, dan zal de ontkenning van wat bezig is in de economie en op de arbeidsmarkt, een enorme blunder worden genoemd.

Er zijn geen mirakeloplossingen. De crisis is op internationaal vlak mee bepaald door de terugval van de beurzen en de crisis in de technologiesectoren. Waar blijft intussen de Vlaamse regering met investeringen in de diepte ? Mijnheer de minister-president, u zegt altijd dat de oppositie een wit blad is. Welnu, neemt u maar dat blad, en schrijft u het volgende op.

Hoe komt het dat onze ondernemingen niet langer competitief zijn ? Industrie Vlaanderen spreekt van een kostenhandicap van 12 percent. Waar is de kostenbeheersing ? Waar is de beloofde administratieve lastenverlaging met 25 percent ? Waar is de verhoogde investeringssteun voor beginners ? Hoe komt het dat de middelen voor onderzoek en ontwikkeling achterblijven op het groeipad van Barcelona ? Er is 100 miljoen euro nodig in plaats van de 65 miljoen euro waarin is voorzien. (*Opmerkingen van de heer Jos Stassen*)

Mijnheer Stassen, kunt u als Agalev-er op het moment dat de werkloosheid stijgt, aanvaarden dat er geen investeringen meer gebeuren voor laagge-

Van Rompuy

schoolden, allochtonen en oudere werklozen ? De Vlaamse regering dient een ontwerp van decreet in om de werkloosheid van de allochtonen aan te pakken, waarvan de SERV zegt dat het niet nodig is aangezien ze wel weten wat te doen maar er de middelen niet voor hebben. Dat is de realiteit.

U kunt het blijven weglachen, maar intussen zitten we met een enorm economisch probleem. De directeurs van zeven toonaangevende sectoren van industrieel Vlaanderen – niet de eersten de besten – hebben in een interview over de terugval in Vlaanderen gezegd dat de overheid niet meewerkt. De beleidskredieten in deze begroting liggen op het peil van 1999. Voor de werkgelegenheid is er minder beschikbaar dan in het economisch topjaar 2000.

CD&V heeft dit enkele weken geleden haarfijn geanalyseerd. We hebben het een bikinibeleid genoemd : het oogt mooi, maar het essentiële, zowel van de analyse als van het beleid, blijft verborgen. Straks zal Jan Laurys dieper op deze problematiek ingaan. Ons economisch instrumentarium en werkgelegenheidsinstrumentarium, de VDAB, de expansiesteun, het VIZO en de GOM's, zouden worden hervormd, maar de hervormingen blijven in de steigers staan. Ondertussen mist men daadkracht om effectieve maatregelen te nemen. Elke dag horen we wel iets, vandaag is het de jobkaart, morgen zijn het lastenverlagingen voor de ondernemingen, maar uiteindelijk blijft deze regering passief.

In de Septemberverklaring heeft de minister-president een nieuw Vesoc-werkgelegenheidsakkoord voor 2004 en 2005 in het vooruitzicht gesteld, maar de sociale partners weigeren hierover te onderhandelen omdat er geen budgettaire enveloppe meer beschikbaar is. De minister-president heeft in zijn Septemberverklaring gezegd – mijnheer Tobback, u als socialist zou daar niet mee moeten lachen – dat we in het najaar een werkgelegenheidsinitiatief zouden krijgen op het vlak van het Vesoc.

Minister Van Mechelen spreekt van een beleidsruimte van bijna 10 miljard euro, maar deze is op dit ogenblik vastgelegd. Op een moment dat we voor deze fundamentele sociaal-economische uitdagingen staan en meer middelen nodig hebben voor investeringssteun en voor opleiding en vorming, zijn de budgettaire marges blijkbaar opgebruikt. Voor het einde van het jaar komt er geen akkoord en zal de minister-president zijn aankondiging uit de Septemberverklaring – dat hij op

korte termijn nieuwe maatregelen zou nemen – eens te meer niet nakomen. De Vlaamse regering gaat verder met passief de economische situatie te ondergaan.

De regering mikt op verbruik als relance-effect. Als de algemene economische en politieke omgeving echter onzeker is, dan stijgt de koopkracht niet, dan sparen de mensen in plaats van te verbruiken, en dan groeit de vraag niet. Dit maken we op dit ogenblik mee. Als econoom konden wij van Keynes leren wat 'a liquidity trap' is. Dat gaat over het moment dat de mensen hun geld oppotten omdat ze geen vertrouwen hebben. Dan mag de overheid de belastingen verlagen, de mensen sparen hun geld op en er komt geen heropleving. Dit wordt ook in Nederland en Duitsland bewezen waar de regering dacht dat ze via een verbruiksrelance deze crisis kon keren. In periodes van laagconjunctuur moet de overheid investeren in de diepte, in vorming en opleiding, in research, ontwikkeling en kostenbeheersing. Slechts 22 percent van de opleidingscheques is opgebruikt ! Als u zou investeren in de diepte en er komt vanuit het buitenland een heropleving, dan zouden we daar mee van genieten. De begroting 2003 is hierdoor een gemiste kans.

Mijn tweede punt is dat de regering de voorgescreven norm haalt, maar ze maakt almaar meer gebruik van budgettaire spitstechnologie. De federale regering vermindert de dotatie aan de Vlaamse Gemeenschap met 210 miljoen euro. Het gaat om een structurele vermindering, want in de volgende jaren zullen we deze middelen ontberen. De Vlaamse regering zegt dat dit geen probleem is en dat ze aan de Hoge Raad voor Financiën zal voorstellen om de norm te overschrijden. De spaaroverschotten bieden daartoe inderdaad de mogelijkheid en u zult er eenmalige investeringen mee doen. Maar hoe dan ook komt deze vermindering terug en in 2004 zult u ze moeten opvangen.

Daarnaast is er de onrealistische groeihypothese van 2 percent. Vandaag lacht de regering de kritiek weg en zegt ze dat er geen probleem zal zijn. Daardoor zult u in de volgende jaren echter wel moeten compenseren en wordt de begroting van de volgende jaren wel gehypothekeerd. De begrotingsnorm wordt gehaald door het aanwenden van 174 miljoen euro niet-gebruikte kredieten. Dit noem ik een Waalse truc.

Wat met de BTW-facturen van Aquafin ? Wat met de beloofde compensaties voor de niet-afrekbaarheid van de gewestbelasting ? Dat is beloofd ! De heer Denys heeft meermaals gevraagd of die niet-

Van Rompuy

aftekbare gewestbelastingen in de begroting zijn voorzien.

De SERV heeft berekend dat de impliciete schuld, het verschil tussen betalings- en beleidskredieten, op dit ogenblik 913 miljoen euro bedraagt. Dit wil zeggen dat er 40 miljard frank meer beleidskredieten dan betalingskredieten zijn en dat deze vroeg of laat in de begroting terug te vinden zullen zijn. Het FFEU is een stuwmeer dat zeker vanaf 2004 en 2005 – wanneer de betalingen binnen dit fonds op kruissnelheid komen – negatief zal inwerken op de norm. Het FFEU maakt de begroting totaal ondoorzichtig.

Mijnheer Stassen, zelfs de heer Malcorps heeft in de commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting gezegd het niet langer te begrijpen. Welke financiering geldt nu nog voor welke programma's inzake mobiliteit? Wat is de uitvoering? Wat is er gepland inzake openbare werken en mobiliteit? Kunt u zich voorstellen dat men een begroting publiceert waarbij de reguliere begroting voor wegen en infrastructuur met 4 percent daalt, en dat op een ogenblik waarop men zegt dat heel Vlaanderen zagezegd een werf is? De heer Decaluwe heeft uitdrukkelijk gevraagd hoeveel fietspaden, zwarte punten en investeringsprojecten worden gefinancierd en met welke middelen. Hij heeft ook gevraagd wat precies via het VIF betaald wordt, dat over ongeveer 25 miljard aan reserves beschikt. Wat wordt betaald via het FFEU? Op al die vragen werd geen antwoord gegeven. Het is trouwens hallucinant het betreffende verslag van de commissie voor Openbare Werken te lezen. Niemand weet wat het bilan is. Niemand heeft inzicht in de tijdsperiode. Niemand weet wat er al dan niet begonnen is. Dit alles maakt de begroting totaal ondoorzichtig en werpt uiteraard een hypotheek op de toekomst. Denk maar aan de federale vermindering van de dotatie, de groeihypothese, de BTW-facturen en uiteraard ook het FFEU. Eenmaal die uitgaven op kruissnelheid komen, zullen die zwaar doorwegen op de begroting.

De Vlaamse regering betwist de begrotingsanalyse van de SERV waarin staat dat er de volgende jaren geen budgettaire marges meer zijn. De minister-president neemt de SERV niet ernstig als deze stelt dat er de volgende jaren geen budgettaire marges zijn. CD&V stelt in dat kader voor dat het Vlaams Parlement een onafhankelijke academische expertise vraagt om duidelijk te maken welke beleidsruimte er de volgende jaren ter beschikking staat. Het Federaal Planbureau heeft voorgerekend dat

de budgettaire marges van de federale overheid voor de volgende legislatuur opgebruikt zijn. Op federaal vlak weet men dus wat de prognose is van de uitgaven en inkomsten, op grond van de hypothese van de economische groei. Daar kan men dus wel zeggen welke initiatieven al dan niet kunnen.

Het Vlaams Parlement heeft een meerjarenplan waarbij men geen inzicht heeft in de vrije marges. De Vlaamse meerjarenbegroting – die zelfs niet eens werd ingediend – biedt geen enkel houvast voor de volgende jaren.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer Van Rompuy, men mag geen onwaarheden vertellen. We hebben vorig jaar in de commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting afgesproken dat we de meerjarenbegroting telkens naar aanleiding van de begrotingscontrole zullen neerleggen, en dit in het licht van de meest realistische cijfers die op dat ogenblik bekend zijn. Ik heb die begroting trouwens dit jaar neergelegd en, zoals u weet, heeft het Rekenhof in zijn verslag geschreven dat we de enige entiteit zijn in dit land die een dergelijk document voorlegt.

De heer Eric Van Rompuy : Ja, maar uit die meerjarenbegroting kunnen we niet afleiden wat het Federaal Planbureau wel doet, namelijk het bepalen van de budgettaire marges op grond van een aantal hypothesen over uitgavenstijgingen en inkomstenverwachtingen.

Onze fractie wil af van het welles-nietesspelletje waarbij de Vlaamse regering zegt nog geld genoeg te hebben, terwijl de SERV zegt dat er geen marges meer zijn. Willen we een ernstig debat voeren over prioriteiten en keuzes, dan moeten we daar inzicht in hebben. Vandaar ons voorstel om in de volgende jaren een beroep te doen op onafhankelijke academische experts om inzicht te geven in die vrije marges, iets wat in die meerjarenbegroting niet gebeurt.

CD&V stelt vast dat in alle commissies ook de meerderheidspartijen vragende partij zijn voor kwaliteitsvolle, beschikbare en toegankelijke gemeenschapsvoorzieningen. Vlaanderen staat hier voor enorme maatschappelijke uitdagingen.

CD&V heeft vier prioriteiten vooropgesteld : het recht van elke leerling op gelijke financiering, het wegwerken van de wachtlijsten in de zorgsector en in de huisvesting, diepte-investeringen in economie

Van Rompuy

en werkgelegenheid en tot slot het versterken van het maatschappelijk draagvlak. Als er budgettaire marges vrijkomen, dan moeten die voor CD&V in eerste orde daarin worden geïnvesteerd. Voor ons zijn gemeenschapsvoorzieningen cruciaal in de samenleving dan het stimuleren van privé-bestedingen. Dat onderscheidt ons van de andere fracties. Van dat punt wijken we niet af omdat het ons maatschappelijk project is.

In de begroting 2003 zet de Vlaamse regering geen stap vooruit op verschillende terreinen van onze prioriteiten. De minister-president heeft aangekondigd dat de rondetafelconferentie in juni beëindigd zou zijn, en dat elementen daaruit in de begroting van 2003 terug te vinden zouden zijn. We wachten nog steeds op de besluiten van die conferentie. CD&V is bereid om los van die conferentie, die een mislukking is, gesprekken te voeren over de financiering van het onderwijs, die elke leerling centraal stelt en recht geeft op een gelijke behandeling. De begroting 2003 biedt hiertoe geen aanzet. Ook dat is weer een gemiste kans. Zelfs binnen de meerderheid weet niemand welke de conclusies zijn van die conferentie.

In de zorgsector zijn zware tekorten en lange wachtlijsten. Onze commissarissen, mevrouw Van Cleuvenbergen en mevrouw Becq hebben daar uitgebreide besprekingen aan gewijd in de commissie voor Welzijn. Minister Vogels heeft bij de begrotingsbesprekingen gezegd dat ze geld genoeg had om die wachtlijsten op te vangen. Ze had 7,5 miljoen euro gekregen en bij de begrotingscontrole zou ze 15 miljoen euro extra krijgen. Nu blijkt dat de sector zelf spreekt van een jezuïetenstreek. Minister Vogels heeft een besparing van 7,5 miljoen euro opgelegd om daarna met veel bombarie 7,5 miljoen euro extra op tafel te leggen. De voorzitter van de KVG is ontgoocheld. Hij zegt dat er zware financiële problemen zijn in de sector en dat 40 procent van de instellingen voor personen met een handicap afsluit met een tekort. Daarom moet er de komende jaren worden geïnvesteerd in die sector.

Het was merkwaardig om vorige week een noodkreet van het middenveld te horen om meer middelen voor het sociaal-cultureel werk en de jeugdsector. De meerderheid koestert zagezegt het middenveld, maar nooit was de ontevredenheid zo groot. Ook in het inburgeringsdecreet zullen meer middelen moeten worden geïnvesteerd om alle nieuwkomers te bereiken.

We kunnen alleen keuzes maken als we de marges kennen. Het gratis verhaal van de Vlaamse regering is niet langer houdbaar. Ze heeft mooie verwachtingen gecreëerd, maar nu is er een zwaar economisch probleem. De werkloosheid is gestegen en er zijn geen marges meer. De samenleving werd voorgesteld als een groep consumenten die voor de verkiezingen tevreden moest worden gesteld. We hebben de moed gehad om bij het begin van de legislatuur in te gaan tegen dit paars populisme, en een keuze te maken voor een investering in de diepte. Vanuit de oppositie is dat niet vanzelfsprekend, maar we hebben het gedaan : minder weggeefmanie, minder voordelen allerhande met als doel de toekomst te vrijwaren.

Vlaanderen moet meer autonomie krijgen. We staan voor een nieuwe staatshervorming, maar iedereen weet dat het bijzonder moeilijk zal zijn om die te realiseren omdat we aan de onderhandelingsstafel geen financiële hefboom meer hebben. Ik roep het Vlaams Parlement op om een gesprek ten gronde te voeren. We kunnen de gezondheidszorg overhevelen, maar we kennen de stijgingsritmes van de uitgaven, we kunnen de NMBS naar Vlaanderen overhevelen, maar iedereen weet dat de schuld sinds 1999 verdubbeld is tot 10 miljoen euro. Ik roep het Vlaams Parlement op na te denken over hoe we dat in onze begroting zullen financieren, of we zonder fiscale autonomie van de personenbelasting in staat zullen zijn om de enorme groeiritmes van de gezondheidszorg en de schuldenlast van de NMBS op te vangen. Daarover moet een ernstig gesprek worden gevoerd in het Vlaams Parlement, met cijfers in de hand. Als we de staatshervorming voorbereiden, moeten we dat doen op basis van dossiers, met inzicht en met kennis van zaken. Het is een gemiste kans dat we dat gesprek niet kunnen voeren. We zijn er nog niet mee klaar. We weten wel in welke richting we willen gaan. Er is echter geen concrete analyse of concreet cijfermateriaal.

Na de goedkeuring van deze begroting vertrekken de Vlaamse ministers op verkiezingscampagne. Ze zijn allemaal al klaar. Wat hier wordt gezegd, lijkt hen niet erg te boeien. De volgende weken gaan ze op tocht en zullen ze elke dag een nieuw ideeetje of een nieuwe belofte lanceren. Een beleid beoordeelt men evenwel niet op intenties maar op resultaten. Het bilan is pover.

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Mijnheer Van Rompuy, u bent altijd de eerste die reageert als de regering afwezig is tijdens het debat. Nu ze wel aanwezig is,

Sannen

bent u ook niet tevreden omdat ze blijkbaar niet de juiste attitude toont. Dat is grof. (*Applaus bij de meerderheid*)

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer Sannen, ze zijn inderdaad allemaal aanwezig. Om het met de woorden van minister-president Dewael te zeggen, uit hun lichaamstaal blijkt dat ze niet zwaar aan de zaak tillen. Ze voeren campagne.

Mijnheer Tobback, het bilan is wat telt. Inzake werkgelegenheid en economie is het resultaat uitgesproken negatief. (*Opmerkingen van minister Mieke Vogels*)

Mevrouw de minister, u kunt dit allemaal weglachen.

De heer Geysels heeft het als fractieleider van Agalev jarenlang gehad over de werkloosheid. Er zijn nu meer werklozen dan bij het aantreden van paars-groen. Wat vindt Agalev daarvan ? Ik hoor daar niets over. Het bilan is negatief.

Bedrijfsleiders en vakbonden maken zich zorgen over de economie. En de Vlaamse regering gaat niet eens praten met de sociale partners om een relance van de economie en de werkgelegenheid tot stand te brengen.

Zijn onze wijken veiliger met minder verkeersdoden en minder files ? Volgens het recentste milieuraapport van de VMM gaat de kwaliteit van ons milieu er amper op vooruit en blijft men beneden de doelstellingen. Zelfs Minister Dua zei dat ze een mooier sinterklaascadeau had verwacht. Ze was ontgoocheld dat de vooropgezette doelstellingen niet werden bereikt.

In de zorgsector en de huisvesting groeit de vraag naar de betaalbaarheid en het wegwerken van de wachtlijsten. Ondanks meer middelen is er veel onrust in het onderwijs, onder meer door de niet aflatende hervormings- en reguleringsdrift van minister Vanderpoorten.

Geachte leden van de regering, nog nooit zaten zoveel mensen op ministeriële kabinetten. Het gaat om meer dan 450 medewerkers. U hebt ons vroeger de les gespeld. U zult de kabinetsleden de volgende maanden kunnen gebruiken om de twee campagnes voor te bereiden en om de nieuwe politieke cultuur in de praktijk om te zetten. U hebt het jarenlang gehad over het nieuw bestuurlijk beleid. We zien daar nu de resultaten van : een verdoorgevoerde politisering. Kabinetten hebben nog nooit in die mate de besluitvorming gedomineerd.

Als we kijken naar de objectieve cijfers voor de verschillende beleidsdomeinen – werkgelegenheid, verkeersveiligheid, onderwijs, welzijn, milieu – kan de conclusie enkel zijn : Vlaanderen verdient beter. (*Applaus bij de oppositie*)

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte leden van de regering, de VLD-fractie heeft vorig jaar voorspeld dat de begroting 2003 een belangrijk scharniermoment zou zijn in het bestaan van de paars-groene regering. De kracht en de eenheid van een regering worden immers veel meer op de proef gesteld in een periode van economische terugval dan tijdens een hoogconjunctuur. De regering-Dewael I heeft deze hindernis genomen en heeft voor 2003 een begroting voorgesteld die, behalve door de heer Van Rompuy, eigenlijk op relatief weinig kritiek wordt onthaald. Dat toont aan dat deze regering een veel grotere slagkracht heeft dan sommigen zouden kunnen vermoeden wanneer ze zich weer teveel toespitst op de kleine kantjes van de opendebatcultuur.

Collega's, de oppositie heeft geprobeerd om de geloofwaardigheid van de begroting op de proef te stellen door in de commissie voor Financiën en Begroting een oeverloze discussie uit te lokken over de raming van het groeicijfer. Ik kan het in dat verband kort houden. De regering raamt de BNI-groei op 2,4 percent en heeft die raming voorzichtigheidshalve afgerond tot 2 percent. Volgens de studies van de Nationale Bank van België en van de KBC is die prognose juist. Volgens andere studies is die prognose te optimistisch. Het voorbije jaar heb ik geleerd dat we het volste vertrouwen kunnen hebben in minister Van Mechelen. Indien nodig zal hij bij de begrotingscontrole immers zorgen voor een bijsturing.

Collega's, in deze discussies is het vertrouwen in een minister van Financiën en Begroting van het allergrootste belang. We hebben als VLD-fractie het absolute vertrouwen in minister Van Mechelen. Op het einde van de rit zal hij een financiële situatie achterlaten die een halvering van de Vlaamse schuld zal betekenen. Bovendien zal er een sluitende begroting met een overschot zijn.

Mijnheer de minister-president, normaal gezien ben ik zeer zuinig met woorden van lof, ook als het gaat over de eigen ministers. Toch zeg ik onomwonden dat ik minister Van Mechelen beschouw als een van de beste ministers van deze regering. Hij staat altijd ter beschikking van het parlement en

Denys

dat weet ik als fervente verdediger van het parlement ten zeerste te waarderen. (*Applaus bij de meerderheid*)

Collega's, politiek-inhoudelijk is de discussie over de juistheid van de raming niet de meest relevante. Het is politiek bekeken voor de VLD-fractie veel relevanter om na te gaan of het de regering-Dewael I lukt om een antwoord te bieden op de economische terugval met behoud van de grote doelen die zijn gesteld in het paars-groene beleid. Ik wil dit toetsen aan de hand van de VLD-gevoeligheden en het plaatsen tegenover het zogenaamde alternatief van de CD&V-fractie. De CD&V-fractie heeft in tegenstelling tot het Vlaams Blok wel een alternatief aangebracht. Daar ligt het verschil tussen die twee fracties. Wie de parlementaire werkzaamheden volgt en wie de verslagen leest, weet dat er een immens verschil is tussen de oppositiepartijen. Dat moet ik eerlijk toegeven.

De CD&V-fractie probeert tenminste een sociaal-economisch alternatief aan te bieden. Het Vlaams Blok komt nooit verder dan te zeggen dat al onze sociaal-economische problemen zullen worden opgelost door het uitroepen van de onafhankelijkheid van Vlaanderen in dit parlement. Mijnheer Dewinter, als we dat samenleggen met uw zware kritiek op Europa, dan wordt het duidelijk dat het Vlaams Blok pleit voor een soort Zwitsers isolationisme.

Dat blijkt een totaal verkeerde keuze te zijn, want Zwitserland is net het land dat op dit ogenblik de meeste klappen krijgt op het sociaal-economische vlak. Ik raad u aan het boek 'Der Alleingang' te lezen, uitgegeven door de Zwitserse tegenhanger van het VBO, de vereniging van Zwitserse werkgevers. Zij beklagen het zich enorm dat ze geïsoleerd zijn en dat ze niet met Europa werken. Daardoor gaan ze namelijk op het vlak van de economie en de tewerkstelling enorm achteruit.

De voorzitter : De heer De Reuse heeft het woord.

De heer Herman De Reuse : Mijnheer Denys, u verwijst naar Zwitserland. Als u het dan toch over het buitenland wilt hebben, dan zou u misschien beter verwijzen naar Duitsland. De Duitse Bank voorspelt namelijk dat de groei 0 percent zal bedragen in plaats van de 2 percent waarvan wordt uitgegaan in deze begroting. Die cijfers staan toch in schril contrast met elkaar.

Het klopt dat wij als oplossing naar voren schuiven te stoppen met de transfers naar Wallonië. Dat is

inderdaad ons stokpaardje. Momenteel wordt in brede kringen toch ook aanvaard dat die transfers minstens 300 miljard frank per jaar bedragen. Wij hebben reeds 10 jaar geleden op een gemotiveerde manier gezegd dat de transfers 400 miljard frank per jaar bedragen, maar laat het nu nog maar 300 miljard frank per jaar zijn. De KBC heeft een paar jaar geleden in elk geval berekend dat het alleen al in de sociale zekerheid om meer dan 200 miljard frank per jaar gaat. De cijfers die ik hier aanhaal zijn geen fictie, dat zijn reële cijfers. Wel, het gaat hier om bijna de helft van de volledige begroting van de Vlaamse Gemeenschap. Ik denk dat ik daarbij geen tekening moet maken : daarmee zouden we heel wat kunnen bereiken. (*Applaus bij het VB*)

De heer André Denys : Mijnheer De Reuse, ik wil geen discussie voeren over de transfers. Die problematiek kennen we. Ik zeg enkel dat jullie zich in het discours over de sociaal-economische problematiek beperken tot één simplisme : als we onafhankelijkheid krijgen, dan zijn alle sociaal-economische problemen in Vlaanderen opgelost. Collega's, dat is onjuist. De structuur is belangrijk bij al deze zaken, maar op het sociaal-economische vlak heb ik nog nooit een alternatief gehoord van het Vlaams Blok. Dat heb ik wel gehoord van de CD&V-fractie. Ik kom daar straks nog op terug.

Collega's, ik heb gezegd dat het voor ons politiek belangrijk is dat die begroting wordt getoetst aan de gevoeligheden van de VLD-fractie, die wij altijd gebruiken als leidraad bij het beoordelen van een begrotingsbeleid. Ik wil toch duidelijk zeggen dat de VLD bij uitstek een liberale, democratische en Vlaamse partij is. Collega's, een Vlaams-liberaal is optimistisch van nature en heeft vertrouwen in het positieve van de mensen. Hij staat met zijn twee voeten tussen de mensen en gelooft in de sterkte van Vlaanderen.

Collega's, ik wil nog eens duidelijk maken wat onze houding ten opzichte van de staat is, want dat is belangrijk voor wat volgt. Onze houding tegenover de overheid, of dat nu een Vlaamse, een federale of een gemeentelijke overheid is, is altijd dezelfde : wij willen niet dat de overheid de plaats inneemt van de ondernemers. Wij willen niet dat de overheid paternalistisch optreedt in zaken die de burgers zelf kunnen doen. Wij willen minder staat en niet meer staat. De essentiële taken die de staat moet blijven vervullen, moeten beter worden vervuld dan vandaag het geval is.

Mijnheer de minister-president, ik hoor vandaag opnieuw remedies voor de faillissementen en de economische terugval, waarbij zaken worden voor-

Denys

gesteld die ons opnieuw doen huiveren. Daarom wil ik heel duidelijk zijn, collega's en leden van de regering : faillissementen worden niet vermeden door als overheid zelf te participeren in bedrijven. Werkloosheid wordt niet opgelost door opnieuw massaal terug te grijpen naar vervroegde uittredingen of brugpensioenen. Economische terugval wordt niet teruggedrongen door minder maar wel door meer te werken.

Collega's, betekent dit dat de overheid geen rol te spelen heeft ? Uiteraard niet. De overheid heeft de taak om zowel in goede als in slechte tijden een flankerend beleid te voeren, met economische en tewerkstellingsondersteunende maatregelen.

– *De heer Norbert De Batselier, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

De fundamentele vraag die we moeten stellen is of paars-groen dit op de juiste manier en met de juiste dosering doet. Het antwoord daarop is tweemaal bevestigend omdat paars-groen het zowel op federaal als op Vlaams niveau doet. Het onderwerp van deze bespreking is de Vlaamse begroting. Als we het sociaal-economisch beleid beoordelen, moeten we beide niveaus samen beoordelen. De huidige bevoegdheidsverdeling laat niets anders toe.

Een federale maatregel, zoals de hervorming van de vennootschapsbelasting, is bijzonder belangrijk voor het economisch klimaat in Vlaanderen. De vennootschapsbelasting daalt van 41 naar 34 percent en voor de KMO's van 28 naar 24 percent. De KMO's kunnen bovendien een investeringsreserve aanleggen die belastingvrij is, op voorwaarde dat zij binnen de 3 jaar wordt gebruikt. De heer Desimpel heeft dit tientallen keren bepleit. Deze maatregel is in feite een postuum eerbetoon.

De sociale bijdragen worden eveneens verlaagd. Daardoor worden de arbeidskosten voor de eerste maal neerwaarts omgebogen. Deze neerwaartse trend is op Vlaams niveau zeer belangrijk. Tussen 1990 en 1999, tijdens de regeringen-Van den Brande I en II, heb ik het VEV en de Unizo – toen het NCMV – diverse malen horen protesteren tegen het feit dat de budgetten voor de economische ondersteuningsmaatregelen systematisch verminderd werden, in het voordeel van de zachte sectoren. Ze verwezen naar de voortdurende stijging van de gemeenschapsmateries ten nadele van de gewestelijke materies. Het had niets te maken met besparingen in functie van het behalen van de matrixnorm. Het was een verschuiving, een heroriëntatie. Het-

geen extra werd uitgegeven voor de zachte sectoren viel in het nadeel van de langetermijninvesteringen uit.

Een overheid die minder investeert, hypothekeert de groei en bezwaart zo de toekomst. Er is geen overheid die zoveel heeft geïnvesteerd als deze in wegeninfrastructuur, bedrijfsruimte, gemeenten, onderwijs, herstructurering van de landbouw, bodemsanering, havens of huisvesting. Vlaanderen is één grote werf en investeert in de toekomst.

De heer Luc Van den Brande : De heer Denys stelt de zaken nogal eenzijdig voor. Hij vergeet de inspanningen voor onderzoek, ontwikkeling en omgevingsfactoren, zoals het Valleienbeleid, die heel wat resultaat hebben opgeleverd. Hij maakt een karikatuur van dat beleid en vergeet dat er grote noden waren in heel wat gemeenschapsaangelegenheden.

De heer André Denys : De heer Van den Brande had een commissie moeten bijwonen. Zelfs de heer Van Rompuy heeft toegegeven dat de investeringen ongewoon hoog liggen, maar verwijst daarvoor naar de trukendoos als zou daar zijn het Fonds voor Eenmalige Investerings. Dat is geen trukendoos, maar een schitterend beleidsinstrument, dat al jarenlang door de gemeenten wordt gebruikt onder de vorm van het in rekening brengen van de koptabel. Mevrouw Demeester, een knap minister van Begroting, wist ook wel dat er zo'n fonds zou kunnen komen, maar dat initiatief werd door de baas van de toenmalige CVP, premier Dehaene, gefnuikt. Hij vond dat Vlaanderen een veel grotere inspanning moest leveren dan Wallonië voor het bereiken van de matrixnorm.

Het Fonds voor Eenmalige Investerings is niet alleen een goed en correct instrument, het is bovendien een Vlaamse overwinning die ons tijdens de vorige legislatuur werd ontzegd.

De heer Eric Van Rompuy : Ik lees net dat Vlaanderen steeds minder in het wegennet investeert. 'Vorig jaar daalde het budget voor wegen en infrastructuur met bijna 15 percent. Dit jaar gaat er nog eens 5 percent af. Als gevolg daarvan gingen de jongste 2 jaar al 2.000 banen verloren. Tot midden volgend jaar ziet de VZW Vlaamse Wegenbouwers nog eens duizend arbeidsplaatsen voor de bijl gaan.' Volgens de federatie hebben de gemeenten veel minder geld, en leidt de vermindering van de investeringen tot een grote achteruitgang van de sector. De plannen van minister Stevaert zijn positief, maar de eerste resultaten ervan zullen pas in 2006 te zien zijn. De federatie wijst erop dat er

Van Rompuy

tweeduizend arbeidsplaatsen zijn verloren gegaan, terwijl de minister het investeringsbeleid van de jaren negentig bekritiseert.

Minister Dirk Van Mechelen : U citeert erg selectief.

De heer Eric Van Rompuy : Dat is niet waar. Ik wil het artikel hier integraal voorlezen. Uw reactie is typisch : als iemand u met de cijfers confronteert, dan ontkent u de realiteit.

Minister Dirk Van Mechelen : U luistert niet graag als ik de cijfers geef.

Minister Steve Stevaert : Nog tijdens deze zittingsperiode stijgen de uitgaven ter bevordering van de mobiliteit met 2 miljard euro. Die groei is nog nooit zo groot geweest. Naar aanleiding van een studiedag heeft de heer Van Rompuy een groei met 30 tot 35 miljard frank gevraagd. Vandaag verdubbelen we dat bedrag. Daarbovenop komt nog 20 miljard voor de zwarte punten : dat bedrag wordt zittingsperiode-overschrijdend besteed.

De heer Van Rompuy heeft het hier over de investeringen van de lokale overheden. Dat investeringsgedrag wordt niet bepaald door de coalitie op Vlaams niveau. Steeds opnieuw stellen we vast dat voor de gemeenteraadsverkiezingen een investeringspiek komt, maar dat erna de investeringen afnemen. Gelukkig voor de wegenbouwsector investeert de Vlaamse overheid acyclisch. Er is door de Vlaamse overheid nog nooit zoveel aanbesteed voor wegen als nu. De lokale investeerders zullen opnieuw meer investeren als de verkiezingen naderen.

De heer Eric Van Rompuy : Dat is uw antwoord op het verlies van tweeduizend jobs in de wegenbouwsector.

De heer André Denys : We kunnen het daglicht niet loochenen : er is veel geïnvesteerd. Iedereen weet dat. Ik voeg er onmiddellijk aan toe dat een modern beleid meer is dan investeringen alleen. Het gaat ook over het hanteren van moderne instrumenten en het creëren van rechtszekerheid. *(Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe)*

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : In de commissie heeft CD&V recht op 15 minuten spreektijd over een begroting van meer dan 100 miljard. Dat is niet

ernstig. Ik vraag daarom het woord over dit onderwerp.

De heer Denys zegt dat er veel wordt geïnvesteerd. De waarheid is dat er veel wordt gecommuniceerd over miljarden die worden uitgetrokken voor fietspaden, zwarte punten, doortochten en dergelijke. Tot vandaag krijgen we echter geen antwoord op onze vragen. Waar wordt er geïnvesteerd ? Wanneer start men met de werken ? Hoeveel kilometer fietspaden zijn er aangelegd ? Ik heb het verslag gelezen, en ik begrijp het allemaal niet meer. *(Opmerkingen van de heer Francis Vermeiren)*

Mijnheer Vermeiren, u kunt niet bepalen wanneer ik het woord mag voeren. Mijn boodschap luidt dat er wel veel wordt gecommuniceerd over investeren, maar dat er veel te weinig wordt geïnvesteerd. Uit het verslag blijkt dat ook uw fractie het eens is over het tweesporenbeleid. De investeringen in het openbaar vervoer zijn een succes, maar over de wegenwerken wordt er alleen gecommuniceerd, er wordt niet in geïnvesteerd.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, ik herhaal dat het niet alleen een kwestie is van investeringen, maar ook van de moderne instrumenten ruimte en rechtszekerheid. In deze begroting voorziet de regering ook in middelen voor een nieuw ondersteuningsbeleid bij investeringen, voor een grotere toegang tot risicodragend kapitaal en voor de installatie van eenheidsloketten voor de oprichting van de Huizen van de Economie. *(Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe)*

Mijnheer Decaluwe, u zou er goed aan doen om eens te leren luisteren en blijkbaar is uw geheugen ook niet zo goed. Ruimte en rechtszekerheid zijn evenzeer van belang. Als lid van de toenmalige CVP-fractie hebt u in 1999 voor een ontwerp van decreet gestemd over ruimtelijke ordening dat de grootste onzekerheid tot gevolg had voor alles wat zonevreemd was. *(Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe)*

Zonevreemde woningen en zonevreemde bedrijven zaten in de grootste rechtsonzekerheid. De indruk ontstond bij de mensen dat alles wat zonevreemd was als uitdovend moest worden beschouwd. *(Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe)*

Mijnheer Decaluwe, u hebt het decreet mee goedgekeurd. U was immers lid van de grootste fractie. U weet even goed dat in veel gemeenten 25 per-

Denys

cent van de tewerkstelling gebeurde in zonevreemde bedrijven. Wie heeft de rechtszekerheid teruggegeven ? De paars-groene regering heeft blijk gegeven van gezond verstand en van zorg voor de tewerkstelling. *(Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy)*

Mijnheer Van Rompuy, het meest ergerlijke vind ik wat u indertijd heeft gedaan met de landbouwsector. *(Rumoer)*

Uw fractie was mede verantwoordelijk.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Mijnheer Denys, uw betoog van vandaag gaat helemaal in tegen uw stijl.

De heer André Denys : CD&V verwijt ons vandaag een slecht landbouwbeleid te voeren, maar toenmalig CVP-minister van Leefmilieu, de heer Kelchtermans, liet het MAP-2 goedkeuren, maar ook onmiddellijk blokkeren. Om electorale redenen mocht het niet in werking treden. Nochtans wist hij dat Europa in 2002 met ons zou afrekenen inzake de toepassing van de nitraatrichtlijn. Toch liet hij in 1999 de landbouwers met de grootste rechtsonzekerheid zitten en wekte hij valse verwachtingen.

De verwarring over de toegelaten mestproductie was compleet : vormde de milieuvergunning de basis of de mestaangifte bij de mestbank ? Paars-groen heeft dit probleem aangepakt via de invoering van een mestrecht en van een nutriëntenhalte. De laatste 2.000 dossiers zullen nog worden afgewerkt. Dat noem ik rechtszekerheid !

De toenmalige CVP heeft geen enkele poot om op te staan bij de verwijten aan paars-groen over onze sociaal-economische aanpak. *(Rumoer bij CD&V)*

Ik wil tolerant zijn door niet in het verleden te blijven hangen. De huidige vraag luidt : 'Heeft de nieuwe CD&V een alternatief om het beter te doen dan de regering-Dewael I ?'. Ik zwijg over het verleden en de CVP en ik beperk me vanaf nu tot CD&V. *(Opmerkingen van de heer Luc Van den Brande)*

Mijnheer Van den Brande, u bent van de oude CVP. *(Gelach)*

Heeft de nieuwe CD&V een alternatief ? Ik zal het beleid van deze Vlaamse regering even toetsen aan het zespuntenplan dat de heer Van Rompuy tijdens de commissiebesprekingen naar voren heeft ge-

bracht. Volgens de heer Van Rompuy zou CD&V de geplande belastingverlaging, die een rechtstreeks gevolg van de afschaffing van het kijk- en luistergeld is, niet doorvoeren. CD&V zou in de zorgsector, in de huisvesting, in de werkgelegenheid en in de sociaal-culturele sector investeren, zou de lat in het onderwijs gelijkleggen en zou de gratis bustarieven afschaffen. *(Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy en van de heer Bruno Tobback)*

Mijn eerste fundamentele vraag betreft het kijk- en luistergeld. Wil CD&V het kijk- en luistergeld opnieuw invoeren ? *(Gelach)*

Indien CD&V het kijk- en luistergeld niet opnieuw wil invoeren, vervallen alle voorgestelde alternatieven eenvoudigweg om budgettaire redenen. *(Gelach)*

Mijn tweede fundamentele vraag betreft de verwezenlijkingen van de huidige Vlaamse regering. Scoort de paars-groene coalitie onvoldoende op deze zes punten ?

Ik zou willen beginnen met enkele opmerkingen over de welzijnssector. Welke Vlaamse regering heeft de wachtlijsten in de gehandicaptenzorg eindelijk structureel aangepakt ? De vorige Vlaamse regering heeft de wachtlijsten uit de hand laten lopen. Deze Vlaamse regering heeft hier werk van gemaakt en heeft zich geëngageerd om nog voor het einde van de huidige legislatuur een oplossing te vinden. *(Rumoer)*

Welke Vlaamse regering heeft inzake inburgering voor een doorbraak gezorgd ? *(Rumoer)*

Mevrouw Sonja Becq : Mijnheer Denys, wie heeft het systeem van de wachtlijsten uitgewerkt ? De instellingen zijn hier, vrijwillig en met de nodige ondersteuning, zelf aan begonnen. Hoewel ze hiertoe niet geneigd waren en hoewel het soms zeer moeilijk was, hebben de instellingen de wachtlijsten in onderling overleg zelf opgestart. Geruime tijd voor het aantreden van de huidige bevoegde minister hebben de instellingen zelf een systeem opgesteld.

De wijze waarop die wachtlijsten thans worden gehanteerd, wordt sterk bekritiseerd. Het op basis van onderling overleg ontstane systeem is verkracht door de verplichting om prioriteiten aan te duiden op grond waarvan de plaatsen worden toegewezen. De instellingen moeten de wachtlijsten op een heel andere manier hanteren dan oorspronkelijk de bedoeling was.

Becq

Welke minister heeft een tijdje geleden beslist dat alle bijkomende middelen niet in de voorzieningen, maar in het PAB moeten worden geïnvesteerd ? Welke minister heeft gedacht dat enkel mensen in voorzieningen zich op het PAB zouden beroepen ? *(Applaus bij CD&V)*

De heer André Denys : Mevrouw Becq, de vorige Vlaamse regeringen hebben de wachtlijsten voor personen met een handicap aangelegd. De huidige Vlaamse regering lost dit probleem op. *(Rumoer/Aplaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : Minister Vogels heeft het woord.

Minister Mieke Vogels : Mijnheer de voorzitter, de waarheid heeft ook haar rechten. Het geld is geen enkel jaar exclusief naar het PAB gegaan. De voorzieningen hebben steeds een deel van het geld ontvangen.

De individuele persoon met een handicap heeft momenteel een keuze. Vroeger bepaalden de voorzieningen welke hulp precies werd aangeboden. De huidige Vlaamse regering heeft dit systeem omgedraaid. Op dit ogenblik kan elke persoon met een handicap zelf kiezen. Dit is het verschil tussen de betuttelende politiek van CD&V en de emanciperende politiek van de huidige coalitie. Hiertussen schuilt een wereld van verschil. *(Applaus bij de meerderheid)*

Mevrouw Sonja Becq : Mevrouw de minister, welke keuze heeft een persoon met een handicap, indien hij nummer 6.000 op de wachtlijst is ? *(Rumoer)*

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Welke Vlaamse regering heeft de lonen in de zorgsector opgetrokken ? Het is haast een retorische vraag.

Net als het onderwijs en de steun aan de gemeenten, is de welzijnssector tijdens deze legislatuur een van de drie snelst groeiende begrotingsposten geworden. Percentueel is de stijging van het onderwijsbudget zeer opmerkelijk. We mogen overigens niet vergeten dat het onderwijsbudget sowieso al bijna de helft van de Vlaamse begroting uitmaakt.

De Vlaamse meerderheid is het eens over het gelijkleggen van de lat in het onderwijs. Iedereen weet evenwel dat dit enkel aan de hand van een

degelijk uitgewerkt stappenplan kan worden gerealiseerd.

De heer Van Rompuy was bijzonder vaag over het alternatief van CD&V voor meer werk en een betere economie. Ik heb in mijn inleiding voldoende aangetoond wat we op dat vlak hebben gedaan. *(Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy)*

Er is een punt waarop ik de heer Van Rompuy gelijk geef. Hij twijfelt aan de gratis politiek. Een gratis politiek in de vorm van een tarievenbeleid voor bepaalde groepen bij bijvoorbeeld het busvervoer, kan ik accepteren. Minister Stevaert heeft me uitgelegd dat dit het openbaar vervoer kan promoten. Een gratis politiek als ideologie of als grondrecht is onbetaalbaar en zal leiden tot een verhoging van de belastingen, vooral voor diegenen die al het meeste betalen. Dat zijn de tweeverdieners die alles aangeven. De gratis politiek als ideologie staat niet in het regeerakkoord en is geen leidraad voor deze coalitie.

Mijnheer de voorzitter, de regering-Dewael I doet het veel beter op 4 begrotingsjaren dan de regering-Van den Brande op 10. Het alternatief van CD&V beperkt zich tot het terugdraaien van de belastingverlaging. Daarom kan de VLD niet anders dan het volste vertrouwen te geven aan deze regering en aan de begroting 2003. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, geachte leden van de regering, dames en heren, ik ben de welles-nietesspelletjess tussen CD&V en paars-groen langzaam maar zeker beu. Het pingpongspel tussen de oude en de nieuwe regering zorgt ervoor dat we in het parlement en de politiek in Vlaanderen nooit verder komen dan discussies over details. De genante ruzies over het grote gelijk van de regeringen-Van den Brande I en II of de regering-Dewael I zijn de reden waarom er nooit over de essentie gedebatteerd wordt. De essentie is niet of de vorige regeringen het zoveel beter of slechter deden dan de huidige. De essentie is of we moeten kiezen voor meer Vlaamse autonomie, voor Vlaamse onafhankelijkheid of niet. Ik ken de frustratie van CD&V die maar al te graag terug aan de macht zou zijn, terwijl de huidige machthebbers dat ook willen blijven. Maar dat is niet wat de gemiddelde Vlaming interesseert.

De Vlamingen bekommeren zich om de belastingen, om de werkloosheid en de achteruitboerende economie. Binnenkort gaan we het derde jaar in

Dewinter

van een heel zwakke economische groei. Zowel de federale als Vlaamse regering voorzagen bij de opmaak van de begroting in een groeipercentage van meer dan 2 percent. Op dit moment bedraagt de groei minder dan 1,5 percent. Niet alleen het VBO, maar ook de KBC-studiedienst en vele andere instellingen geven aan dat, ongetwijfeld door de internationale omstandigheden, maar ook door het slabakkende economische en tewerkstellingsbeleid van deze regering, die cijfers in de toekomst nog verder zullen dalen. Mijnheer de minister-president, hoe lang kunt u nog volhouden dat onze economie in een 'dipje' zit ? Ondanks alle paars-groene zegebulletins weten we ondertussen dat er veel meer aan de hand is dan een 'dipje' in onze economie. U kunt niet voorbij aan de feiten. Er is de economische groei van nauwelijks 1 percent in Vlaanderen tijdens de periode 2001-2003. Er is de werkloosheid, die nu zelfs hoger is dan bij de aanvang van paars-groen. Er is de grote stijging van de jongerenwerkloosheid. Er zijn de 8.910 collectieve ontslagen in de eerste 10 maanden van 2002, de 17.000 jobs die verloren zijn gegaan door faillissementen in de eerste 10 maanden van 2002, de duizenden jobs die verloren zijn gegaan in de sector die de grote trots van Vlaanderen was, de ICT-sector. Er zijn de sterk gedaalde buitenlandse investeringen, enzovoort. Minister Gabriels schreef trouwens zelf in zijn jongste beleidsbrief : 'De initieel vooropgestelde heropleving komt niet op gang, waardoor een double dip scenario meer en meer als realistisch uitgangspunt moet worden genomen.'

In de periode tussen 1999 en 2000 schreef u, zoals dat gaat in de politiek, de relatief forse groei toe aan uw eigen verdiensten. Nu het minder goed gaat met de Vlaamse economie, is dat, minister Van Mechelen, natuurlijk allemaal toe te schrijven aan externe factoren. Nu heeft de Vlaamse regering er helemaal niets meer mee te maken. Ik hoor u in de pers verklaren dat het in Duitsland en Nederland nog slechter gaat, maar daar kopen de Vlamingen niets mee, integendeel. Het consumentenvertrouwen is laag en de onzekerheid over de economie weegt op onze bedrijven. Er wordt in de eerste 6 maanden dan ook geen toename van de werkgelegenheid meer verwacht. Mijnheer de minister-president, wellicht zult u het in deze zittingsperiode moeten doen met een almaar achteruitgaande economie en een steeds achteruitgaande tewerkstelling in Vlaanderen. Dat kan voor u toch geen prettig vooruitzicht zijn, integendeel. Maar dit alles belte u niet om de economische groei in Vlaande-

ren met een aan surrealisme grenzend optimisme in te schatten.

De trage economische groei vertaalt zich ook in de werkloosheidscijfers. Het aantal niet-werkende werkzoekenden lag in november 2002 zelfs 16.700 eenheden hoger dan 3 jaar geleden, het begin van paars-groen, in november 1999. De jeugdwerkloosheid ligt zelfs 18 percent hoger dan in november 2001. De faillissementen in 2001 en 2002 kostten aan bijna 50.000 mensen hun job. De werkloosheid is in Vlaanderen opgelopen tot meer dan 7 percent, wat betekent dat bijna 200.000 Vlamingen nu een job zoeken. De duizend werknemers van Philips Hasselt en de tweehonderd werknemers van Hover Speed in Oostende, die heel recent werkloos zijn geworden, voegen zich straks noodgedwongen bij de rijen werklozen van Alcatel Bell, Agfa-Gevaert, Seghers Technology, Siemens, ATEA en andere, bijna uitsluitend Vlaamse technologiebedrijven.

Deze regering heeft zich nooit voorbereid op het gegeven dat vooral de telecomunicatiesector in het bijzonder en de ICT-sector in het algemeen doodziek is en zijn activiteiten verlegt naar goedkopere lageloonlanden. Vlaanderen heeft terzake geen enkel verweer, want het heeft geen eigen ernstig sociaal-economisch beleid. We vragen ons af wanneer de Vlaamse regering terzake duidelijke keuzes zal maken.

U hebt ooit gesproken over het unieke bedrijvenloket, de administratieve vereenvoudigingen en de betaalbare bedrijfsterreinen. Wanneer komt er concreet iets van ? Minister Gabriels zegt zelf dat het gebrek aan bedrijfsterreinen de Vlaamse economie al 33.000 arbeidsplaatsen heeft gekost. Het eerste geld voor de actieve welvaartsstaat moet inderdaad nog verdiend worden.

Ondertussen maakt Industrie Vlaanderen zeer duidelijk dat ze niet veel vertrouwen hebben in het arbeidsbeleid van de Vlaamse regering. Ze maken brandhout van het samenwerkingsverband tussen de sectorfederaties. De weigering van de Vlaamse regering om een budget uit te trekken voor de uitvoering van een Vlaams sociaal akkoord en het uitblijven van een federaal loonakkoord doen Industrie Vlaanderen hardop twijfelen aan het nut en de haalbaarheid van een eigen Vlaams akkoord.

Mijnheer de minister-president, collega's, wie herinnert zich de start van paars-groen nog ? De actieve welvaartsstaat zou in dit land, en zeker in Vlaanderen, voor een aards paradijs zorgen. We zouden een totale ommekeer krijgen. Ik citeer echter wat de heer Noels, hoofdeconoomist van de zakenbank

Dewinter

Petercam, vorige week hierover zei : ‘Als gevolg van de demografische ontwikkelingen moeten steeds minder actieven voor steeds meer niet-actieven zorgen. Dat betekent dat de actieven steeds harder moeten gaan werken en steeds meer belastingen moeten betalen : een onhoudbare situatie, die de regering wilde keren met de fameuze actieve welvaartsstaat. Het resultaat is meer dan pover in die zin dat we veel welvaartsstaat en niets actief meemaken in dit land.’

Het verhaal van de activiteitsgraad onder paars-groen is inderdaad dramatisch. Deze regering wil de werkzaamheidsgraad verhogen naar 66,6 percent tegen 2004, en tegen 2010 wil men zelfs de 70 percent benaderen. Met dit laatste zou Vlaanderen zich inschrijven in de Europese doelstelling om 70 percent te benaderen in 2010 : een engagement dat wordt herhaald in het Pact van Vilvoorde. De globale werkzaamheidsgraad in Vlaanderen stabiliseerde vorig jaar echter reeds rond 63,4 percent, waarmee deze onder het niveau van onze belangrijkste handelspartners kwam te liggen.

Minister Landuyt gaf begin september 2002 overigens zelf toe dat de actieve welvaartsstaat niet is gerealiseerd. De Vlaamse werkloosheidscijfers lagen – ik herhaal het – in september van dit jaar zelfs hoger dan die van september 1999. We staan na 3 jaar paars-groen terug op het niveau van de aanvang, dus op het niveau van het einde van de regering-Van den Brande II. Zo erg is het gesteld met de actieve welvaartsstaat, het paradepaardje van paars-groen.

Collega's, in 1999 en 2000 kon het feest niet op. Alle beschikbare middelen moesten eraan geloven. Nu is het echter uit met de pret. Het gaat minder goed met de economie. We zitten in een soort ‘dipje’, zoals de minister-president het wat eufemistisch noemt. Is er nu nog geld om een verantwoord financieel-economisch bijsturingsbeleid te voeren ? Neen, er is geen geld meer, want het gratisverhaal van Stevaert en co heeft ervoor gezorgd dat de schaarse middelen waarover we beschikken, opgesoupeerd zijn.

Deze Vlaamse regering heeft geen visie op het sociaal-economische beleid, en dat kunnen we de regering ook nauwelijks verwijten, want ze beschikt niet over de noodzakelijke hefbomen – en ze wil daar blijkbaar ook niet over beschikken – om tot een echt Vlaams economisch beleid, sociaal beleid en tewerkstellingsbeleid te komen. In de marge van recente sociale drama's bij Philips Hasselt en

Alcatel werd nogmaals het zoveelste bewijs geleverd van de beperkte bevoegdheden op sociaal-economisch gebied van de Vlaamse regering. U staat ernaar te kijken als een hond naar een zieke koe. U kunt er niets aan verhelpen, want u hebt niet eens de instrumenten om er iets aan te doen.

Een federaal werkgelegenheidsbeleid kan niet beantwoorden aan de sociaal-economische uitdagingen waarmee we in Vlaanderen geconfronteerd worden. Kris Barrezele verwoordde het treffend in de Financieel-Economische Tijd van 15 november 2002. Hij schreef : ‘Europa moet weten dat het gebrek aan arbeidsmobiliteit sociologisch en politiek moet worden verklaard. Minister Onkelinx moet beseffen dat banenplannen doelgericht moeten zijn en rekening moeten houden met de regionale lokale toestand, ook in Vlaanderen. Brussel en Wallonië moeten weten dat de regionale verschillen het best en het snelst weggewerkt worden als ze een eigen werkgelegenheidsbeleid voeren.’

Het VEV voegde daaraan toe : ‘De staatshervorming is nog niet af. Het blijft een opdracht fiscale autonomie voor Vlaanderen af te dwingen. (...) Solidariteit moet transparant zijn en mag de responsabilisering van de deelstaten niet tegenwerken. Door de verschillen tussen de deelstaten niet te tonen, maak je ze nog groter. Er bestaat een groot productiviteitsverschil tussen Vlaanderen en Wallonië, met even hoge loonkosten. Je helpt Wallonië niet door te proberen dat te verdoezelen.’ Zelf voeg ik eraan toe dat we daar evenmin Vlaanderen mee helpen, integendeel.

Het klopt inderdaad, mijnheer de minister-president, dat de huidige Vlaamse politieke elite na een paar jaar regeren precies op hetzelfde punt is uitgekomen als haar voorgangers, de rooms-rode regering. U kunt geen beleid voeren naar eigen inzichten. U hebt niet de eigen hefbomen die daarvoor noodzakelijk zijn. Vooral daar moet iets aan worden gedaan, in plaats van oeverloze debatten te voeren over wie de beste en de mooiste is, CD&V of paars-groen. Daar hebben we echt geen boodschap meer aan.

Mijnheer de minister-president, we stellen inderdaad vast dat Vlaanderen een achterstand blijft opbouwen, vooral dan in één sector waarin we het juist heel goed zouden moeten doen. U hebt altijd terecht gesteld dat Vlaanderen geen grondstoffen of andere natuurlijke bronnen heeft, maar alleen onze hersenen, en verder niets. Toch geven we nu relatief minder geld uit aan onderzoek en ontwikkeling dan voor 1999, toen de paars-groene regering aan de macht kwam. De toename van de

Dewinter

Vlaamse middelen bedraagt 65 miljoen euro, terwijl er ongeveer 100 miljoen euro nodig is om te voldoen aan de normen van de EU-top in Barcelona.

Het is natuurlijk een vicieuze cirkel. Zolang Vlaanderen geen eigen volwaardig sociaal-economisch beleid kan voeren, zal de problematiek van de loonkosten als een molensteen om onze nek blijven hangen. Hooggekwadificeerde Vlaamse onderzoekers werken op dit moment inderdaad liever in het buitenland. De directeur van het economisch departement van het VBO onderstreepte dat onlangs nog. Ik citeer hem : ‘De fiscale lasten die de werkgever bovenop het loon moet betalen, bedragen bij ons ongeveer 150 percent. In 30 jaar is de tewerkstelling in de industrie bijna gehalveerd. We moeten ons richten naar productie met een hoge toegevoegde waarde. Maar daarvoor is onderzoek en ontwikkeling van nieuwe producten nodig, en hier knelt het schoentje. Ten eerste zijn onze loonkosten voor de betere verdieners veel te hoog. Hier moet je sociale zekerheid betalen op je hele loon. In andere landen is dat maar op een geplafonneerd deel. Daardoor werken onze onderzoekers liever in het buitenland.’

We maken een tragische “braindrain” mee : een uittocht van onderzoekers allerhande, van het enige materiaal waarover we beschikken : hersenen. In Vlaanderen begint dat zich te laten gevoelen. De Vlaamse regering reageert echter niet.

Mijnheer de minister-president, uw stokpaardje is de belastingverlaging. U pakte er tijdens uw Septemberverklaring al uitgebreid mee uit. Het is trouwens het enige waarmee u naar de Vlaamse kiezer kunt zwaaien.

Feit is dat de helft van de Vlaamse gemeenten de voorbije twee jaar zijn belastingen heeft verhoogd. De aanvullende personenbelasting is in heel wat gemeenten gestegen en in 198 gemeenten stegen de opcentiemen op de onroerende voorheffing. Minister Van Grembergen geeft dat ook toe. Hij zegt dat de gemeenten weliswaar verantwoordelijk zijn voor hun budgettair beleid maar dat ze anderzijds gebruik maken van het regeringsbeleid als excuus om de lokale belastingen te verhogen. Hij beseft echter ook dat de lastenverlaging van de Vlaamse regering ten dele de Vlaamse gemeenten in nauwe schoentjes brengt en hen quasi verplicht om hun lokale belastingen te verhogen. Ik denk dat we ook de vraag moeten stellen in hoever de stijging van het Gemeentefonds voldoende zal zijn om aan de

meerkosten waarmee de Vlaamse gemeenten worden opgezadeld, tegemoet te komen.

Mijnheer de minister-president, collega's, de Vlaamse begroting kan natuurlijk niet losgekoppeld worden van de communautaire agenda en de koortsopstoot die we de jongste weken weer eens hebben meegemaakt. Belangrijk voor ons is dat de VLD zich de jongste weken steeds uitdrukkelijker profileert als een aanhanger van het confederale model. Dat is goed nieuws, ook al zijn er nog wat hindernissen te nemen, om de voorzitter van de Kamer, de heer De Croo, niet bij naam te noemen.

De VLD spreekt zich uit voor het confederale model en dat kan ons in het Vlaams Parlement alleen maar verheugen. Alhoewel, minister-president Dewael en zijn partijvoorzitter, die ook zitting heeft in het Vlaams Parlement, proberen alsnog te verhinderen dat de term confederalisme wordt opgenomen in de basisteksten van de VLD, de leidende partij die de minister-president en andere belangrijke ministers in de Vlaamse regering levert. In het persoonlijk boekwerkje van de minister-president dat op 11 juli verscheen, ‘Het Vlaams manifest’, is hij heel wat minder enthousiast over het confederalisme. Nu neemt de VLD toch die bocht en ik hoop dat zich dat alsnog zal vertalen in het beleid dat deze regering op communautair vlak de komende maanden en jaren zal voeren in de aanloop naar de federale verkiezingen en er vlak na.

Ik hoop dat deze regering de keuze van het confederale model, geuit op het jongste congres van de VLD, ook zal laten wegen door de druk die de Vlaamse regering naar ik hoop zal uitoefenen op de nieuwe federale regering die volgend jaar zal worden gevormd en op de onderhandelingen omtrent de staatshervorming die ongetwijfeld via de verkiezingen aan de orde zijn. Ik hoop dat vanuit de Vlaamse regering er voldoende druk zal komen om over te gaan tot de splitsing van de gezondheidszorg, de kinderbijslag, het werkgelegenheidsbeleid en waarom ook niet het mobiliteitsbeleid en dat ze zal pleiten voor een eigen echte volwaardige Vlaamse fiscaliteit en waarom ook niet voor een definitieve en totale splitsing van de sociale zekerheid. Ik hoop dat u dat allemaal zult doen nu u zich hebt bekeerd tot het confederale model. Ik twijfel er echter ten zeerste aan want ik weet dat wat de VLD met de lippen belijdt op congressen, in de media, in interviews allerhande in kranten en voor de televisiecamera's, helaas heel wat anders is dan de realiteit van het beleid. Dat hebben we meegeemaakt in deze Vlaamse regering en in de federale regering. De virtuele wereld van partijcongressen en media-interviews staat in schril contrast tot de

Dewinter

realiteit van het regeringsbeleid dat paars-groen voert in de Vlaamse en zeker ook in de federale regering.

Dat vinden we als overtuigde en daadwerkelijke separatisten een bijzonder spijtige en pijnlijke zaak.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer Dewinter, mag ik u twee voorbeelden geven waaruit blijkt dat we tijdens deze legislatuur wel degelijk blij hebben gegeven van een confederale aanpak ? Ik heb het met name over buitenlandse handel en landbouw. (*Rumoer*)

Wat de export betreft, ligt het zwaartepunt nu bij de gewesten. Ook inzake landbouw ligt het zwaartepunt op grond van de Lambermontakkoorden bij de gewesten. Dit is uniek voor heel Europa. Ik ken in Europa geen enkel ander federaal of confederaal land dat op dat vlak zo ver gaat als wij.

De heer Filip Dewinter : Mijnheer Denys, ik wil nogmaals benadrukken dat we af moeten van de eeuwige vergelijking met allerlei kleine Europese regio's die minimale bevoegdheden hebben op allerlei vlak. We moeten ophouden ons te blijven spiegelen aan bijvoorbeeld Catalonië of Baden-Württemberg. We moeten duidelijk zijn in onze doelstellingen en blijven pleiten voor Vlaamse zelfstandigheid en autonomie.

Ik verwijs in dit verband naar de problemen waarover we het hier voortdurend hebben en die de voorbije weken zelfs bijzonder scherp in de schijnwerpers hebben gestaan. Denk maar aan de vele afdankingen bij Philips, bij Agfa-Gevaert en bij veel andere bedrijven. Die problemen hebben veel te maken met het gebrek aan beleidsinstrumenten en aan hefboomen waardoor Vlaanderen zou kunnen doen wat het moet doen. Ik denk bijvoorbeeld aan het doen dalen van de loonkosten om ervoor te zorgen dat we een gezond sociaal investeringsklimaat creëren, en aan een eigen Vlaamse fiscaliteit zodanig dat we met Vlaamse middelen in Vlaanderen kunnen investeren. Daardoor zouden we de werkgelegenheid in Vlaanderen kunnen houden, een werkgelegenheid die we nu zien verhuizen naar lageloonlanden. We zijn zo fier op onze ICT-sector en op onze grijze hersencellen, de enige grondstof waarover Vlaanderen beschikt. We moeten helaas vaststellen dat we die aan het kwijt-

spelen zijn, want ze wijken uit naar het buitenland. Daar moeten we een halt aan kunnen toeroepen.

Dit is een duidelijk pleidooi voor verregaande Vlaamse autonomie. De woorden 'Vlaamse onafhankelijkheid' spreek ik voor één keer zelfs niet uit. Ik pleit voor verregaande Vlaamse autonomie, met splitsing van de sociale zekerheid en met een eigen Vlaamse fiscaliteit en alles wat daarbij komt kijken. Mijnheer Denys, ik hoop dan ook uit het diepst van mijn hart dat de confederale geloofsbelijdenis die uw partij de voorbije weken heeft afgelegd, zich ook daadwerkelijk in het beleid gaat vertalen.

Wat u ook moge beweren, de realisaties van de Vlaamse regering van de voorbije jaren zijn slechts een druppel op een hete plaat. Dat zal onder meer blijken uit de uiteenzetting die de heer Van Nieuwenhuysen met betrekking tot de buitenlandse handel zal houden. Het zijn kleine Pyrrusoverwinningen die uiteindelijk maar weinig aarde aan de dijk brengen.

Enkele jaren geleden heb ik de minister horen verklaren dat de begroting 2003 het scharniermoment zou worden : dan zouden we eindelijk zien wat we bereikt hebben en wat we verder nog met Vlaanderen voor ogen hebben. Dan zouden we eindelijk kunnen vaststellen dat de actieve welvaartsstaat al voor een deel gerealiseerd is.

Welnu, deze begroting is absoluut geen scharniermoment, wel integendeel. Het is een begroting die pijnlijk duidelijk maakt dat we het in Vlaanderen bijzonder moeilijk hebben op economisch vlak, iets wat zich uit in steeds meer werkloosheid, faillissementen en een geschokt consumentenvertrouwen. Deze begroting brengt de actieve welvaartsstaat geen stap dicht, integendeel. Dewael-I is een mislukking en streeft de Vlaamse autonomie niet na, maar remt ze af. Hij blijft de lakei spelen van de federale paars-groene overheid, en blijft ondergeschikt aan Verhofstadt en zijn Waalse trawanten. Dewael-I ontgoochelt en volhardt in de boosheid.

Mijnheer de minister-president, u regeert met de mentaliteit van het schepencollege van Tongeren, terwijl u als minister-president de plicht en de taak hebt om onze natie naar autonomie, zelfstandigheid en onafhankelijkheid te leiden. U doet dat niet en dat leidt tot meer werkloosheid, een slecht economisch klimaat, meer belastingen en een permanente diefstal van Vlaanderen door Wallonië. Daarom kunnen we uw regering niet steunen en zullen we deze begroting niet goedkeuren. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Tobback heeft het woord.

De heer Bruno Tobback (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik zal origineel beginnen. Mijnheer Van Rompuy, u hebt niet helemaal ongelijk. Het is inderdaad niet formidabel gesteld met de tewerkstelling in Vlaanderen. Dat is een eerlijke toegeving. Wie het tegenwoordig wil beweren, zou terecht scheef bekeken worden door de veel te grote groep mensen die het voorbije jaar bij Philips, Hoverspeed, of op veel andere plaatsen hun job zijn kwijtgeraakt. Vele anderen zijn ongerust over hun toekomst, over hun job of over de vraag of ze aan de slag zullen kunnen als ze afgestudeerd zijn.

De internationale conjunctuur slabakt al 2 jaar. Onze buurlanden en voornaamste handelspartners hebben het moeilijk, en dat beïnvloedt logischerwijze onmiddellijk de tewerkstelling in Vlaanderen. Het is de taak van het parlement en de regering om die werkelijkheid onder ogen te zien, daarop te reageren en een perspectief te bieden. Daarvoor is efficiëntie en daadkracht nodig.

Tegelijk pleit ik ervoor dat we zouden vermijden te vervallen in een holle retoriek, valse beloften en apocalyptische voorspellingen die niet terecht zijn. Het heeft geen zin te beweren dat we eigenhandig in staat zijn om de internationale economische conjunctuur te keren, net zomin als het zin heeft om de evolutie van de conjunctuur te wijten aan de Vlaamse regering.

Ik heb me verwonderd over uitspraken van mensen zoals de heer Bourgeois – en de heer Van Rompuy sluit zich bij hem aan –, die vertrekken van de premisse dat in de eerste plaats en zo goed als uitsluitend de socialisten zich moeten bezighouden met tewerkstelling. Ik ben er altijd van uitgegaan dat we die bezorgdheid met z'n allen delen. Ik verzeker u dat het in elk geval een bezorgdheid is van deze regering. Ik ga ervan uit dat we daar samen aan zullen werken, tenzij de N-VA alleen maar met communautaire thema's bezig wil zijn.

Om minstens mijn deel van de verantwoordelijkheid te nemen, heb ik de Vlaamse begroting bekeken vanuit de invalshoek van de tewerkstelling. Ik stel vast dat de twee departementen die het meeste stijgen, Welzijn en Onderwijs zijn. Samen zijn ze goed voor meer dan 400 miljoen euro extra. Die middelen dienen niet alleen voor de werkelijke maatschappelijke noden, maar ook voor lonen en jobs. Er is 400 miljoen extra vrijgemaakt. Daarbij is er de toezegging dat er in het volgende jaar bijkomende middelen zullen worden gevonden voor het

wegwerken van wachtlijsten in de zorgsector. Opnieuw is elke bijkomende euro er een die gaat naar hulp voor mensen die het nodig hebben en naar tewerkstelling voor mensen die deze hulp bieden.

Mijnheer Van Rompuy, u bent een overtuigde Keynesiaan geworden. Te uwen behoeve heb ik me dan ook niet beperkt tot enkel de tewerkstellingsdepartementen. Ik heb nagegaan wat deze regering doet op het vlak van investeringen inzake grote, openbare werken. Alleen al in de voorliggende begroting is er 100 miljoen euro extra ingeschreven voor het wegwerken van zwarte punten.

Deze investering zal niet enkel de mensen die van de weg gebruikmaken, gelukkig maken. Elke euro extra zal ook tewerkstelling creëren. In deze begroting gaat het om 100 miljoen euro extra, tijdens deze legislatuur om 2 miljard euro.

Het zijn de aannemers uit de wegenbouw die iedere keer opnieuw bevestigen dat het de investeringen van de Vlaamse overheid zijn die maken dat ze werk kunnen bieden. Degenen die vragen waar die werken dan worden uitgevoerd, nodig ik uit om eens door Vlaanderen te rijden. Misschien heeft Kamervoorzitter De Croo gelijk en gebeurt dat te weinig. Ik stel voor te gaan kijken op de Antwerpse Leien. Ik stel voor de weg van Brussel naar Leuven te nemen. Ik stel voor even in de Vlaamse Rand te gaan kijken. Ik stel voor binnenkort te gaan kijken op de Antwerpse ring, waar binnenkort, tot spijt van velen, de werken zullen beginnen. Voor de tewerkstelling zijn ze een zegen.

Voor wat de investeringen in de diepte betreft, zal de regering in de begroting extra middelen vrijmaken voor het saneren van vervuilde industrieterreinen. Het gaat om 25 miljoen euro. Ook zullen er werken worden uitgevoerd om de mensen te beveiligen tegen wateroverlast.

Geachte collega's, het saneren van vervuilde industrieterreinen zorgt niet enkel voor onmiddellijke tewerkstelling in een technologische sector. Er wordt bovendien ruimte geschapen waarop binnenkort bedrijven zich kunnen vestigen. Er wordt iets gedaan aan het tekort aan industriegronden, zonder dat de open ruimte wordt aangetast. Hierdoor wordt tewerkstelling gecreëerd op goede locaties.

In totaal gaat het om investeringen ten belope van ruim een half miljard euro. Het bedrag gaat naar lonen, tewerkstelling, het veiligstellen van de toekomst. De som komt bovenop hetgeen vandaag al beschikbaar is, bovenop hetgeen de VDAB nu al

Tobback

doet, bovenop wat er gebeurt bij het sluiten van ondernemingen. Mijnheer Van Rompuy, alleen al voor Sabena heeft de regering een inspanning gedaan van 6 miljoen euro.

Op het vlak van de tewerkstelling doet deze regering, binnen haar bevoegdheden, wat mogelijk is. Het heeft immers geen enkele zin om hier te discussiëren over de loonkosten en de vennootschapsbelasting. Daarover zijn we niet bevoegd. Als de heer Dewinter vindt dat hij zich moet beperken tot het voor de honderdduizendste keer pleiten voor een volledige autonomie voor Vlaanderen, dan denk ik dat er maar weinig werklozen en weinig werkenden zijn die daar ook maar enige boodschap aan hebben.

Het gaat erom wat er werkelijk in deze begroting staat. Er worden maximale inspanningen geleverd. Of dit zal volstaan om het hoofd te bieden aan de inderdaad niet schitterende internationale conjunctuur, weet ik niet. Dat zal de toekomst moeten uitwijzen. Als er echter één zaak is waarover ik de heer Bourgeois en anderen kan geruststellen, dan is het wel dat zolang de socialisten deel uitmaken van deze en andere regeringen, deze inspanningen een hoofdbekommernis zullen zijn.

Indien er bijkomende middelen nodig zijn, dan zullen die er ook komen. Dat zal ook gebeuren als het ontwerp van decreet houdende de inburgering wordt goedgekeurd. Dat zal ook gebeuren voor het economisch ondersteuningsbeleid. Mijnheer Van Rompuy, ik vraag dan wel dat uw fractie en het Vlaams Blok ophouden met verdragingsmaneuvers te gebruiken. Indien u daar geen gebruik van had gemaakt, dan hadden we dat ontwerp reeds overmorgen kunnen aannemen. Omdat u hebt geweigerd af te zien van de reflectietermijn, kan dit nu pas gebeuren in januari.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer Tobback, minister Gabriels zou de expansiesteun afschaffen. Hij heeft een jaar geleden gezegd dat hij niet meer gelooft in investeringssteun en dat hij voor lastenverlaging is. Dat kan tellen als signaal voor het bedrijfsleven. Inmiddels hebben we ik weet niet hoe lang moeten wachten op de tekst van dat ontwerp van decreet. Bovendien is uit de bespreking gebleken dat het om iets heel gevaarlijks gaat. De expansiesteun zal worden gekoppeld aan een soort wedstrijd. Het VEV en Unizo spreken over een loterij waaraan de investeringsprojecten zullen worden onderworpen. Welke investeringsprojecten de

allerbelangrijkste zijn, zal de regering echter zelf beslissen. Dat wordt politiek bepaald.

Wij hebben om een hoorzitting gevraagd waarin we de werkgevers en de werknemers hun mening daarover konden vragen. Ze waren zeer negatief. Wij gaan in Vlaanderen een investeringsbeleid voeren dat ingaat tegen de wil van de werkgevers, de Unizo en het VEV. Het gaat om een systeem dat op Italië na uniek is in de wereld. Wij hebben inderdaad om een tweede lezing gevraagd. Maakt het uit of erover wordt gestemd voor of na de vakantie ?

Weet u dat de expansiesteun nog nooit zo laag was ? Weet u dat er nog nooit zo weinig projecten waren ? Deze regering doet geen enkele inspanning om daar prospectief op in te spelen. Over het ontwerp van inwerkingsdecreet voor allochtonen van minister Landuyt zeggen de SERV en de vakbonden dat daarvoor geen decreet nodig is, maar dat er moet worden voorzien in middelen. De regering heeft die middelen echter niet. Het Vlaams sociaal-economisch overleg ligt lam omdat de Vlaamse regering geen euro meer heeft om te investeren in vorming en opleiding en om nieuwe bedrijven investeringsstimuli aan te bieden.

U bent als socialist uiteraard bekommerd om de werkgelegenheid. Wij zijn dat nog veel meer. Wat doet u concreet ? Sinds 11 september 2001 hebben we in Vlaanderen te kampen met een stijgende werkloosheid. De actieve welvaartsstaat van minister Vandenbroucke werd 3 jaar geleden aangekondigd, maar ondertussen zijn er 20.000 werklozen meer. Wat doet u in deze regering ?

Minister Stevaert spreekt nooit over de werkgelegenheid. Hij spreekt over gratis naar de televisie kijken. Dat is het antwoord op de economische crisis. Dat is niet ernstig meer.

De heer Bruno Tobback : Mijnheer Van Rompuy, wat niet ernstig is, is dat u begint met een terecht punt van discussie en dat u vervolgens vraagt wat we hebben gedaan en wat we willen doen, terwijl ik daar nu al 10 minuten over aan het praten ben. Op die manier kunnen we tot sint-juttemis naast elkaar blijven discussiëren. De realiteit is echter dat deze regering een ontwerp voor een nieuw decreet over het economisch ondersteuningsbeleid heeft gemaakt waarover het parlement besprekingen voert. Uw fractie heeft er door het vragen om een tweede lezing en door het niet wensen af te zien van de reflectietermijn voor gezorgd dat over dat ontwerp van decreet overmorgen niet zal worden gestemd.

Tobback

De stemming is uitgesteld tot volgend jaar. Leg dat maar eens uit in Hasselt en Oostende.

Mijnheer Van Rompuy, ik hoor u een groot verhaal vertellen over het verschil tussen de beleidskredieten en de betalingskredieten in deze begroting. Als er ooit iemand is geweest die een waanzinnig verschil heeft gecreëerd tussen beleids- en betalingskredieten in een begroting, dan was u het. Het verschil bedroeg voor u alleen 300 miljoen euro, omdat u een systeem van economische expansiesteun hebt laten bestaan dat niet was gedekt door financiële middelen. Deze regering heeft eerst uw put moeten vullen en kon dan pas een nieuw beleid voeren. Dat is er gebeurd. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer Tobback, in ben er trots op dat we in Vlaanderen in 1998, 1999 en 2000 de grootste investeringsboom van de voorbije 15 jaar hebben gekend. Er was een piek van buitenlandse investeringen van meer dan 130 miljard frank.

Wij waren blij dat er zo'n investeringsboom kwam en dat we een stijgende werkgelegenheidscurve hadden. Nu is die curve afgebroken. Het decreet, dat trouwens mee werd opgesteld door de heer De Batselier, verplichtte het geven van rechtszekerheid, en dat vind ik maar goed ook. Als er een investering komt, moet die ook worden gehonoreerd. Dat is wat er is gebeurd.

Nu maken we mee dat er gewoon geen investeringen meer zijn. Natuurlijk ligt dat budget zeer laag. Er gebeurt nu een hervorming van een soort loterij. Ik ben niet degene die dat zegt, maar wel het VEV en Unizo. Zij zeggen dat we moeten oppassen want dat het investeringsklimaat in Vlaanderen verslechtert. De expansiesteun is sinds decennia het instrument geweest, dat ook werd aangepast en vernieuwd. Ik ben er niet tegen dat men dingen aanpast en vernieuwt, want ik vind ook dat dat gedeeltelijk verouderd was. Dit loterijstelsel wordt door de Vlaamse werkgevers echter gewoon verworpen, als iets dat heel gevaarlijk is. Dan durft u hier te komen zeggen dat ik de schuldige ben van de toestand van betalings- en beleidskredieten. Dat klopt niet, het was een gevolg van een zeer gunstig economisch klimaat.

Momenteel is men trots dat er investeringen zijn. Minister Gabriëls zei vorig jaar nog dat de expansiesteun moest worden verworpen, terwijl hij nu zo

blij is dat hij aan Ford en Opel expansiesteun kan geven. Dat is de waarheid. *(Applaus bij CD&V)*

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer Van Rompuy, voor de intellectuele eerlijkheid van het debat wil ik toch even opmerken dat de kloof waarnaar de heer Tobback terecht verwijst, is geslagen op het moment dat u bent overgegaan van de MGB 2-regeling naar de MGB 3-regeling. Daarbij was er een bijzonder vreemde instroom van dossiers in oktober 1998. Dat heeft ons 250 miljoen euro gekost, een bedrag waarvoor deze regering is moeten opdraaien.

De heer Bruno Tobback : Mijnheer Van Rompuy, ik wil de hele discussie van de commissie niet herhalen, maar ik ben ervan overtuigd dat het VEV en Unizo zich in hun beoordeling van dit nieuwe instrument vergissen. Ik ben ervan overtuigd dat er op dit callsysteem zal worden ingeschreven. Ik ben er bovendien van overtuigd dat dit ons ook zal toelaten om in plaats van blinde steun te geven, steun te geven die precies maximaal ten goede komt aan tewerkstelling. Ik ben er nogal zeker van dat de toekomst dat zal bewijzen, tenminste als uw fractie ons toelaat het decreet goed te keuren.

Collega's, ik wil het nu kort hebben over de discussie die we reeds een aantal keren hebben gevoerd inzake de kwaliteit en de betaalbaarheid van de publieke dienstverlening. De Vlaamse regering heeft tijdens de afgelopen jaren een gevoelige inspanning gedaan voor meer aanbod : meer aanbod in Welzijn, meer aanbod en middelen voor Onderwijs, meer aanbod van openbaar vervoer en betere kwaliteit van de dienstverlening. Ik ben het eens met de heer Geysels, wanneer hij zegt dat die diensten moeten worden gefinancierd op basis van solidariteit. Het verbaast me echter dat hij daaraan vervolgens niet de correcte conclusie verbindt. Voor mij betekent solidariteit namelijk dat diegenen die meer hebben, een extra steentje bijdragen om voorzieningen toegankelijk te maken voor wie het daar moeilijker mee hebben. Mijnheer Denys, de meest efficiënte manier om dat te financieren, is via algemene middelen, die worden gegenereerd op basis van de hoogte van het inkomen. Dat is een correcte manier, en dat is waarom wij tegen iedere vorm van forfaitaire belastingen zijn, of dat nu gaat om kijk- en luistergeld, om afvaltaxi of om buskaartjes.

De heer André Denys : Wie gaat dat betalen ?

De heer Bruno Tobback : Wie betaalt dat nu, mijnheer Denys ? Ik vind het altijd bijzonder grappig als men beweert dat dat onbetaalbaar is. Men zegt

Tobback

altijd dat het onbetaalbaar is om de bus die vandaag rijdt en de diensten die vandaag worden geleverd, gratis te maken. Dan stel ik echter de simpele vraag wie dat vandaag betaalt. Zijn dat misschien niet de mensen die allemaal even veel betalen, mijnheer Denys ? Is dat niet precies een omgekeerde herverdeling ? Die gelijke kost voor iedereen weegt namelijk veel meer door op het budget van wie minder heeft dan op het budget van wie meer heeft. Mijnheer Denys, het wordt dus niet goedkoper door het te laten betalen door de gebruikers. De kost ervan wordt enkel op een minder rechtvaardige manier verdeeld, en daar zijn wij mordicus tegen. Wij zullen ervoor blijven pleiten om op deze manier op een rechtvaardige, efficiënte en eenvoudige manier basisdiensten te financieren, zodat ze toegankelijk zijn voor iedereen, ongeacht het inkomen en de sociale status.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de voorzitter, ik wens mij niet te moeien in het dispuut tussen de spa en de VLD. De heer Tobback moet wel een eerlijk verhaal brengen over het gratis openbaar vervoer. Wij hebben dit punt ook in de commissie aangekaart. Er moet namelijk nog goed worden bestuurd.

De kostprijs per reiziger is vandaag, ondanks het feit er veel meer reizigers zijn, bijna verdubbeld omwille van het decreet op de basismobiliteit. Minister Stevaert antwoordt daarop dat het geen probleem is zolang hij minister is, maar dat is geen structureel beleid in het kader van een meerjarenbegroting. De investeringsdotaties voor De Lijn worden afgebouwd. De overheid laat leningen en dus een schuldenberg voor de toekomst toe. Het gratis vervoer wordt op de kap van de DAB gevoerd, want deze dienst komt hierdoor binnen afzienbare tijd in grote financiële moeilijkheden terecht. Dit scenario getuigt niet van goed bestuur. Wij kunnen hier dan ook niet achter staan.

De heer Francis Vermeiren : Ik herneem de discussie niet, maar verwijs naar mijn uiteenzetting naar aanleiding van de Septemberverklaring. Toen werd de problematiek van de forfaitaire belasting reeds aangehaald. Een te grote belastingdruk, allerhande desillusies en het feit dat men nalaat om de mensen tot inspanningen aan te sporen, bewijzen de economie geen goede dienst.

Vergelijkingen maken tussen mensen die op sociaal-economisch vlak moeten worden geholpen en mensen met ruime inkomsten is een correct vertrekpunt. Het is evenwel niet correct als de over-

heid als maatstaf de duizenden huisgezinnen neemt die net op de grens zitten. De heer Denys verwees er net naar. Ik denk bijvoorbeeld aan de sociale-huisvestingsproblematiek. Iemand die 1.100.000 frank verdient en net over de schaal zit, betaalt tot 15 percent meer belastingen en komt dikwijls net niet in aanmerking voor een of ander voordeel. Dat creëert geen goed klimaat. Ik pleit voor grote omzichtigheid en dialoog in plaats van blind forfaitaire belastingen neer te halen en alles bij de belastingbetaler te zoeken. Het is een brede discussie die met statistieken in de hand moet worden gevoerd, veeleer dan hier terloops in een debat de zaak even aan te halen. De dialoog is open, maar voorzichtigheid is geboden.

De heer Bruno Tobback : Dialoog en voorzichtigheid zijn eigenschappen die goed bij mij passen.

Minister Steve Stevaert : Ik pik in op de woorden van de heer Decaluwe. Het budget van de Vlaamse Vervoermaatschappij bedraagt 21,6 miljard frank. Daarvan gaat 1 miljard naar tariefondersteuning, of 5 percent van het budget. Men besteedt hier dus 99 percent van de tijd aan 5 percent van het budget. Deze 5 percent hebben heel wat teweeggebracht. Er is nu een draagvlak voor het openbaar vervoer gekomen en we kunnen gemakkelijker spreken over lichtenbeïnvloeding, doorstroming en tal van andere zaken.

Wij hadden er ook voor kunnen opteren om 5 percent van het budget in een campagne te stoppen, in affiches en folders. Onze tarievenpolitiek heeft bovendien sociale doelstellingen. Wij komen immers uit een tijd waarin het openbaar vervoer achteruitboerde en het personenvervoer per auto vooruitgang boekte. Nadien gingen beide soorten vervoer vooruit. Nu gaat, voor de eerste maal in de geschiedenis, het openbaar vervoer sneller vooruit dan het autovervoer. Dat is de realiteit.

Het is merkwaardig dat iedereen tegen het gratis openbaar vervoer tekeergaat. Met een CD&V-minister in Brussel heb ik ontelbare keren vergaderd om ervoor te zorgen dat er zo snel mogelijk ook in Brussel gratis openbaar vervoer zou komen. Het parlementslid uit Brussel die hier is vertegenwoordigd heeft mij ontelbare keren geïnterpelleerd over de onrechtvaardige toestand, die erin bestond dat de Vlaamse Brusselaar geen gebruik kon maken van gratis openbaar vervoer. Ik dank hem daarvoor. Hij is verder gegaan in de ondersteuning van mijn beleid dan mijn eigen fractie. Hij heeft petitielijsten verzameld in Brussel om ervoor te zorgen dat er snel openbaar vervoer kwam.

Stevaert

Het kostendekkingspercentage heeft niets te maken met het gratis openbaar vervoer. Het decreet basismobiliteit wordt geïmplementeerd. We zorgen ervoor dat ook in landelijke gebieden een openbaarvervoersaanbod wordt gecreëerd. Dat kost een veelvoud van wat dat in stedelijke gebieden kost. De heer Verfaillie zegt voortdurend dat ook in landelijke gebieden openbaar vervoer moet worden aangeboden. We willen iedereen basismobiliteit aanbieden. Maar dat leidt tot een ander kostendekkingspercentage. Het zou eerlijk zijn om het kostendekkingspercentage in stedelijke gebieden met elkaar en in de tijd te vergelijken. Ik denk dat het ondertussen is gedaald.

U zegt dat de Vlaamse Vervoersmaatschappij in slechte financiële papieren komt, maar niets is minder waar. De schuld van De Lijn is weliswaar een beetje toegenomen. U weet echter bijzonder goed waarom dat zo is : we hebben er nu voor gekozen om het gebouw waarin de kantoren van De Lijn zijn ondergebracht, aan te kopen. Het is een wijze beslissing om ook De Lijn een eigen huis te geven. De schuld van De Lijn is overigens lager dan haar verkoopbaar patrimonium, zoals de bussen. Het financiële beleid van De Lijn is dus erg voorzichtig. Misschien is het zelfs wat te voorzichtig.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : De heer Tobback zegt iets anders dan minister Stevaert. Minister Stevaert pleit voor een gratisverhaal inzake het tarievenbeleid, als onderdeel van een promotiebeleid. Ik ben het daarmee eens, hoewel ook dat grenzen heeft. Het voorbeeld van Gent is in dat verband duidelijk : de stad heeft een en ander moeten afschaffen.

De benadering van de heer Tobback echter is ideologisch van aard. Hij zegt eigenlijk dat elke openbare dienstverlening gratis zou moeten zijn. (*Opmerkingen van de heer Bruno Tobback*)

Gisteren las ik hetzelfde in de grondrechten. Ik vind dat eigenlijk asociaal. Als de ene doelgroep daarvan kan genieten, dan kan de andere dat niet. Dat is een discriminatie. Vandaag al zijn er doelgroepen die zich afvragen waarom ze voor het openbaarbusvervoer moeten betalen en andere niet. Als de maatregel wordt veralgemeend, dan wordt het onbetaalbaar of moet men de personenbelasting verhogen. In dat laatste geval betekent dit dat men het geld moet halen bij de tweeverdie-

nersgezinnen die hun belastingbrief correct invullen. Zij zullen er de dupe van zijn. Dat is asociaal.

De heer Bruno Tobback : Laat ons ervoor zorgen dat elke Vlaming de belastingen betaalt die hij moet betalen.

De heer André Denys : Het zou veel beter zijn om de sociale gevallen met toelagen rechtstreeks te steunen, zoals dat ook al gebeurt in het onderwijs. Dat is beter dan een algemene maatregel. Daar rijdt u zich vast. Die ideologische benadering blijf ik betwisten. Wat minister Stevaert heeft gezegd, is iets anders, want hij had het enkel over een tarievenbeleid. In zo'n beleid als vorm van promotie kan ik komen, al zijn er ook grenzen aan.

De heer Bruno Tobback : Mijnheer Denys, niet ik maar u maakt een denkfout. U vertrekt immers vanuit de verkeerde premisse dat in Vlaanderen alleen de mensen die werken, belastingen betalen. Zo'n situatie zou intrinsiek verkeerd zijn. Als u een rechtvaardige situatie wilt bereiken, stel ik voor om daar samen iets aan te doen door ervoor te zorgen dat iedereen in Vlaanderen op een correcte manier belastingen betaalt. Wie echt wil gaan voor solidariteit en betaalbaarheid moet een einde maken aan de situatie waarbij voor basisvoorzieningen die de overheid levert, moet worden bijbetaald door de mensen die al belastingen hebben betaald. Zo betalen ze immers tweemaal belastingen. Het huidige systeem waar u voorstander van bent, dat van de forfaitaire belastingen, wordt ook door werkenden betaald. De bestaande forfaitaire belastingen zijn nu te hoog voor de mensen, omdat ze op een verdoken manier bijbetalen voor al wie zijn belastingen niet betaalt. Laat ons dat probleem aanpakken in plaats van mensen die al hebben betaald, een tweede keer extra te belasten los van hun inkomen. Ik pleit voor solidariteit en voor een eerlijke en efficiënte belastinginning. Als dat volgens u een ideologie is, dan ben ik fier dat ik ze aanhang.

Die ideologie geldt a fortiori in het onderwijs. Het kan niet dat voor het volgen van leerplichtonderwijs nog steeds moet worden bijbetaald, want dat heeft extra perverse gevolgen. Er zijn immers nog altijd scholen die, uitdrukkelijk of op een verdoken wijze, de kosten gebruiken als selectie criterium voor leerlingen. De financiële barrière betekent voor heel wat ouders en leerlingen nog altijd dat jongeren niet de opleiding kunnen volgen die het best aansluit bij hun kwaliteiten. Heel wat menselijk kapitaal gaat dan ook nodeloos verloren. Het is jammer dat wordt beweerd dat het kosteloos maken van het leerplichtonderwijs te duur zou zijn in verhouding met de problemen die er 'maar' mee

Tobback

worden opgelost. Laat ons gaan voor echte solidariteit door ervoor te zorgen dat iedereen die belastingen betaalt, zijn kinderen onderwijs kan laten volgen in overeenstemming met hun capaciteiten, zonder dat moet worden bijbetaald voor extra kosten.

Ik ben me ervan bewust dat die vorm van solidariteit niet van de ene dag op de andere kan worden gerealiseerd en ik kan ermee leven dat hij evenmin via één begroting zal worden geregeld. Maar als we discussiëren over het gelijk leggen van de lat en over gelijke werkingsmiddelen voor ieder kind – een discussie die we willen voeren -, dan moeten we het ook hebben over gelijke kosten voor elke ouder in elke school en voor elke opleiding. Hoe hoog die kosten moeten zijn, hoef ik toch niet nog een keer uit te leggen ?

De voorzitter : De heer Holemans heeft het woord.

De heer Dirk Holemans : Mijnheer de voorzitter, ik wil even inpikken op de uiteenzetting over gratis mobiliteit van de heer Denys. Ik ben blij dat hier eens een inhoudelijk en ideologisch debat kan worden gevoerd, want dat is een goede zaak.

Ik heb twee opmerkingen. De heer Tobback heeft verwezen naar het standpunt van mijn fractie. Het klopt dat we recent nog eens hebben verklaard dat we voorstander zijn van solidariteit. Wij zien solidariteit echter breder. De discussie moet ook gaan over de inkomsten die de staat haalt uit de energietaks en de vermogensbelasting. Ik ben het ook met de heer Denys eens dat we niet alle inkomsten kunnen blijven halen uit de personenbelasting.

Mijnheer Tobback, u pleit ook voor zoveel mogelijk gratis basisvoorzieningen. Voor onderwijs ben ik het uiteraard met u eens, maar voor de andere sectoren moet dit standpunt worden genuanceerd. Ook federaal minister Vandenbroucke werkt in een aantal sectoren met remgeld om de overconsumptie tegen te gaan. In de discussie over het gratis openbaar vervoer moet ook rekening worden gehouden met de ecologische kost. Ik vraag me dan ook af of het zinvol is om zonder remgeld te werken. Het treingebruik bij senioren is enorm gestegen en toch betalen ze een remgeld van 100 frank. Het is zeker zinvol om te spreken over tariefverlagingen, maar wij stellen ons ideologische vragen bij het eenzijdig gratis maken van het openbaar vervoer, ongeacht het inkomen van de personen in kwestie.

De heer Bruno Tobback : Mijnheer Holemans, tegen remgelden die dienen om ongewenst gedrag te ontmoedigen, heb ik niets. Ik heb er geen moeite mee dat er voor het buitenzetten van een afvalzak boven een bepaald volume extra remgeld wordt gevraagd. Dat gedrag willen we ontmoedigen en we bieden ook alternatieven aan. Voor gewenst gedrag en voor basisvoorzieningen zoals onderwijs, mobiliteit en zorg zijn we tegen remgelden. We hebben het systeem van de zorgverzekering ingesteld om ervoor te zorgen dat de kosten voor zorg dalen.

De dag dat we daar genoeg middelen voor hebben, mogen de basisvoorzieningen voor mijn part gratis zijn. Verplaatsingen voor senioren vind ik gewenst gedrag. Een verplaatsing via collectief vervoer is veel milieuvriendelijker dan een verplaatsing met de auto. Dat is gewenst gedrag dat we moeten stimuleren.

De heer Dirk Holemans : Een ongewenst gevolg is dat senioren in steden pendelaars uit de bus houden omdat het aanbod onvoldoende is. Daarover moeten we kunnen discussiëren.

De heer Bruno Tobback : We moeten daar zeker over kunnen discussiëren. Het antwoord op uw opmerking is ervoor te zorgen dat er meer bussen rijden. U pleit voor hogere prijzen, ik pleit voor meer bussen en lagere prijzen.

De heer Dirk Holemans : Ik pleit voor een goed aanbod voor iedereen. Mensen die het kunnen betalen, moeten remgeld betalen, ook voor openbaar vervoer.

De heer Bruno Tobback : ‘Mensen die het kunnen betalen’ houdt een subtiel onderscheid in. Als iedereen dezelfde prijs betaalt, wordt er geen onderscheid gemaakt tussen mensen die het wel en niet kunnen betalen. (*Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe*)

Mensen betalen op basis van hun inkomens belastingen. Daarmee betaalt de overheid publieke voorzieningen. De bevolking moet daar geen tweede keer voor betalen als ze er gebruik van maakt. Dat lijkt me de meest efficiënte, de meest eenvoudige en de meest solidaire manier om basisvoorzieningen waarvan we het gebruik willen stimuleren, te financieren. Ik wil en zal die discussie blijven voeren.

Mijnheer de voorzitter, ik laat de evaluatie van het huisvestingsbeleid over aan mevrouw Baeke. Ik heb er nu de tijd niet meer voor. Deze regering is

Tobback

erin geslaagd om een aanzienlijk deel van de in het regeerakkoord vooropgezette doelstellingen te halen. Met deze en vorige begrotingen is een belangrijke stap gezet naar het halveren van de gecumuleerde schuld tegen het einde van de regeerperiode.

Er zullen nieuwe en kwaliteitsvolle investeringen in tewerkstelling worden gerealiseerd. Al deze investeringen zijn ingeschreven in een gezonde begroting. Aangezien we voor een verdere afbouw van de schuld en voor het verder uitbouwen van het Zorgfonds kiezen, zullen we in de toekomst nog steeds over voldoende middelen beschikken om de onvermijdelijke uitdagingen aan te gaan.

De sp.a zal deze Vlaamse begroting dan ook goedkeuren. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, wat deze Vlaamse begroting betreft, heb ik de laudatio aan de heer Denys overgelaten. (Gelach)

Hij leek me daarvoor de geschiktste persoon. Aangezien hij dat schitterend heeft gedaan, wil ik zijn woorden zeker niet in twijfel trekken. (*Opmerkingen*)

Bij de aanvang van deze begrotingsbesprekingen wil ik nog even op het doorslaggevend belang van een aantal omgevingsfactoren wijzen. De vorige sprekers hebben dit onderwerp overigens ook al even aangehaald.

Normaal gezien vormt een begroting de vertaling van een beleid. Dit betekent dat de beoordeling van een begroting ook de beoordeling van een beleid inhoudt. De onzekere economische indicatoren en de bestaande instabiliteit hebben een belangrijke weerslag op de binnen- en buitenlandse economische situatie hebben. Ondanks de belastingverlaging die de Vlaamse regering heeft doorgevoerd, is het consumentenvertrouwen niet toegenomen. Globaal gezien blijkt de belastingverlaging weinig effect op het consumentenvertrouwen te hebben.

De industriële productie loopt steeds verder terug. De groeiverwachtingen zijn onzeker. De werkloosheidscijfers worden steeds slechter. Dit geldt niet enkel voor jongeren of voor allochtonen ; het betreft hier een algemeen verschijnsel.

Het eerste en het beste antwoord dat de Vlaamse regering op deze factoren kan bieden, is het voorstellen het eigen huishouden in orde te houden. Indien de Vlaamse regering zekerheid en vertrouwen wil creëren, is dit uiterst belangrijk. De voorliggende Vlaamse begroting beantwoordt aan deze verwachtingen, want ze is evenwichtig en is de veruitwendiging van een aantal verdedigbare keuzes. Het begrotingssaldo is positief. De Vlaamse regering respecteert de strengste norm van de Hoge Raad voor Financiën. Gezien de conjunctuurprovisie en het tijdstip waarop de Vlaamse begroting is opgesteld, hanteert de Vlaamse regering zeer voorzichtige parameters.

Desondanks blijft de Vlaamse regering voor investeringen kiezen. Om deze investeringen te realiseren, maakt ze gebruik van een modern instrument, het FFEU. (*Opmerkingen*)

De Vlaamse begroting handhaaft het ritme van de schuldafbouw, leeft de afspraken van het Stabiliteitspact na en respecteert de aangegane engagementen. Ik denk hierbij in eerste instantie aan de engagementen die de Vlaamse regering is aangegaan inzake CAO's en het Stedenfonds. Ik wil er trouwens nog even op wijzen dat 80 percent van de doelstellingen in het Vlaams regeerakkoord door middel van deze Vlaamse begroting zullen worden gerealiseerd. Deze Vlaamse begroting stelt de Vlaamse regering in staat om uitdagingen aan te gaan en engagementen te respecteren. De Vlaamse begroting is in evenwicht. Eigenlijk heeft de Vlaamse regering zelfs een beperkte overschot.

Ik besef uiteraard dat de Vlaamse begroting voor 78 percent door middel van dotaties en slechts voor 22 percent door middel van een eigen fiscaliteit wordt gefinancierd. Desalniettemin zou ik hier even wat aandacht willen schenken aan het fiscaal beleid van de Vlaamse regering.

In de beleidsbrief heeft de Vlaamse regering een belangrijk steunpunt op het vlak van de fiscaliteit aangekondigd. Dit steunpunt biedt ons de mogelijkheid om op een wetenschappelijke manier te onderzoeken waar en hoe we onze fiscale middelen het best kunnen inzetten om het beleid te sturen. Tezelfdertijd wordt een permanente evaluatie van het effect van de Vlaamse fiscaliteit uitgewerkt. Op die manier kunnen we nagaan of de Vlaamse fiscale maatregelen de vooropgestelde doelstellingen bereiken.

Het is belangrijk dat een overheid dergelijke kwalitatieve toetsen en wetenschappelijke onderzoeken doet om een fiscaal beleid te voeren. Fiscaliteit is

Sannen

natuurlijk in eerste instantie een instrument om middelen te krijgen. Maar voor onze fractie moet fiscaliteit ook een middel tot beleidsmatige sturing zijn. Dit steunpunt kan daar een belangrijke bijdrage toe leveren.

Wat de uitgavenbegroting betreft, meen ik dat de juiste keuzes worden gemaakt. We hebben een beperkt budgettair kader. Daarbinnen maken we keuzes, mijnheer Van Rompuy, die uw CD&V niet durft of wilt maken. U hebt wel een verlanglijstje van zes of vier punten, maar nergens hebt u aangegeven waar u die middelen wilt halen of hoe u tot die bijkomende middelen komt. U hebt nergens aangegeven welke uitgaven in deze begroting niet wenselijk of verantwoord zijn, en waardoor u dit zou compenseren. U wilt slechts meer, zonder de verantwoordelijkheid te nemen. Voor de grootste oppositiepartij en de grootste partij in dit parlement vind ik dit een onverantwoordelijke houding. U moet hier optreden als een schaduwminister, maar dat is iemand die ook zorgt dat zijn plaatje klopt. Die oefening durft u echter niet aan. Misschien heeft de heer Denys gelijk : wie voor u kiest, kiest voor meer belastingen. Dan klopt het plaatje wel. Maar ook die duidelijke boodschap durft u niet te geven.

Wij maken keuzes in deze begroting. We kiezen voor het onderwijs. Zo stijgen de onderwijsuitgaven in deze begroting met 5,5 percent. Dat is niet niets. We kiezen voor welzijn, met een stijging met 4 percent in deze begroting. Ik besef wel dat de wachtlijsten zo nog niet opgelost zijn. In de Septemberverklaring heeft de regering zich er duidelijk toe verbonden om bij de begrotingscontrole verdere stappen te zetten. Ik wijs op de bijkomende infrastructuur voor de bejaardenzorg. Ik wijs op de initiatieven inzake de zorgverzekering. Ondanks de keuzes die we maken voor zorg, moeten we ons ook de vraag durven stellen hoe ver de verantwoordelijkheid van de overheid reikt in het verlenen van de nodige diensten opdat zou worden tegemoetgekomen aan die zorgvragen. Die verantwoordelijkheid is niet onuitputtelijk. Het tegemoetkomen aan de zorgvragen is niet alleen de verantwoordelijkheid van de overheid. Het is de verantwoordelijkheid van het individu, de samenleving en de overheid. Mevrouw de minister, ik kijk uit naar het debat van Kleurrijk Vlaanderen, dat duidelijk moet maken welke verantwoordelijkheden waar liggen. Voor een overheid zijn er nu eenmaal grenzen aan het beantwoorden van zorgvragen.

Dan kom ik bij het milieu. Bekijken we het aanwendingspercentage inzake de bodemsanering dat minister Dua de voorbije 3 jaar heeft bereikt, dan moeten we concluderen dat zij in die tijd meer heeft geïnvesteerd in bodemsanering dan de vorige regeringen samen. Dit is een voorbeeld van een goed en gezond begrotingsbeleid. Er werden middelen gereserveerd, en die werden voor 99,7 percent uitgegeven. In vorige begrotingsdebatten beweerde de heer Van Rompuy steeds dat de middelen lager liggen. Maar dit geld wordt nu uitgegeven, terwijl die middelen in het verleden nooit werden aangewend. Ik denk dat dit een voorbeeld is van een degelijk begrotingsbeleid, maar ook van een degelijk milieubeleid.

Ik wil toch even blijven stilstaan bij dit milieubeleid en de financiering ervan. Daarnet stelde de heer Tobback duidelijk dat forfaitaire belastingen niet sociaal zijn. Ik denk dat we ditzelfde verhaal moeten doortrekken. In het Zomerakkoord staat dat de forfaitaire belasting voor afval moet worden afgeschaft. Nu hoop ik dan ook dat, wanneer dit Vlaams Parlement en deze regering verder gaan nadenken over de financiering van het milieubeleid, dezelfde logica wordt doorgetrokken.

Milieuheffingen kunnen enkel en alleen dienen ter sturing, maar nooit direct ter financiering. Ze zullen natuurlijk sowieso een bijdrage leveren tot de financiering, maar de heffingen moeten geïnd worden om het beleid te sturen. Dat alle andere noodzakelijke middelen voor het milieubeleid uit de algemene middelen komen, lijkt me de logica zelf. Als men het voor de gemeenten oplegt, mag men als Vlaamse overheid hetzelfde verhaal moeten vertellen. Op geen enkele manier zou men bij de financiering van het milieubeleid de heffingen zuiver en alleen als een financieringsinstrument benaderen.

Mijnheer Van Rompuy, in het lijstje dat u hebt opgesteld, hebt u nergens het milieu als prioriteit naar voren geschoven. Welnu, dit is het onderscheid tussen u en ons. Milieu was een verantwoordelijkheid die de vorige regering moest opnemen, maar niet ten volle invulde. Milieu is nu een verantwoordelijkheid die we opnemen en ook proberen in te vullen. De kiezer weet ten minste dat milieubekommernis en ecologische duurzaamheid niet in jullie prioriteitenlijstje staan. Dank u, mijnheer Van Rompuy. (*Rumoer*)

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Als we kijken naar de milieu-uitgaven, dan zien we dat die minder stijgen dan het gemiddelde van de hele begroting. Is dat dan een prioriteit voor Agalev ? De uitgaven voor milieu stijgen met 1,4 percent. De gemiddelde uitgaven stijgen met 2,5 percent. En Agalev komt hier nu zeggen dat ze de grote kampioen is van de stijgende milieu-uitgaven.

U verwijt me dat ik geen prioriteiten zou stellen. Wij hebben er echter duidelijk voor gepleit om de lat gelijk te leggen in het onderwijs. We hebben gepleit voor meer middelen voor vorming en opleiding in werkgelegenheid. We hebben gepleit voor meer middelen voor het verenigingsleven. Ten slotte is er nog de zorg. Dat zijn voor ons de belangrijkste zaken. *(Opmerkingen van minister Steve Stevaert)*

Mijnheer de minister, ik durf dat te zeggen en ik herhaal dat ook voor de kiezer. Het investeren in het draagvlak van de samenleving, in gemeenschapsvoorzieningen, in onderwijs en in zorg, achten wij belangrijker dan gratis tv-kijken. Dat durf ik te zeggen voor de kiezer. Ons antwoord op de mondiale crisis is niet het gratis tv-kijken. *(Opmerkingen van minister Steve Stevaert)*

Daarmee gaan we in tegen een bepaald populisme. Daarmee gaan we in tegen het kortetermijndenken. CD&V opteert voor investeringen in de diepte. *(Opmerkingen van minister Steve Stevaert)*

Nu wordt er een spelletje gevoerd in elk politiek debat. Men beweert dat CD&V voor belastingverhoging is en voor hoger kijk- en luistergeld. Neen, we voelen er ons mee verantwoordelijk voor dat de samenleving momenteel onvoldoende investeert in de draagkracht van de economie, in werkgelegenheid en in onderwijs, als het gaat om gelijke kansen voor iedereen. Dat zijn voor ons de prioriteiten. *(Opmerkingen van minister Steve Stevaert)*

De heer Ludo Sannen : Mijnheer Van Rompuy, ik denk dat u toch een slecht leerling bent. U hebt daarnet inderdaad gezegd dat het FFEU voor u de zaak een beetje onduidelijk maakt. Dat begrijp ik, maar ik dacht dat minister Van Mechelen toch al alles in het werk heeft gesteld om in de commissie duidelijk te maken hoe dat FFEU werkt. In het totaal van uitgaven, zeker wat eenmalige uitgaven betreft en zeker wat bijvoorbeeld de bodemsanering betreft, zullen de middelen in het FFEU waarschijnlijk gevrijwaard worden. Het is duidelijk dat men die wel mee moet nemen in het totale budget dat voor een bepaald departement – in dit geval milieu – gebruikt zal worden.

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer de voorzitter, collega's, het gaat om veel meer dan de afschaffing van die ene taks. Het gaat om een beleid van lastenverlaging dat complementair is met het federale beleid. Die twee zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden.

Ik ben benieuwd welke keuzes CD&V zou maken. De federale overheid heeft gezorgd voor de hervorming van de personenbelasting, de verlaging van de vennootschapsbelasting, de indexering van de belastingschalen en de afschaffing van de crisisbijdrage ; de Vlaamse overheid heeft gezorgd voor de afschaffing van het kijk- en luistergeld en de verlaging van de registratierechten. Mijnheer Van Rompuy, wat zult u doen als uw partij morgen weer wordt geroepen tot regeringsverantwoordelijkheid ? Waarmee zult u de meeruitgave die u bepleit, financieren ? U zegt niet waarvoor u minder zult uitgeven. Behalve dat de afschaffing van het kijk- en luistergeld, het “gratis tv-kijken”, niet essentieel is.

Dat is inderdaad niet het belangrijkste. Essentieel is dat de economie alleen maar kan worden aangewengeld als de conjunctuur herneemt. Dat is een mondiaal gegeven. Doe dus niet alsof de Vlaamse regering de verantwoordelijkheid draagt voor de moeilijke fase in de economische conjunctuur die zich in heel de wereld aftekent. We gedragen ons op economisch vlak nog steeds beter dan sommige van de ons omringende landen, die opnieuw in het rood gaan. Onze begrotingen blijven gezond. Dat is een heel belangrijk pluspunt.

Op het moment dat de economische motor opnieuw op dreef komt, moeten we competitief zijn qua loonkost, en moet de bevolking opnieuw geloven in het feit dat arbeid loont. Het is heel belangrijk voor de economie dat de burgers bereid zijn inspanningen te leveren omdat daar een humaan fiscaal klimaat tegenover staat.

Die keuze hebben we gemaakt, naast andere keuzes die geleid hebben tot meer uitgaven, bijvoorbeeld in onderwijs en milieu. U kent het lijstje. Als u zegt nog meer te willen investeren in onderwijs, welzijn en milieu, dan moet u ook zeggen hoe u het zou betalen. U zegt de moed te hebben te zeggen dat het kijk- en luistergeld niet essentieel is, maar het gaat om meer dan dat. Op federaal en Vlaams niveau samen is er sprake van miljarden aan lastenverlaging. Uw partij zal daarmee worden gecon-

Dewael

fronteerd als ze ooit weer regeringsverantwoordelijkheid draagt.

Zeg aan de kiezers wat uw alternatief is, en hoe u het zult financieren. Zeg hen dat een van uw middelen om het te financieren, het terugdraaien is van de lastenverlaging van paars-groen. Als u de moed hebt dat aan de kiezer te zeggen, dan heb ik respect voor u. Maar tot nu toe vertelt u een gratis oppositieverhaal. U zegt nooit hoe u uw plannen wilt financieren. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Ik heb de moed te zeggen dat uw gratis verhaal niet klopt. Het is inderdaad niet gemakkelijk dat te doen ten aanzien van de publieke opinie. U kunt elke dag uw visie uitba zuinen. Ik heb die mogelijkheid niet, maar ik durf het wel zeggen.

Het federaal Planbureau heeft aan de hand van groeihypothesen van de uitgaven voor de gezondheidszorg en dergelijke berekend dat er de volgende jaren geen ruimte zal zijn, noch voor nieuwe uitgaven, noch voor lastenverlaging. Toch zegt premier Verhofstadt dat hij voor 115 miljard frank belastingverlaging zal kunnen doorvoeren. Bondskanselier Schröder heeft in Duitsland dezelfde leugen verkocht, en moet zich nu in het parlement verantwoorden voor onverantwoorde verkiezingsbeloftes.

Wij zullen de belastingverlaging niet terugschroeven, noch het kijk- en luistergeld opnieuw invoeren. Wel hebben we de plicht als oppositiepartij te zeggen welke keuzes we zouden gemaakt hebben als we dat hadden moeten doen. Mijnheer Sannen, diep in uw hart zou u dat ook hebben gedaan. *(Opmerkingen van de heer Ludo Sannen)*

U hebt gezegd er een koele minaar van te zijn. Minister Vogels, u hebt het een giftige cocktail genoemd. U hebt 125 miljoen extra gevraagd voor de zorgsector. Ik zie in het verslag dat u in totaal ongeveer 12 tot 13 miljoen hebt bij gekregen, of 10 percent van wat u hebt gevraagd. U hebt die giftige cocktail opgedronken.

Mijnheer de minister-president, wat mij stoort aan uw verhaal is nieuw in de Vlaamse politiek. We hebben vroeger altijd een beleid in de diepte gevoerd. Ik denk aan de heer Geens met Flanders

Technology, de heer Van den Brande met innovatie en vernieuwing en de heer De Batselier met het draagvlak voor de economie. Daar draaide het om. U zegt : ik ben het syndicaat van de belastingbetaler, ik ben de minister-president die alleen dat doet.

Ik spreek nu als econoom, maar het verbruik stimuleren via lagere belastingen op een ogenblik dat er geen vertrouwen is, verhoogt alleen het sparen. Dat gebeurt in Nederland waar de belastingen veel meer werden verlaagd dan hier. De overheid krijgt het verbruik niet los omdat er geen vertrouwen is. Hoe kunt u vertrouwen creëren ? Door te investeren in de diepte, door het draagvlak te versterken en door de ondernemingen opnieuw competitief te maken. U zegt dat we het federaal en Vlaams moeten bekijken. Ik wil dat ook wel eens doen. Fa Quix van de textielindustrie zegt dat de kostenhandicap 12 percent bedraagt, de heer De Pril van Agoria spreekt over 10 percent. Onze ondernemingen zijn niet meer competitief. U hebt een boekje geschreven op het einde van de vorige legislatuur over de Belgische ziekte. Toen waren er een miljoen werklozen in België, nu zijn er meer werklozen dan in 1999, toen u met premier Verhofstadt sprak over de Belgische ziekte. De competitiviteit van de ondernemingen is opnieuw ondermijnd. Fa Quix zegt het en Agoria eveneens.

Het is onvoorstelbaar dat u blijft volharden in de boodschap dat er niets aan de hand is, dat u goed bezig bent en dat de belastingen moeten worden verlaagd. Dat is misschien een liberale visie, maar als u de belastingen verlaagt en er is geen vertrouwen, dan wordt het geld opgepot en komen we in de 'liquidity trap' van Keynes terecht. Dat betekent dat de economie niet uit de neerwaartse spiraal geraakt en daarom hernemen de groei en de investeringen niet. De Vlaamse minister-president blijft de boodschap geven dat : 'er is niets aan de hand.' *(Applaus bij CD&V)*

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer Van Rompuy, ik daag u uit om één citaat van mij terug te vinden waarin ik zou zeggen : 'er is niets aan de hand'. Er is economisch gezien, in heel de wereld, natuurlijk iets aan de hand. Dat onderkent iedereen. Ik geef u één cijfer : in de Verenigde Staten is zowat 10,5 percent van de jobs in de industrie verloren gegaan. Dat is het equivalent van 60 Philips-sluitingen in Vlaanderen.

Dewael

Een gezaghebbend econoom als de heer Noels van Petercam zegt dat de herstructureringsplannen in wereldwijde plannen van multinationals en we in Vlaanderen een deel van de klappen incasseren. Dat is normaal, daar kan niemand wat tegen ondernemen. Als Vlaanderen door de herstructureringsplannen in multinationals zwaardere klappen zou incasseren dan andere landen, dan zou er iets aan de hand zijn. Ons economisch beleid is een flankerend en voorwaardescheppend beleid en moet ervoor zorgen dat wanneer de economie opnieuw op gang komt, het klimaat in Vlaanderen van die aard is dat opnieuw investeringen kunnen worden aangezwengeld.

Aan de andere kant zegt u dat we dat niet doen. Hier wil ik nog eens op ingaan. Het zou uiteraard nogal simpel zijn om alleen de lasten en de loonkost te verlagen en te denken dat alles dan wel vanzelf zal gaan. Ik had graag iets meer voluntarisme, daar is de regering effectief van overtuigd. Ik geef een aantal voorbeelden: het decreet inzake de economische expansie, het ontwerpdecreet Archimedes over het aanzwengelen van risicokapitaal dat is goedgekeurd door de Vlaamse regering en eerstdaags in het Vlaams Parlement komt, de Huisen van de Vlaamse Economie, de nieuwe regeling inzake het waarborgfonds, de peterschapscheques, de adviescheques, het innovatiepact. U zegt dat we geen enkel economisch beleid voeren. Ik geef u nochtans een aantal voorbeelden waaruit blijkt dat de Vlaamse regering wel degelijk keuzes maakt met betrekking tot het uittekenen en concipiëren van een economisch flankerend beleid.

U zegt bijvoorbeeld dat ik geen werk maak van het innovatiepact. Nochtans hebben we de rectoren van de universiteiten en de bedrijfsleiders ontvangen. Zij hebben toen enthousiast verklaard dat zij samen met de overheid een innovatiepact moeten sluiten, vermits zij vaststellen dat de overheid bijkomende inspanningen doet. De cijfers dienaangaande zijn voldoende bekend. Ik verwijs bijvoorbeeld naar wat we hebben gedaan voor het IMEC en naar wat we volgend jaar zullen doen. Aan de privé-sector hebben we duidelijk gezegd dat het niet om een eenzijdig verhaal mag gaan. Het is niet alleen de overheid die meer moet investeren in onderzoek en ontwikkeling. Ook de privé-sector moet dat doen. De privé-sector is daar trouwens toe bereid. In die zin moeten we komen tot een pact waarbij tegenover elke euro van de overheid een euro vanuit de privé-sector staat, en dit om de doelstellingen van Lissabon te kunnen bereiken.

Ik verwijs ook naar de Dag van de Technologie. Ik verwijs – op federaal vlak – naar de verlaging van de vennootschapsbelasting. Die verlaging is het beste antwoord dat we kunnen geven om het competitiviteitsprobleem aan te pakken. Globaal gezien gaat het hierbij om een bijzonder KMO-vriendelijke verlaging. Aangezien het accent van de Vlaamse economische bedrijvigheid bij onze KMO's ligt, is dat voor Vlaanderen dan ook een bijzonder goede zaak.

Ik heb dus zeven of acht voorbeelden gegeven om aan te tonen dat het om méér gaat dan een politiek van lastenverlaging. U moet wel beseffen dat die lastenverlaging cruciaal is als men het vertrouwen in de economie wil herstellen. Dan betekent lastenverlaging een versterking van het consumentenvertrouwen, en dat vormt een heel belangrijke schakel.

U hebt dienaangaande een keuze gemaakt. U vindt dat geen prioriteit, maar wij wel. We zullen de kiezer laten oordelen wie het bij het rechte eind heeft. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer Ludo Sannen : Wat de andere beleidskeuzes betreft, verwijs ik naar mijn collega's die later het woord zullen voeren.

De voorzitter : Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde : Mijnheer Sannen, u zegt dat milieu een prioriteit is voor Agalev. Ik wil u het tegendeel bewijzen.

Denk maar aan Isvag. Na drie jaar hebben we van uw minister nog steeds geen duidelijkheid gekregen over de plannen dienaangaande.

Denk maar aan de Indaver-oven. De bouw van een nieuwe wervelbedoven is al gepland en de minister heeft daarvoor de vergunning afgeleverd. Nochtans heeft de Afdeling Preventie en Sociale Gezondheidszorg van de Vlaamse Gemeenschap een negatief advies verstrekt.

Denk maar aan het overstromingsgebied in Kruike of aan de Vlaamse crematoria waarvan sommige meer dan honderdmaal de norm overschrijden.

In al die dossiers stelt Agalev ons zwaar teleur. Als milieu voor Agalev een echte prioriteit is, dan zou zij die dossiers toch ernstig moeten aanpakken.

De heer Ludo Sannen : Mevrouw Van den Eynde, heel wat van die dossiers worden effectief aangepakt. Het Isvag-dossier is nog lopende en voor Indaver werd een bewuste keuze gemaakt. Ik wil ook benadrukken dat er in deze legislatuur een stop werd doorgevoerd op nieuwe verbrandingsinstallaties, denk maar aan Drogenbos, en er een andere keuze werd gemaakt voor het verwerken van afval.

Ik ken het dossier van de crematoria onvoldoende om u nu te antwoorden, maar herinner mij wel dat daarover onlangs een actuele vraag werd gesteld. Ik neem aan dat u al die technische dossiers zult kunnen aankaarten wanneer minister Dua hier is. Ik hoop dat u van mij niet verwacht dat ik de exacte stand van zaken van al die technische dossiers ken.

De heer Eloi Glorieux : De afvalverbrandingsoven van Drogenbos is er evenmin gekomen.

De heer Ludo Sannen : Tussen de opmaak van de begroting en de bespreking ervan in deze plenaire vergadering liggen natuurlijke enkele maanden. Ik wil in dit verband twee thema's aankaarten die thans heel actueel zijn waardoor de regering ertoe verplicht zal worden om haar keuzes in deze begroting opnieuw te toetsen en desnoods bij te sturen naar aanleiding van een volgende begrotingscontrole.

Een eerste element is de economische terugval. Die kan niet worden afgedaan als een dipje. Naar aanleiding van de de Septemberverklaring heb ik gepleit voor een offensiever beleid. De sluitingen, afslankingen en faillissementen nemen echter nog toe. De werkloosheid groeit, en niet alleen bij jongeren en allochtonen. Op dit moment zijn er 380.000 werklozen in Vlaanderen, 33.558 meer in vergelijking met vorig jaar. De onzekerheid houdt aan. Ik verwijs naar de ontoelaatbare retoriek van de VS in verband met Irak. Na de delokalisatie van de massaproductie komt de delokalisatie van de gekwalificeerde arbeid, kijk maar naar Philips, Alcatel, enzovoort. Blijkbaar zijn kennis en scholing een onvoldoende antwoord om ervoor te zorgen dat we bedrijven hier kunnen houden.

Het is goed dat we de loonlast doen dalen. We kunnen dat nog meer doen als we andere keuzes maken. Bijvoorbeeld door de invoering van een energieheffing kunnen wij bijkomend de belasting op arbeid verlagen en een nieuwe impuls geven aan de industriële ontwikkeling. Toch kunnen we de loonlast niet blijven verlagen. Na 10 jaar doekt het bedrijf IBM zijn afdeling met meer dan 1.000 werknemers in Hongarije op. Met heel veel subsi-

dies is IBM daar neergestreken omwille van de loonlast, en nu is die daar ook al te hoog. Het is moeilijk om daarop een antwoord te geven. Vlaanderen kan dat niet, en België evenmin. Tegenover die globaliserende economische tendens moeten we een democratischer en een socialer globalisering nastreven. We kunnen Europa niet verder uitbouwen zonder gestalte te geven aan een sociaal Europa. Misschien kunnen wij aandringen bij onze vertegenwoordigers in de conventie om ook dat element in het besluitvormingsproces van de hervorming van Europa aan te kaarten.

We moeten sociale akkoorden afsluiten die verder reiken dan België. Anders kunnen we ons onmogelijk wapenen tegen de globaliserende economie. We kunnen de lasten verlagen en een flankerend beleid voeren maar dit geeft onvoldoende waarborgen. Er is een goed flankerend beleid voor Philips gevoerd : zijn gebouwen kreeg het bijna gratis, het kreeg veel steun van de stad voor vorming en begeleiding. Toch sluit Philips zijn deuren.

Wat kan Vlaanderen wel doen ? We kunnen onze eigen KMO's stimuleren. We moeten ervoor zorgen dat onze bedrijven standhouden en zich verder kunnen ontwikkelen. Een bedenking hierbij : bepaalde Limburgse KMO's, die ontstaan zijn met Vlaams kapitaal, hebben hun tweede vestiging niet in Vlaanderen maar in Polen of Tsjechië gebouwd. We moeten mensen hier aanzetten tot het ontwikkelen van eigen bedrijven, maar of dit steeds een garantie is voor bijkomende tewerkstelling in Vlaanderen weten we niet. Toch moeten we het ondernemen in Vlaanderen bevorderen. In die zin steun ik minister Gabriëls in zijn intentie.

Vlaanderen ontwikkelt 2,6 percent eigen initiatieven, Nederland 4,6 percent. We hebben angst voor risico's, op economisch vlak en op andere vlakken. We moeten onze mentaliteit en onze cultuur wijzigen en beter leren omgaan met risico's. Een ander punt dat de jongste tijd sterk op de voorgrond treedt, is uiteraard de integratiepolitiek. Ook hier speelt de angst voor het nemen van risico's. We wensen enkel zekerheid en comfort en we willen ingedekt zijn.

Dat de Vlamingen geen risico's durven nemen, vertaalt zich economisch door een gebrek aan ondernemingszin. Dit uit zich echter ook op andere vlakken in de maatschappij.

Ik zal het hier niet hebben over het ontwerp van inburgeringsdecreet. We hebben dat debat al voldoende gevoerd. Toch zijn er twee zaken die me angst aanjagen. Als we spreken over integratiepro-

Sannen

blemen, dan hebben we het bijna altijd over verantwoordelijkheden die 'zij' moeten opnemen. We moeten echter ook kijken naar de tewerkstellingsgraad bij mensen tussen 25 en 39 jaar. In Heusden-Zolder is 42,8 percent van de werklozen allochtoon, in Genk 38,6 percent, in Beringen 38,3 percent, in Antwerpen 37 percent, in Mechelen 34,3 percent. Die cijfers tonen aan dat er wat aan de hand is.

Ik beweer niet dat het creëren van werk voor allochtonen dé oplossing biedt. Als we echter niet kunnen waarborgen dat deze werkloosheidsgraad zal dalen, dan zullen ook andere initiatieven inzake integratie niet lukken. We dragen daarin een grote verantwoordelijkheid. Hoeveel bedrijfsleiders die sollicitaties binnenkrijgen, nodigen mensen met een vreemde naam uit voor een gesprek, ook al voldoen ze aan de voorwaarden? Weinig!

Indien we niet in staat zijn om in het kader van de tewerkstelling quota te hanteren, moeten we toch een morele code kunnen afsluiten met de werkgevers zodat ze bij elke sollicitatie minstens een aantal allochtonen uitnodigen. Op die manier krijgen deze kandidaten de kans te tonen wat ze kunnen en wat ze waard zijn en kunnen de werkgevers tonen dat sollicitanten niet worden uitgesloten op basis van hun naam en op basis van hun afkomst.

Het toenemende racisme jaagt me angst aan. Vorige week sprak ik met een directeur van een school met veel allochtone jongeren. Deze leerlingen moeten stage lopen. Ze krijgen echter nauwelijks stageplaatsen omdat winkeliers of eethuizen zeggen dat klanten weigeren door hen bediend te worden. In welk soort samenleving komen we terecht? Hoe kunnen we hen kansen geven tot scholing en vorming? Onze verantwoordelijkheid daarin is ontzettend groot.

Mijnheer de minister-president, gisteren heb ik de Antwerpse Burgerkrant in handen gekregen, met daarin een opiniestuk. Het hele stuk is walgelijk. Ik zal er slechts één citaat uit halen. 'Het verband tussen de islam en criminaliteit is nog steeds een taboe dat overeind blijft. Sommige politici blijven elk verband tussen beiden ontkennen en stellen dat de fundamentalistische islam een kleine minderheid is'.

In dit stuk wordt de totale islam mee verantwoordelijk gesteld voor de criminaliteit in de samenleving. Ik ben het ermee eens dat er uitwassen zijn,

dat er fundamentalisme is, dat er aan beide kanten onverdraagzaamheid bestaat en dat het integratieproces een gemeenschappelijke verantwoordelijkheid is. Als dit opbod echter de toon is van mensen die met ons in de regering zitten, dan heb ik het daar ontzettend moeilijk mee.

Als we de integratieprocessen willen verbeteren en de economische recessie willen aanpakken, dan moeten we bereid zijn tijdens de begrotingscontrole de huidige begroting te toetsen aan deze aandachtspunten. Een begroting moet steeds rekening houden met de evolutie in de samenleving. Mijnheer de minister-president, mijnheer de minister, ik vraag u dan ook daar aandacht voor te hebben.

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer Sannen, u maakt gewag van de islam en van fundamentalisme. Het is nogal wies dat we niet akkoord kunnen gaan met de fundamentalistische islam. Ik meen ook dat u dat hebt gesteld.

Het standpunt van mijn partij is zeer duidelijk en wordt ook heel goed verwoord in de commissie die momenteel het inburgeringsdecreet bespreekt. Wij blijven bij ons standpunt dat wij ons moeten blijven verzetten tegen fundamentalisme. Ik ga uiteraard akkoord met uw stelling dat we niet mogen veralgemenen. Daarover mag geen misverstand bestaan.

De heer Ludo Sannen : Ik ben blij met uw opmerking, mijnheer Vermeiren. Ik wil enkel zeggen dat er bepaalde problemen zijn, ook bij de integratieprocessen. Als die naar boven komen, moeten we bereid zijn om onze begroting telkens als iets evolutief te hanteren. We moeten bij de begrotingscontrole de antwoorden op deze problemen evalueren en misschien ook enkele wijzigingen of verschuivingen doorvoeren.

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer Sannen, ik heb u zo-even met recht en rede horen afzetten tegen het feit dat sommigen weigeren te worden bediend door allochtonen. Ik heb daar afgrijzen voor, ik huiver daarvoor. Ik heb in deze zaal echter wel kunnen vaststellen dat anderen daarmee glimlachen.

De heer Ludo Sannen : Mijnheer de minister-president, mijnheer de minister, ik ben ervan overtuigd dat deze begroting zal worden omgezet in concreet beleid. Hopelijk gebeurt dat in een goede samenwerking met dit parlement. Onze fractie zal in elk geval haar verantwoordelijkheid nemen.

We geven u en uw regering het vertrouwen. Onze fractie zal deze begroting dan ook goedkeuren. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : De heer Lauwers heeft het woord.

De heer Herman Lauwers (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, ik zal zeker kort zijn, omdat we binnen mijn fractie de spreektijd intern nog eens verdelen uit democratische loyaliteit, zoals u weet. Dat verplicht mij om me echt tot de essentie te beperken.

Ik denk dat de heer Van Rompuy op één punt gelijk heeft, met name het feit dat dit geen worst case-begroting is. De conjunctuur kan inderdaad nog dalen, en dus ook de inkomsten. Er hangt ons nog een herberekening van de dotaties boven het hoofd en er heerst onzekerheid over de BTW-factuur van de investeringen van Aquafin. Dat maakt begroten natuurlijk niet gemakkelijk.

Er zijn dus die belastingverlagingen geweest, niet alleen inzake het kijk- en luistergeld maar ook inzake de registratierechten, die naar mijn gevoel een veel grotere maatschappelijke impact hebben. We moeten dringende uitgaven doen voor tewerkstelling, zowel voor jongeren als voor allochtonen. Er zijn investeringen nodig in mobiliteit en in verkeersveiligheid, en dat creëert ook tewerkstelling. Wachtlijsten moeten worden weggewerkt en we moeten proberen te komen tot een objectieve financiering in het onderwijs. Verder is er de betaling van het Gemeentefonds, het financieren van het lokaal cultuurbeleid, enzovoort.

Nu een worst case-begroting indienen, zou volgens mij maatschappelijk en economisch onverantwoord zijn. Dat betekent echter inderdaad dat die begroting moet worden bijgestuurd bij de budgetcontrole. Binnen 4 maanden weten we meer over de conjunctuur en de groei en hebben we ook de voorlopige rekening van 2002. Misschien hebben we dan ook al zicht op die herberekening van het BNI en misschien hebben we dan groen licht gekregen van Europa over de 6 percent BTW op watervoorziening, enzovoort. Ondertussen zijn er alvast de conjunctuurprovisie in de begroting en een federaal akkoord over de verlaging van de verhoogde schuldafbouw.

Ik geef dus graag toe dat dit een ietwat voorlopige begroting is. Dat is niet verkeerd. De heer Van Rompuy en zijn fractie zouden gelijk hebben indien dit de laatste begroting van deze regering zou zijn. Dat is echter niet het geval. De budgetcontrole voor 2003 moet nog komen en er moet nog een begroting voor 2004 worden opgemaakt.

Ik vind het verantwoord dat de Vlaamse regering ervan uitgaat dat ze een legislatuurregering is en dat ze dus op langere termijn kan denken. Ze moet zich niet beperken tot de termijn van het eerstkomende jaar of halfjaar. Ik steun dus samen met het grootste gedeelte van mijn fractie de globale visie van de minister van Financiën en Begroting.

Ik daag het Vlaams Blok en CD&V uit om duidelijk te maken op welke manier deze begroting lichtzinnig zou zijn, terwijl ze de minister van Financiën en Begroting ernstig nemen en ervan uitgaan dat deze regering een legislatuurregering is. CD&V bekritiseert wel de overschatting van de inkomsten, maar aan de andere kant wordt in alle commissies tijdens de begrotingsbesprekingen gepleit voor meer uitgaven. Dat pleidooi is dikwijls terecht. Wij zouden ook graag meer middelen hebben voor welzijn, onderwijs, cultuur, tewerkstelling en andere zaken. Ik daag de oppositie dus uit om eens duidelijk te maken waar al die overbodige of te grote kredieten dan kunnen worden gevonden. Ik vind er geen.

De begroting is opgemaakt onder moeilijke omstandigheden, en daarom zijn er keuzes gemaakt. Ik denk dat we gerust kunnen zeggen dat die keuzes zijn gebaseerd op solidariteit tussen Vlamingen of tussen wie in Vlaanderen woont. Ik denk dan aan de zorgverzekering. Ik deel de ergernis die de minister-president voelt bij de kritiek op de verhoging van de individuele bijdrage voor die zorgverzekering. We verhogen inderdaad die bijdrage. Voor mij mag die nog meer worden verhoogd als dat tot gevolg heeft dat we de doelgroep kunnen uitbreiden. De bijdrage moet dan wel worden gekoppeld aan het inkomen. Of dat vandaag al moet gebeuren, weet ik niet. Ik weet immers niet of de administratieve kosten daarvan nu te verantwoorden zouden zijn. Het gaat immers maar om een bedrag van 15 euro.

Er is bovendien een solidariteit tussen steden en gemeenten en tussen gemeenten onderling bij de financiering van het nieuwe Gemeentefonds en van het Stedenfonds. Er is een solidariteit tussen generaties en tussen gezonden en personen met een handicap. Er kan dus niet worden beweerd dat er geld over de balk wordt gesmeten of dat er geen

Lauwers

keuzes worden gemaakt. Natuurlijk zou er nog veel meer moeten gebeuren. Ik denk voor het onderwijs dan aan NT 2 en aan de lat gelijk leggen. We zouden oude bedrijfsterreinen moeten saneren en noem maar op. We leven echter niet op een gasbel zoals in Nederland. We hebben geen natuurlijke rijkdommen meer. We hebben ook niet de controle over de eigen fiscaliteit. Bovendien betalen we Belgische schulden af. Toch modderen we niet zomaar wat aan.

Zijn er dan geen problemen? Verschillende volksvertegenwoordigers zullen nog uiteenzettingen houden over specifieke deelaspecten van deze begroting en daarbij wijzen op een aantal problemen. Ik wil er nu een probleem uithalen dat onze bijzondere aandacht moet krijgen. Dit probleem komt in de media te weinig aan bod en overstijgt bovendien de specifieke ministeriële bevoegdheden.

Ik vrees dat we behalve naar een inkomenskloof ook naar een woonkloof evolueren. Veel Vlamingen wonen zeer goed, in villa's of verkavelingen, oude herenhuizen of in sociale woningen, maar nog teveel mensen wonen in weekendverblijven en campings of zijn afhankelijk van huisjesmelkers.

Onze woonkwaliteit is wel goed. Alleen de Scandinavische landen doen het op dit vlak beter. Het beleid heeft echter vooral effect op de lagere middeninkomens. Zij krijgen nu de kans om eigendom te verwerven. Een neveneffect hiervan is wel dat de lage inkomens op onvolwaardige woningen zijn aangewezen. Het gaat dikwijls om oudere werklozen, alleenstaande moeders met kinderen, bejaarden of migrantengezinnen.

Ik heb geen kritiek op de huidige maatregelen om socialehuurwoningen te koop aan te bieden aan huurders die iets boven de inkomensgrens zitten. Het zal de sociale mix in de buurt verbeteren, maar misschien moeten de huurders ook de kans krijgen om verder te huren aan een hogere huurprijs. Het is positief dat de privé-sector wordt ingeschakeld om huurprojecten te realiseren en zo de norm van 15.000 nieuwe woningen te halen. Beide initiatieven zijn vooral gericht op de lagere middeninkomens, namelijk op de mensen die met wat hulp net iets kunnen kopen en onderhouden, en een huur van 10.000 tot 12.000 frank voor een appartement of 15.000 frank voor een huis kunnen betalen. Het aanbod aan echte socialehuurwoningen tegen 5.000 of 8.000 frank dreigt echter te dalen, terwijl net dat specifiek aanbod nodig is. We moeten immers min-

stens twee huurwoningen verkopen om een nieuwe te kunnen bouwen.

De stadsvernieuwingsprojecten die met PPS worden gelanceerd, brengen eveneens een vorm van sociale verdringing teweeg. De herziening van het Silvertopdossier via inspraak van de bewoners was wel een positief element. Veel PPS-projecten zijn niet op jonge gezinnen met kinderen georiënteerd. De stadsvlucht is inderdaad gestopt dankzij het feit dat bemiddelde alleenstaanden of 50-plussers terug naar de stad komen, maar jonge gezinnen met kinderen trekken na een aantal jaren weg uit de stad en zijn aangewezen op duurdere woningen in het buitengebied. Dat is de sociologische tendens in de grote steden.

De woonkwaliteit is dus in het algemeen goed, vooral voor lagere middeninkomens, maar heeft twee ongewilde neveneffecten. De laagste inkomens dreigen nog meer afhankelijk te worden van slechte huisvesting of huisjesmelkers, en jonge gezinnen met kinderen zijn aangewezen op het duurdere buitengebied.

Wonen, woonzekerheid en woonkwaliteit zijn samen met werkgelegenheid de grootste oorzaken van tevredenheid of ongenoegen van de allochtone en autochtone Vlamingen. We hebben dus bijzondere aandacht voor dit inclusief beleid, dat zowel gaat over ruimtelijke ordening, stedenbeleid en financiën als over huisvesting. Op dit ogenblik kan geen politicus of partij dat als zijn of haar USP of core business beschouwen.

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Ik dank de heer Lauwers voor de toonzetting van zijn uiteenzetting. Hij heeft het immers over een zwaar probleem waarover ik van de andere fracties niets heb gehoord. Er zijn duidelijk te weinig sociale woningen. Er zijn te weinig sociale huur- en koopwoningen. Dat is zo in de steden, maar ook meer en meer in de landelijke gebieden. Tezelfdertijd blijft het torenhoge probleem van de hoge bouwgrondprijzen voortbestaan. In sommige gemeenten, maar wellicht ook in geheel Vlaanderen, kunnen jonge tweeverdienersgezinnen het niet meer aan om een stuk bouwgrond te kopen. We beleven nochtans een periode van hoogconjunctuur.

Het Vlaams Parlement heeft daarover al veel gedebatteerd. We zouden echter een beleid moeten voeren dat dit opnieuw mogelijk maakt. Minister Van Mechelen heeft al verschillende keren een lans gebroken voor een oplossing via de woonuitbrei-

De Roo

dingsgebieden. Dat moet uiteraard aan voorwaarden worden gekoppeld. De nieuwe omzendbrief is nogal ingewikkeld. Men wil, al dan niet na een woonbehoeftenstudie, een oplossing creëren. Hoe staat u daartegenover? Mag men woonuitbreidingsgebieden aansnijden om het aanbod van bouwgronden te vergroten, en om zo de prijzen te doen dalen? Ik heb daarover nog geen duidelijk standpunt gehoord.

De voorzitter : De heer Lauwers heeft het woord.

De heer Herman Lauwers : Het probleem is breder dan huisvesting. Het heeft ook met ruimtelijke ordening te maken, en ik wuif dat niet weg. Het aansnijden van woonuitbreidingsgebieden mag onder bepaalde voorwaarden. Dat kan niet in alle gevallen. Het is nu niet bepaald een grondrecht om te mogen nieuwbouwen. Vernieuwbouw is er ook nog. Kwalitatief goed wonen is wél een grondrecht. Verder merk ik dat in de gemeente die u goed is vertrouwd nog ontzettend veel bouwgronden in de huidige rode gebieden van de gewestplannen aanwezig zijn. Ze zijn bouwrijp, maar ze moeten eerst op de markt worden gegooid. De maatregelen die minister Van Mechelen in dat verband heeft genomen, zijn goed. Er zal op dat vlak nog meer moeten gebeuren. In mijn eigen, zeer dichtbevolkte gemeente zijn er nog in bijna elke straat in de rode zones bouwgronden aanwezig. Een ongebreidelde aansnijding van de woonuitbreidingsgebieden is dus niet nodig.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Ik wil de indruk niet laten overheersen dat we op dat vlak geen beleid voeren. We werken aan een driesporenbeleid. Het eerste spoor is de huisvesting. We opteren voor het stimuleren van eigendomsverwerving en voor het versneld beschikbaar maken van nieuwe sociale woningen.

Het tweede spoor is de ruimtelijke ordening. We proberen een evenwicht te vinden bij het versterken van het stedelijke gebied. Ik stel vast dat overal in Vlaanderen wordt geprobeerd om in dorpen en steden kleinere woongelegenheden te slopen en nieuwe op te trekken. De omzendbrief-woonuitbreidingsgebieden is wel duidelijk. Bij optie 1 is er wel een woonbehoeftestudie, bij optie 2 niet, maar daar zijn wel een aantal planologische welbepaalde indicatoren die bepalen of een gebied mag worden aangesneden. Het is niet mijn bedoeling om 16.384

hectare aan reserve woonuitbreidingsgebied in de nabije toekomst opnieuw te verkavelen. We moeten goed zien wat we waar doen.

Het derde spoor is gebaseerd op het instrument van de fiscaliteit. Er wordt trouwens makkelijk vergeten dat we amper over dit instrument beschikken. In Vlaanderen is fiscaliteit nog nooit zoveel als nu gebruikt om een bepaald beleid te steunen. Denken we maar aan de registratierechten en de maatregelen in het programmadecreet over onroerende voorheffing. De maatregelen dienen om het herwaarderen van verkrotte woningen opnieuw te stimuleren en om de leegstand van winkels tegen te gaan door onder meer het verbouwen van nutteloze winkels tot woningen.

Natuurlijk kunnen we niet alle problemen oplossen in zes maanden, maar met het driesporenbeleid werd een duidelijk woonbeleid op touw gezet. Over twee tot drie jaar zullen de resultaten echt merkbaar zijn. Het is logisch dat we het beleid continu moeten monitoren. We moeten dat doen in het teken van de verzoening tussen ruimtelijke ordening, huisvesting en van de noden van jongen gezinnen, op voorwaarde dat we de kwaliteit van onze ruimtelijke ordening in Vlaanderen blijven bewaken.

De voorzitter : De heer Lauwers heeft het woord.

De heer Herman Lauwers : Mijnheer de minister, mathematisch gezien hebt u twee of drie stemmen van mijn fractie nodig. U zult er morgen waarschijnlijk zes krijgen, maar ik benadruk dat u die stemmen moet blijven verdienen. Het gaat immers over zes onafhankelijke stemmen die los staan van eender welk kartel – en u begrijpt wel wat ik bedoel. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : De heer Vandenbroeke heeft het woord.

De heer Chris Vandenbroeke (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik heb waarschijnlijk een verrassing voor de heer Tobback, want ik zal niet verwijzen naar de heer Bourgeois en ik zal het niet hebben over de puinhopen van paars-groen. Ik wil het wel even hebben over de pijnpunten die zich aandienen op een scharniermoment voor Vlaanderen. Die pijnpunten vereisen dringend een oplossing.

De legislatuur is al 3,5 jaar bezig. Ik wil samen met u nadenken over die voorbije periode. Het was immers de start van een nieuw soort coalitie. Hoe zijn we gestart? Hoe hebben we de kansen en uitda-

Vandenbroecke

gingen benut ? We hebben nog anderhalf jaar te gaan. Op welke manier zullen we nog in staat zijn om remedies te vinden tegen de gemaakte fouten – want er werden wezenlijke fouten gemaakt op een historisch moment ?

Ik wil het heel even hebben over de start van de legislatuur. Deze regering kreeg 3,5 jaar geleden de buitenkans om op een ideaal moment van start te mogen gaan, namelijk op het einde van de 'brilliant nineties'. Het was een periode die ons de 'golden sixties' in herinnering bracht met een op en top economische groei. Inspelend op de gebeurtenissen van het recente verleden en op de spaarzaamheid van de vorige legislatuur onder druk van de Maas-trichtnorm, konden we van start gaan met iets totaal nieuw.

Er was ook heel wat belangstelling van de media voor deze nieuwe coalitie. CD&V was er niet meer bij en het zou anders worden. Deze nieuwe ploeg wordt geleid door een talentrijk, ambitieus iemand. Ik heb minister-president Dewael hier drie jaar geleden leren kennen. Wie talent heeft, mag ook ambitie hebben. Ik heb daar geen enkel probleem mee. Het probleem is echter dat hij niet zo'n sterke regeringsploeg heeft. Er zitten personen in met veel ambitie, maar met weinig talent.

Mijnheer Denys, ik heb met bijzonder veel genoegen naar u geluisterd. Namen noemen, is ook namen verzwijgen. Godzijdank zit minister Van Mechelen ook in deze regering. Hij is de luitenant van de minister-president. Met de regelmaat van de klok moet hij als een brandweerman optreden en brandjes blussen. Daarnet hebben we duidelijk gemerkt dat de ideologische verschillen naar voren komen, maar dat moet kunnen in de Nieuwe Politieke Cultuur. De heer De Croo zegt dat NPC moet kunnen op voorwaarde dat die ook efficiënt is.

Mijnheer de minister, mijn eerste opmerking is van financiële aard. Deze ploeg is kunnen starten als kinderen van de goden. Het moment was ideaal. Het doet me denken aan een talentrijk student die te studentikoos van start gaat en te veel uitgaat. Dat betekent ook te veel uitgeven. In deze regeringsploeg zitten echter ook minder goede studenten. Sommigen wilden nog verder gaan en alles gratis maken. Er zat zelfs een minister in die een bepaalde vorm van chantage pleegde. Die minister die ons vrijwillig heeft verlaten, heeft een bepaalde druk op de regering gelegd door steeds meer geld te vragen of er zou wel iets kunnen gebeuren. Mi-

nister Van Grembergen moet nu her en der de brokken lijmen.

Mijnheer de minister, deze ploeg is veel te fel gestart. We kwamen uit de 'brilliant nineties'. 2003 zal conjunctureel een ongelooflijk moeilijk jaar worden. We kunnen nu al simuleren wat de gevolgen zijn. Er wordt een groei van 1,3 percent verwacht, maar die zal waarschijnlijk nog lager uitvallen. Uit de simulaties van SERV blijkt dat vooral 2004 een moeilijk jaar zal worden.

Indien we al deze elementen samen in beschouwing nemen, is het duidelijk dat we kansen hebben gemist. Dat we die kansen broodnodig hebben, zal ik straks nog even toelichten.

Mijn tweede punt is van politiek-constitutionele aard. Deze legislatuur is van start gegaan met een knappe minister-president die over voldoende ambitie, talent en assertiviteit beschikt. Hij heeft verklaard dat hij de zaken anders en diplomatischer wilde aanpakken. De vraag is natuurlijk wat die aanpak heeft opgeleverd.

De minister-president wilde een andere spreekstijl hanteren omdat hij toen al wist waar het schoentje precies wringt. Vlaanderen beschikt immers niet over hefbomen, over homogene bevoegdheidspakketten of over de nodige fiscale autonomie. Al deze aangelegenheden zouden tijdens deze legislatuur worden geregeld. Ik wil hier niet al te diep op ingaan. De Vlaamse regering heeft heel wat weggegeven. We mochten dit indertijd evenwel niet luidop zeggen. Dit is nochtans de waarheid over het Sint-Elooisakkoord en het Lambermontakkoord.

Slechts weinigen, waaronder ikzelf, hebben in de Kamer van Volksvertegenwoordigers en in de Senaat tegen het Lambermontakkoord durven te stemmen. Aangezien het Lambermontakkoord als een grote vooruitgang werd gezien, zijn we weggehoond.

Laten we de huidige politiek-constitutionele situatie even van nabij bekijken. De voorzitter van de VLD, de partij van de minister-president, wil verdere onderhandelingen voeren. Hij wil fiscale autonomie, hefbomen en meer homogene bevoegdheden. Onze zuiderburen weigeren evenwel hierover te spreken. Dit is de reactie op de nieuwe, beleefde stijl van minister-president Dewael. Ik kan enkel concluderen dat we een historische kans hebben verkeken.

Ik wil hier nog even de aandacht vestigen op de vrije tribune van de heer Quix die vorige week in

Vandenbroecke

de FET is verschenen. In deze vrije tribune stelt de heer Quix dat de situatie nog een stuk erger is dan ze op het eerste zicht lijkt. Vlaanderen heeft heel wat aan fiscale autonomie moeten inboeten. Vlaanderen heeft geen enkele zeggenschap meer over de milieuheffingen en -bijdragen.

De gevolgen van deze inlevering van bevoegdheden vormt de aanloop tot een volgend punt dat ik hier even onder de aandacht wil brengen. De minister-president beseft maar al te goed dat een belangrijke sector in West- en Oost-Vlaanderen in gevaar dreigt te komen. In de textielsector dreigen 40.000 jobs op de helling te komen staan.

Mijn derde punt betreft de actieve welvaartsstaat. De situatie is rondit dramatisch. De Vlaamse en de federale regering hebben elk op hun beurt verklaard aan een modelstaat te willen werken. Enkele jaren geleden heeft federaal minister Vandenbroucke een tijdje in het Verenigd Koninkrijk gestudeerd. Na intensieve gesprekken met toekomstig premier Blair heeft hij dit begrip meegebracht naar België, waar hij premier Verhofstadt heeft weten te overtuigen.

Hoewel de idee van de actieve welvaartsstaat op zich zeer mooi is, worden we in de praktijk met heel wat problemen geconfronteerd. Ik zal twee van deze problemen kort even toelichten. Vlaanderen telt nu 500 actieve ondernemingen minder dan in 1998. In de economie is de geboortecoëfficiënt kleiner geworden dan de sterftecoëfficiënt.

Wat buitenlandse investeringen in Vlaanderen betreft, doet zich een ernstige verschraling voor. Ik weet dat deze verschraling een algemeen verschijnsel is, dat zich niet tot het Vlaams grondgebied beperkt. Ik wil er enkel op wijzen dat de Vlaamse regering er niets aan doet.

Als minister Gabriëls nog eens in een commissie opduikt, legt hij steeds dezelfde ongelooflijke verklaringen af. Volgens hem worden we met een fundamenteel probleem geconfronteerd. Hij verwijst in dit verband graag naar de expansiesteun, waarvan we tijdens de vorige legislatuur konden genieten. Ik wil er toch even op wijzen dat we toen ten minste nog van die steun konden genieten. We hebben de door de expansiesteun geboden mogelijkheden toen benut om de bedrijven de nodige zuurstof te geven. Momenteel zijn we hiertoe niet in staat.

Mijn vierde punt betreft de actieve welzijnsstaat, het vanzelfsprekende complement van de actieve welvaartsstaat. De cijfers terzake werden deze ochtend reeds vermeld. Er zijn de wachtlijsten bij personen met een handicap en in de kinderopvang. We wilden de onthaasting benutten, maar inspelen op het tijdskrediet kan niet. Minister Onkelinx zegt dat dit niet doorgaat. Er zijn de wachtlijsten inzake huisvesting.

Ik wil één element uit het domein van welzijn onder de aandacht brengen. Het gaat over iets dat ik zeer goed ken, en sluit aan bij het betoog van de heer Lauwers en de heer De Roo. Jonge mensen hebben vandaag geen kansen meer. Ze zijn werkloos. Ze willen wel iets in het leven: ze willen investeren, ze willen grond, ze willen bouwen. Ze willen een toekomst, en ook een gezin. Binnen veertien dagen, op het jaareinde, zal wereldkundig worden gemaakt dat we op een historisch laagtepunt zitten inzake het aantal geboorten. Nochtans bestaat er een kinderwens in Vlaanderen, maar we kunnen niet inspelen op die problemen. Mijnheer de minister, u slaagt er niet in om de actieve welvaartsstaat en de actieve welzijnsstaat te realiseren.

De minister-president had het in een grandioos betoog over de kennismaatschappij. We zouden dit op korte, maar ook op lange termijn bekijken. Er werd gesproken over het Pact van Vilvoorde, over het Pact van Barcelona, over Kleurrijk Vlaanderen. We zouden de kennismaatschappij voorbereiden. Tegen 2010 zouden we op 3 percent zitten, waarvan 1 percent bijdrage van de overheid. De waarheid is echter dat deze regering is begonnen met 2 jaar stilstand op dit vlak. We hebben 2 jaar lang geprobeerd te evalueren wat we zouden doen op het vlak van de kennismaatschappij. Na 2 jaar mocht het iets meer zijn. De Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid en andere instellingen zeggen dat er tot 2010 een jaarlijkse bijdrage van 94 miljoen euro nodig is. Nu wordt eenmalig 64 miljoen euro bijgedragen. Een deel daarvan zit dan nog vervat in de FFEU. Mijnheer de minister-president, op die manier kunt u die kennismaatschappij niet uitbouwen.

Als N-VA'er en wetenschapper vind ik dat u moet ophouden de afspraken van Bologna te misbruiken. Hier wordt een hypotheek gelegd op de kennismaatschappij van Vlaanderen. Hier wordt geïmproviseerd dat het niet mooi meer is. Volgens de Bologna-akkoorden moeten we tegen 2010 klaar zijn met het structuurdecreet. Dit is ons voorgesteld. We zouden daar in het begin van dit jaar over discussiëren in het parlement. Daarna had men het over het einde van dit jaar, en nu heeft men het over het begin van volgend jaar. We zijn er totaal

Vandenbroecke

niet mee klaar, mijnheer de minister. Laat dit alstublieft niet ingaan op 1 oktober 2004, want dit wordt een ramp. Laten we dit rustig voorbereiden, want we hebben er de tijd voor. Maar laten we stoppen met improviseren.

Dit zijn vijf cruciale pijnpunten. Deze regering heeft veel kansen gekregen, maar ze niet benut. Wel hebben we veel gepraat gehoord. We horen hier altijd heel veel woorden van de minister-president. Dat doet me denken aan het liedje van de Egyptische zangeres Dalida, die steeds zong in het Frans : ‘Ce ne sont que des mots. Paroles. Paroles.’

Het ontbreekt deze regering aan dadendrang. Op dit ogenblik zou de N-VA dit nochtans verwachten. Dit had beter gekund. Mijnheer Denys, hopelijk komt er geen regering Dewael-II. (*Applaus bij de oppositie*)

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen om 14.30 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 13.41 uur.*
